ΤΑ ΤΟΥ

ΠΙΝΔΑΡΟΥ

ΣΩΖΟΜΕΝΑ.

PINDARI

QUAE EXTANT.

TOMUS PRIMUS.

ΤΑ ΤΟΥ ΠΙΝΔΑΡΟΥ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.

ΟΛΥΜΠΙΑ, | ΝΕΜΕΑ,
ΠΥΘΙΑ, | ΙΣΘΜΙΑ.

PINDARI QUAE EXTANT.

OLYMPIA, | NEMEA,
PYTHIA, | ISTHMIA.

CUM INTERPRETATIONE LATINA.

TOMUS I.

GLASGUAE:
IN AEDIBUS ACADEMICIS,
EXCUDEBANT ROB. ET AND. FOULIS,
ACADEMIAE TYPOGRAPHI,
M.DCC.LXX.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ Θηβαῖος, Σκοπελίνῳ υἱός. κατὰ δέ τινας Δαϊφάντῳ, ὃ ᾗ μᾶλλον ἀληθές. ὁ γὰρ Σκοπελίνου ἐστὶν ἀφανέστερος, ᾗ προγενὴς Πινδάρου. τινὲς δὲ ᾗ Παγωνίδου ἱστόρησαν αὐτόν. μαθητὴς δὲ Μυρτίδος γυναικός. γεγωνὼς κατὰ τὴν ξέ. Ολυμπιάδα. καλὰ τὴν Ξέρξου στρατιὰν ὢν ἐτῶν μ΄. ᾗ ἀδελφὸς μὲν ἦν αὐτῷ ὄνομα Ερωτίων, ᾗ υἱὸς Διόφαντος. θυγατέρες δὲ Εὔμηλις, ᾗ Πρωτομάχη. συνέβη δὲ αὐτῷ τὸν βίον τελευτῆσαι κατ᾽ εὐχάς. αἰτήσαντι γὰρ τὸ κάλλιστον αὐτῷ δοθῆναι τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἀθρόον αὐτὸν ἀποθανεῖν ἐν θεάτρῳ ἀνακεκλιμένον, εἰς τὰ τοῦ ἐρομένου αὐτοῦ Θεοξένου γόνατα, ἐτῶν νέ. ἔγραψε δ᾽ ἐν βιβλίοις ιζ΄. Διωρίδι διαλέκτῳ, ταῦτα. Ολυμπιονίκας. Πυθιονίκας. Νεμεονίκας. Ισθμιονίκας. προσόδια. παρθένια. ἐν θρονισμοῖς. βακχικά. δαφνηφορικά. παιᾶνας. ὑπορχήματα· ὕμνους. διθυράμβους· σκολιά. ἐγκώμια. θρήνους. δράματα τραγικὰ ιζ΄. ἐπιγράμματα ἐπικά, καὶ καταλογάδην παραινέσεις τοῖς Ἕλλησι, καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Πίνδαρος Σκοπελίνου, Θηβαῖος, ᾗ αὐτὸς λυρικός, ἀνεψιὸς τοῦ πρότερου. τὰς Θήβας τὴν πόλιν Αλέξανδρον φασὶν εἰς ἔδαφος καθασκάψαι, ᾗ πλὴν ἱερῶντε ᾗ ἱερέων τοὺς ἄλλους ἀνδραποδίσαι. καὶ τὴν Πινδάρου δὲ τοῦ ποιητοῦ οἰκίαν, καὶ τοὺς ἐκγόνους τοῦ Πινδάρου, φησὶν Αρριανὸς ὁ ἱστορικὸς ἐν τῇ πρώτῃ διαβάσει Αλεξάνδρου, ἀπαθεῖς ἐφύλαξεν αἰδοῖ τῇ τοῦ Πινδάρου.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΩΛΩΝ ΤΩΝ ΣΤΡΟΦΩΝ, ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΝ ΤΕ, ΚΑΙ ΕΠΩΔΩΝ.

ΙΣΤΕΟΝ ὅτι οἱ λυρικοὶ ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτῶν ἐχρῶντο, στροφῇ, ἀντιστροφῇ, καὶ ἐπῳδῷ. στροφὴ μὲν, ὅτι ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐστρέφοντο ἐπὶ τὰ ἀριστερά. ἢ τινι ἀναλογεῖ ἡ τῦ παντὸς κίνησις, ἀπὸ τῶν ἀνατολικῶν ἐπὶ τὰ δυτικά. δεξιὰ γὰρ καλεῖ ὁ Ὅμηρος, τὰ ἀνατολικά. ἀριστερὰ δὲ τὰ δυτικά. ἀντιστροφὴ δὲ, ὅτι ἐκινοῦντο ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιά. ἢ τινι ἀναλογεῖ ἡ τῶν πλανήτων κίνησις, ἡ ἀπὸ δύσεως εἰς ἀνατολάς. ἐπῳδῷ δὲ, ὅτι ἵσαντο ἐν ἐνὶ τόπῳ καὶ ἔλεγον τὰς ᾠδάς. ἢ τινι ἀναλογεῖ ἡ στάσις τῆς γῆς. ἐχρῶντο δὲ καὶ δυάσι καὶ τριάσιν, ὡς ὕτος ποιητής. ἦγεν, στροφὴ καὶ ἀντιστροφὴ, καὶ ἐπῳδῷ. ἢ στροφὴ μόνη, καὶ ἀντιστροφὴ. πολλοὶ δὲ καὶ τετράσιν. ἦγεν στροφὴ, ἐπῳδῷ, ἀντιστροφὴ, καὶ πάλιν ἀνομοίῳ ἐπῳδῷ. πεντάσι δὲ, ἦγεν ἐπῳδῷ, στροφὴ, ἐπῳδῷ, ἀντιστροφὴ, ἐπῳδῷ. ἄτινα ἐλέγετο προοιμιακὰ, ἐπῳδικὰ, μεσῳδικὰ, καὶ παλικῳδικά.

OLYMPIORUM ARGUMENTA.

ODE I.

HAEC ode in laudem Hieronis regis Syracuſanorum, qui in Olympicis vicerat, eſt conſcripta. Eundem praedicat a juſtitia, ſapientia, muſices peritia. Praeterea equum, quo victoriam retulit, et locum, ubi Olympica certamina agebantur, celebrat. Ab eo loco, nimirum Peloponneſo, occaſionem arripit digrediendi ad vulgatam de Tantalo et Pelope fabulam; unde ad Hieronem regreſſus, felicitatem, quae ſequitur Olympionicas, proponit. Poſtremo, concludit hanc odam voto; ut deus gloriam et dignitatem regiam Hieroni tueatur, et poëtam in ſtudio celebrandi victores conſervet.

ODE II.

LAUDATUR Theron Agrigentinus tyrannus, à victoria quam quadrijugo curru in Olympiis eſt adeptus; item à juſtitia, liberalitate, fortitudine, et majorum claritudine: quorum fortunam occaſione ſumpta attingit. Tum digreſſiones ad Semelen, Inonem, Peleum, Achillem, aliosque intertexit: atque obiter loca be-

atorum, et damnatorum apud inferos designat. Tandem concludit odam sui carminis, et Theronis liberalitatis laude.

ODE III.

Occasionem hujus encomii praebuerunt equi Theronis victoriam consequuti: quod ei nuntiatum est quum Theoxenia celebraret. Hinc Pindarus Theronem à corona equorum, et victoriae loco praedicat. Deinde per digressionem narrat quomodo Hercules ab Hyperboreis oleam impetrarit: et locum in Elide certaminibus Olympicis consecratum oleis ornarit: quomodo etiam aureis cornibus insignem cervam apud Hyperboreos captam in Peloponnesum transtulerit.

ODE IV.

Laudatur Psaumis Camarinaeus à victoria Olympica, quam adeptus est equis, ab hospitalitate, pacis studio, amore in rempublicam, et alendorum equorum cura. Demum historia Ergini Clymeni filii canitiem excusat.

ODE V.

Praedicatur triplex victoria Psaumadis, qui circiter lxxxii. Olympiade victor evasit celete, curru mulari, et quadrigis: unde patriae et parentibus peperit gloriam: neque fuit in-

gratus erga deos, quos ſacris honoravit. Poſtea preces Jovi offert poëta pro Camarinae, et Pſaumadis felicitate.

ODE VI.

CONSTAT haec oda Ageſiae Syracuſani laudibus ſumptis à victoria quam vehiculo mulari eſt adeptus, à genere, à majoribus Iamidis, à vaticinio, unde ipſum cum Amphiarao confert. Praeterea Aeneae chori magiſtro praeſcribit, quid facere debeat: et vim ſui carminis breviter commendat. Tandem voto concludit, quo petit, ut deus praeſentem Ageſiae fortunam tueatur.

ODE VII.

DIAGORAM Rhodium laudat cum à diverſis victoriis, tum praeſertim à pugillatu, quo victoriam in Olympiis reportavit. Praeterea à patria Rhodo, à patre Damageto, à majoribus Rhodiorum, Tlepolemo praeſertim, de quo multa per digreſſionem narrat, et ad quem genus refert Diagoras. Tandem voto concludi pro ſalute Diagorae, et dignitatis incremento.

ODE VIII.

POETA, licet unicus ſit Olympionica, tamen tres ſimul uno encomio complectitur, fratres duos, Alcimedontem qui in Olympiis, et Ti

mosthenem qui in Nemeis lucta eodem tempore vicerunt. Praeterea Melesiam victorem eorumque praeceptorem, quem non solum à privatis victoriis laudat, sed cui etiam adscribit quas ejus discipuli reportarunt.

ODE IX.

PRAEDICATUR Epharmostis ab Olympiorum et Pythiorum victoriis, ab Opunte, et à majoribus. Varias etiam interserit digressiones, veluti ad fabulas pugnae Herculis contra Neptunum et Apollinem: et Deucalionis ac Pyrrhae.

ODE X.

COMMENDATUR Agesidamus Locrensis à patria, ab institutione, et laboribus, quibus ad victoriam pervenit. Hinc digreditur ad bellum Herculis et Augiae, quo trucidato Hercules Olympia instituit. Primos etiam victores in iis coronatos percurrit. Postea redit ad institutum encomium: et Agesidamum non sine laudum praeconio moriturum concludit.

ODE XI.

CONTINET haec ode victoris Agesidami laudes, ejusque patriae: illum à pugillatu, et corona victoriae: hanc à sapientia, hospitalitate, et fortitudine commendat.

ODE XII.

ERGOTELEM Philanoris filium laudat à triplici victoria, nimirum Olympica, quem ſeptuageſima ſeptima Olympiade obtinuit: Pythiaca, quam vigeſima nona Pythiade reportavit: et Iſthmiaca.

ODE XIII.

XENOPHONTIS Corinthii laudes perſequuturus, commendata ſtatim ab initio victrice ejus domo tantum obiter, ingreditur in locos commendationis. Primum patriam victoris ab aequitate, juſtitia, certaminibus et ingenio Corinthiorum commendat. Deinde proprias Xenophontis virtutes recenſet. Tertio patris ejus Theſſali victorias aliquot percurrit: et Ptoeodorum avum laudat. Hinc ad Corinthum redit. Tandem ad ipſum Xenophontem regreſſus plurimas ejus recenſet victorias: et oratione ad Jovem converſa concludit.

ODE XIV.

LAUDATUR Aſopichus Orchomenius Cleodami filius à victoria Olympica, et à patria. Interim quia Charites Orchomeni coluntur, ipſis hymnum hunc poëta commendat: easque ſuis proprietatibus eleganter celebrat.

PYTHIORUM

ARGUMENTA.

ODE I.

HIERO Syracuſanus tyrannus, in quem eſt et primum Olympiorum encomium, primo hoc Pythiorum carmine commendatur à victoria, liberis, patria, vita honeſta, aliisque virtutibus. Praeter quas Hieronis laudes, citharae muſicesque commendationem addit: et pro ſuo more fabulas, hiſtorias, ſententias per digreſſionem interſerit.

ODE II.

PRIMUM laudat Hieronem à victoria curruli; deinde ad gratitudinem digreditur; poſtremo monet, ne adulatoribus aurem accommodet.

ODE III.

HIERONEM λιθάρια laborantem poëta conſolatur. Ideo ſtatim à voto orditur, quo Chironem vel Aeſculapium medicum precatur, qui illius morbo opem medicam afferret. Sequitur hiſtoria Aeſculapii. Poſtea laudes victoris celebrat. Deinde, mala leviora fieri patientia, docet; et exemplis Cadmi et Pelei oſtendit, humanam vitam nunquam adeo felicem eſſe, quin aliquot naevos habeat aſperſos.

ODE IV.

ARCESILAUM Cyrenes regem ab urbe Cyrene, à majoribus, à Thera insula ad quam Argonautae appulerant, unde Arcesilai progenitorum origo, et à Pythiaca victoria laudat. Denique pro Demophilo, qui ex urbe ob seditionem quandam pulsus fuerat, intercedit, ut ad priorem functionem eum admittat.

ODE V.

QUONIAM oda superiore paucis Arcesilaum laudavit, et ad longam narrationem rerum ab Jasone gestarum digressus est, nec tam Arcesilai encomium scribere, quam ei Demophilum supplicatione conciliare instituit; ideo alteram odam scribit, et Arcesilaum nunc ex professo laudat à divitiis, à composito civili tumultu, à victoria, à Carrhoto auriga, ab ope divina, à majoribus, et claris eorum facinoribus, ab aetate, et vitae studiis.

ODE VI.

XENOCRATEM laudat qui curru victoriam est adeptus, eumque à patria, et à Pythiaca victoria celebrat; deinde ad filium Thrasybulum transit, quem à pietate tum in deos tum in parentes, à patre, à patruo Therone, à modestia, sapientia, literis, equitatu, à candore et morum suavitate inter aequales, ornat.

ODE VII.

MEGACLEM Athenienſem ornat encomio à patria, à victoriis Iſthmiacis, Olympiaca, et Pythiis, à majoribus: et concludit conſolatoria ſententia, oſtendens magnae etiam felicitati calamitatem aliquam intervenire.

ODE VIII.

ARISTOMENEM Aeginetam laudat ab Aegina patria, à majorum victoriis quos ſua virtute aequavit, à propriis ejus victoriis, à fortitudine. Interea per digreſſionem ipſi accommodat Amphiarai dictum de Alcmane filio. Item interſerit precationem pro Xenarcis patris Ariſtomenis divitiarum conſervatione. Sumit etiam occaſionem loquendi, de rerum humanarum miſeriis; tandem ducitur epilogus de praecipuis Aeginae inſulae heroibus.

ODE IX.

TELESICRATEM Cyrenaeum laudat à patria, à praeſenti victoria, aliquot etiam aliis, à conſequentibus victoriam, et à majorum hiſtoria.

ODE X.

LAUDATUR Hippocleas Theſſalus à victoriis Pythiorum et Olympiorum, à victoriis Phriciae patris, à praemio victoriae, ab amicis, praecipue Thorace, cujus monitu poëta praeſen-

tem hymnum compegit, ut ſub finem innui videtur. More autem ſuo Pindarus arreptis occaſionibus in digreſſiones divagatur.

ODE XI.

THRASYDAEUS Thebanus adoleſcens curſu ſtadii victoriam adeptus, laudatur à patris victoriis, quae cum illo ei fuere communes, à vitae etiam genere, unde digreditur in vitae privatae laudes. Alias quoque digreſſiones habet, quas ſuo loco videbimus.

ODE XII.

UNICO nomine laudatur Midas tibicen viz. ob victoriam muſico certamine partam, indeque digreditur poëta ad tibiarum inventionem, item ad Perſei fabulam; et tandem eleganti gnomologia de fortunae inconſtantia concludit.

ΤΑ ΤΟΥ

ΠΙΝΔΑΡΟΥ

ΟΛΥΜΠΙΑ.

ΕΙΔΟΣ Α'.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΩι ΚΕΛΗΤΙ.

στροφὴ ά. κώλων ιζ'.

ΑΡΙΣΤΟΝ μὲν ὕδωρ· ὁ δὲ
Χρυσὸς, αἰθόμενον πῦρ
Ὥτε διαπρέπει νυ-
κτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου·
Εἰ δ' ἄεθλα γαρύειν
Ελδεαι φίλον ἦτορ,
Μηκέθ' ἁλίου σκόπει
Αλλο θαλπνότερον

PINDARI OLYMPIA. ODE I.

HIERONI SYRACUSANO EQUO CELETE VICTORI.

OPtima quidem *est* aqua: et aurum, ardens ignis velut excellit nocte, superbas inter divitias: si vero certamina narrare gestis ô charum cor, ne amplius sole contempleris aliud foventius interdiu lucidum astrum, desertum per

Εν ἀμέρα φαεινὸν ἄστρον,
Ερήμας δι' αἰθέρος.
Μήθ' Ολυμπίας ἀγῶνα
Φέρτερον αὐδάσομεν·
Ὅθεν ὁ πολύφατος
Ὕμνος ἀμφιβάλλεται
Σοφῶν μητίεσι, κελαδεῖν
Κρόνου παῖδ', ἐς ἀφνεὰν ἱκομένους
Μάκαιραν Ἱέρωνος ἑστίαν·

ἀντιστροφὴ ά. κώλων ιζ'.

Θεμιστεῖον ὃς ἀμφέπει
Σκᾶπτον ἐν πολυμάλῳ
Σικελίᾳ, δρέπων μὲν
Κορυφὰς ἀρετᾶν ἀπὸ πασᾶν·
Αγλαΐζεται δὲ καὶ

aetherem. Neque, *quam quod est* Olympiae certamen praestantius dicemus: unde celeberrimus hymnus contexitur sapientum ingeniis, *ut* cantent Saturni filium, ad opulentam venientes beatam Hieronis domum; * Justum qui administrat sceptrum in foecunda Sicilia, decerpens quidem summitates virtutibus ab omnibus: resplendet vero etiam

Μυσικᾶς ἐν ἀώτῳ,
Οἵα παίζομεν φίλαν
Ανδρες ἀμφὶ θαμὰ
Τράπεζαν. ἀλλὰ Δωρίαν ἀ-
πὸ φόρμιγγα παυσάλκα
Λάμβαν', εἴτι τοι Πίσας τε
Καὶ Φερενίκα χάρις
Νόον ὑπὸ γλυκυτά-
ταις ἔθηκε φροντίσιν·
Ὅτε παρ' Αλφεῷ σύτο, δέμας
Ακέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων,
Κράτει δὲ προσέμιξε δεσπόταν

ἐπῳδὸς ά. κώλων ιγ'.

Συρακόσιον, ἱπποχάρμαν
Βασιλῆα. Λάμπει

musicae in flore, cujusmodi ludimus amicam nos viri frequenter circa mensam. Sed Doricam citharam à clavo accipe, si qua tibi Pisaeque et Pherenici gratia *equi* animum dulcissimis subjecit cogitationibus: cum ad Alphaeum concitus proruit, corpus non-stimulatum in cursibus exhibens, victoriaeque admovit dominum * Syracusium, equis gaudentem regem. Splen-

Δέ οἱ κλέος παρ' εὐάνορι Λυδῶ
Πέλοπος ἀποικίᾳ· τῶ μεγαθενὴς
Ερόσαλο γαιάοχος Ποσειδῶν,
Επεί νιν καθαρῶ λέβητος ἔξελεν
Κλωθὼ, ἐλέφαντι φαίδιμον
Ωμον κεκαδμένον.
Ἦ θαύματα πολλὰ,
Καί πῃ τι κῆ βροτῶν φρένας,
Ὑπὲρ τὸν ἀληθῆ λόγον
Δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις
Εξαπατῶντι μῦθοι·

στροφὴ β'. κώλων ιζ'.

Χάρις δ', ἅπερ ἅπαντα τεύ-
χει τὰ μείλιχα θνατοῖς,
Επιφέροισα τιμὰν,

det autem ei gloria apud generosam Lydi Pelopis coloniam: quem praepotens amavit terram continens Neptunus, postquam eum puro lebete exemit Clotho, ebore *quoad* illustrem humerum exornatum. Certe mirabilia multa, et nonnunquam etiam hominum mentes, supra veracem sermonem variegatae mendaciis variis decipiunt fabulae:* Gratiaque *poëticae*, quae omnes facit voluptates hominibus, af-

Καὶ ἄπιστον ἐμήσαλο πιστὸν
Εμμεναι τὸ πολλάκις.
Ἀμέραι δ' ἐπίλοιποι,
Μάρτυρες σοφώταλοι.
Ἐστι δ' ἀνδρὶ φάμεν
Εοικὸς ἀμφὶ Δαιμόνων κα-
λὰ· μείων γὰρ αἰτία.
Υἱὲ Ταντάλυ, σὲ δ', ἀντί-
α προτέρων, φθέγξομαι,
Ὁπότ' ἐκάλεσε πα-
τὴρ τὸν εὐνομώταλον
Ες ἔρανον, φίλαν τε Σίπυλον,
Αμοιβαῖα Θεοῖσι δεῖπνα παρέχων,
Τότ' Αγλαοτρίαιναν ἁρπάσαι,

ferens *dictis* autoritatem, etiam incredibile, solertia fecit credibile esse saepenumero. Dies autem subsequentes, testes *sunt* sapientissimi. Est autem homini dicere conveniens de diis honesta: minor enim culpa *est*. Fili Tantali, te vero, contra *quam* priores, dicam, quando vocavit pater *Tantalus* maxime-legitimas ad epulas, charamque Sipylum, retributivam diis coenam praebens, tunc tridente-inclytum rapuis-

ἀντιστροφὴ β'. κώλων ιζ'.

Δαμέντα φρένας ἱμέρῳ,
Χρυσέαισί τ' ἀν' ἵπποις
Ὕπαλον εὐρυτίμου
Ποτὶ δῶμα Διὸς μεταβᾶσαι·
Ἐνθα δευτέρῳ χρόνῳ
Ἦλθε κὴ Γανυμήδης
Ζηνὶ τῶὐτ' ἐπὶ χρέος.
Ὡς ὀ' ἄφαυλος ἔπε-
λες, ὐδὲ ματρὶ πολλὰ μαιό-
μενοι φῶτες ἄγαγον·
Ἐννεπε κρυφᾶ τις αὐτί-
κα φθονερῶν γειτόνων,
Ὕδατος ὅτι τε πυ-
ρὶ ζέοισαν ἀμφ' ἀκμὰν

se, * domitum mentem desiderio, aureisque in aequabus supremam late-honorati ad domum Jovis transtulisse: quo proxime-priore tempore venit et Ganymedes Jovi idem ad ministerium. Ut vero inconspicuus eras, neque matri multum inquirentes *viri te* adducebant: dixit clam aliquis statim invidorum vicinorum, aquae quod te igne ferventem circa vehementiam

Μαχαίρα τάμον κατὰ μέλη,
Τραπέζαισί τ' ἀμφιδεύταλα κρεῶν
Σέθεν διεδάσαντο, κὴ φάγον.

ἐπῳδὸς Β'. κώλων ιγ'.

Ἐμοὶ δ' ἄπορα, γαστρίμαργον
Μακάρων τιν' εἰπεῖν.
Ἀφίσαμαι. ἀκέρδεια λέλογχεν
Θαμινὰ κακαγόρως. εἰ δὲ δή τιν' ἄνδρα θνατὸν, Ὀλύμπιοι σκοποὶ ἐτίμασαν, ἦν Τάνταλος ὅτος. ἀλλὰ γὰρ καλαπέψαι μέγαν ὄλβον οὐκ ἐδυνάσθη· κόρῳ δ' ἔλεν
Ἀταν ὑπέροπλον,
Τάν οἱ πατὴρ ὑπερκρέμασε, καρτερὸν αὐτῷ λίθον,

se dissecuissent membra-, mensisque frustra carni- tuarum distribuissent, et comedissent. * Mihi vero abdum, helluonem beatorum quem dicere. Desisto. Noxa prehendere-solet frequenter dicos. Si vero sane ul-lum virum mortalem Olympi speculatores honorarunt, fuit Tantalus hic. Sed enim concoquere magnam felicitatem non potuit: saturitateque accepit noxam ingentem, quam ei pater superpendit ipsi, validum *videlicet* lapidem,

Τὸν αἰεὶ μενοινῶν κεφαλᾶς βαλεῖν,
Εὐφροσύνας ἀλᾶται.

στροφὴ γ'. κώλων ιζ'.

Ἔχει δ' ἀπάλαμον βίον
Τῦτον, ἐμπεδόμοχθον
Μετὰ τριῶν τέταρτον
Πόνον· ἀθανάτων ὅτι κλέψας
Ἀλίκεσσι συμπόταις
Νέκταρ ἀμβροσίαν τε
Δῶκεν, οἷσιν ἄφθιτον
Θέσαν· εἰ δὲ θεὸν
Ἀνήρ τις ἔλπεταί τι λασέ-
μεν ἔρδων, ἁμαρτάνει.
Τ'ὕνεκα προῆκαν υἱὸν
Ἀθάνατοι οἱ πάλιν

quem semper cogitans *à* capite amoliri, laetitia aberrat. * Habet autem auxilio-carentem vitam hanc, *et* constanter-aerumnosum cum tribus quartum laborem: immortalium quoniam furatus, aequalibus compotoribus nectar ambrosiamque dedit, quibus immortalem *ipsum dii* fecerant. Si vero deum vir aliquis sperat quippiam latere faciens, fallitur. Idcirco demiserunt filium immortales ei retro ad

Μετὰ τὸ ταχύποτμον
Αὖθις ἀνέρων ἔθνος·
Πρὸς εὐάνθεμον δ' ὅτε φυὰν
Λάχναί νιν μέλαν γένειον ἔρεφον,
Ἑτοῖμον ἀνεφρόνισεν γάμον,

ἀντιστροφὴ γ'. κώλων ιζ'.

Πισάτα παρὰ πατρὸς εὖ-
δοξον Ἱπποδάμειαν
Σχεθέμεν. ἄγχι δ' ἐλθὼν
Πολιᾶς ἁλὸς οἷος ἐν ὄρφνᾳ,
Ἄπυεν βαρύκλυτον
Εὐτρίαιναν· ὃς αὐτῷ
Πάρ' ποσὶ χεδὸν φάνη.
Τῷ μὲν εἶπε· φίλι-
α δῶρα Κυπρίας ἄγ' εἴ τι

celeri morti obnoxiam rursus hominum gentem. In florida autem quando aetate lanugo ipsum *quoad* nigrum mentum tegebat, paratas animo revolutavit nuptias, * *ut* Pisata à patre gloriosam Hippodamiam haberet. Prope autem progressus *ad* canum mare solus in tenebris, inclamabat gravistrepum tridente insignem *Neptunum:* is autem ipsi ad pedes prope apparuit. Cui quidem dixit *Pelops:* amabilia dona Cypriae *Veneris* age si

Ποσειδαον ἐς χάριν
Τέλλεαι, πέδασον ἔγχος
Οἰνομάυ χάλκεον·
Εμὲ δ' ἐπὶ ταχυλά-
των πόρευσον ἁρμάτων
Ες Αλιν, κράτει δὲ πέλασον,
Επεὶ τρεῖς γε καὶ δέκ' ἄνδρας ὀλέσας
Ερῶνλας, ἀναβάλλεαι γάμον

ἐπῳδὸς γ'. κώλων ιγ'.

Θυγατρός. ὁ μέγας δὲ κίνδυ-
νος ἄναλκιν ἀ φῶ-
τα λαμβάνει. θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκα,
Τί κέ τις ἀνώνυμον γῆρας ἐν σκότῳ
καθήμενος ἕψοι μάταν, ἀπάνλων
Καλῶν ἄμμορος; ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ὕτοσὶ

quid ô Neptune ad gratiam *tibi* apparent, impedi hastam Oenomai aeream: me vero in velocissimis transmitte curribus ad Elin, victoriaeque admove, postquam tribus et decem viris interemptis amantibus, differt nuptias * filiae. Magnum autem periculum imbellem virum non occupat. Mori autem quibus necesse, quidnam aliquis ignobile senium in tenebris sedens coquat frustra, omnium honestorum expers? sed mihi quidem hoc

Αθλός γ' ὑποκείσεται· τὸ δὲ
Πρᾶξιν φίλαν δίδοι.
Ὡς ἔννεπεν· ὐδ' ἀ-
κράντοις ἐφάψατ' ὧν ἔπεσ-
σι. τὸν μὲν ἀγάλλων Θεὸς,
Ἔδωκεν δίφρον χρύσεον, ἐν πλεροῖ-
σίν τ' ἀκάμαντας ἵππους.

στροφὴ δ'. κῶλων ιζ'.

Ἔλεν δ' Οἰνομάου βίαν,
Παρθένον τε σύνευνον·
Τέκε δὲ λαγέτας ἓξ
Ἀρεταῖσι μεμαλότας υἱούς.
Νῦν δ' ἐν αἱμακυρίαις
Ἀγλααῖσι μέμικται,
Ἀλφεῷ πόρῳ κλιθείς,

certamen subjectum erit: tu vero eventum gratum dato. Sic dixit: neque irrita attigit igitur verba. Eum quidem laetificans Deus, dedit *ei* currum aureum, in alisque indefessos equos. * Cepit igitur Oenomai robur, virginemque conjugem: genuitque duces sex virtutum curam habentes filios. Nunc autem justa magnifica assecutus est, *ad* Alphei alveum reclinatus, *i. e. sepultus* tumulum undique-

Τύμβον ἀμφίπολον
Ἐχων πολυξενωτάτῳ πα-
ρὰ βωμῷ. τὸ δὲ κλέος
Τηλόθεν δέδορκε τᾶν Ο-
λυμπιάδων, ἐν δρόμοις
Πέλοπος, ἵνα ταχυ-
τὰς ποδῶν ἐρίζεται,
Ἀκμαί τ' ἰσχύος θρασύπονοι.
Ὁ νικῶν δὲ, λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον
Ἔχει μελιτόεσσαν εὐδίαν,

ἀντιστροφὴ δ'. κώλων ιζ'.

Ἀέθλων γ' ἕνεκεν τὸ δ' ἀ-
εὶ παράμερον ἐσλὸν,
Ὕπαλον ἔρχεται παν-
τὶ βροτῷ. ἐμὲ δὲ ϛεφανῶσαι

ambitum habens frequentatissimam hospitibus apud aram. Gloria autem eminus conspicitur Olympiadum, in cursibus Pelopis, ubi velocitas pedum certat, vigoresque roboris in-laboribus-audaces. Qui autem vincit, reliqua in vita habet mellitam serenitatem, * praemiorum-victoriae gratia. Quod autem semper unoquolibet-die-obvenit bonum, *id* summum venit omni mortali. Me autem coronare il-

Κεῖνον ἱππικῷ νόμῳ
Αἰολῇδι μολπᾷ
Χρή. πέποιθα δὲ ξένον
Μή τιν' ἀμφότερα
Καλῶν τε ἴδριν ἄλλον, ἢ δύ-
ναμιν κυριώτερον,
Τῶν γε νῦν, κλυταῖσι δαιδα-
λωτέμεν ὕμνων πλυχαῖς.
Θεὸς ἐπίτροπος ἐ-
ὼν, τεαῖσι μήδεται,
Εχων τῦτο κῆδος, Ἱέρων,
Μερίμναισιν. εἰ δὲ μὴ ταχὺ λίποι,
Ετι γλυκυτέραν κεν ἔλπομαι

ἐπῳδὸς δ'. κώλων ιγ'.

Σὺν ἅρμαλι θοῷ κλεΐζειν,

lum equestri lege Aeolico cantu oportet. Confido enim, *me* hospitem nullum utraque-ratione-instructum bonarumque *rerum* gnarum alium aut potentia praestantiorem, eorum sane *qui* nunc *sunt*, inclytis exornaturum hymnorum plicis. Deus procurator existens, tuis prospicit, habens hanc solicitudinem, O Hiero, curis. Si autem non cito *te* destiterit, adhuc suaviorem spero* *me illum* cum curru ce-

Επίκυρον εὑρὼν
Ὁδὸν λόγων, παρ' εὐδείελον ἐλθὼν
Κρόνιον. ἐμοὶ μὲν ὦν μοῖσα καρτερώ-
ταλον βέλος ἀλκᾷ τρέφει. ἐπ' ἄλλοι-
σι δ' ἄλλοι μεγάλοι· τὸ δ' ἔχαλον, κορυ-
φῶται βασιλεῦσι. μηκέτι
πάπταινε πόρσιον.
Εἴη σέ τε τῦτον
Ὑψῦ χρόνον πατεῖν, ἐμέ
Τε τοσσάδε νικαφόροις
Ὁμιλεῖν, πρόφαλον σοφίᾳ καθ' Ἕλ-
λανας ἐόλα παντᾶ.

leri decantaturum, administram ubi-inveni viam verborum, ad apricum veniens Cronium. Mihi quidem igitur musa fortissimum telum robore nutrit. In aliis autem alii magni: supremum vero, in sublime-tollitur regibus. Ne amplius prospecta ulterius. Contingat *saltem* teque hoc in-sublimi tempus transigere, meque tantis victoribus conversari, conspicuum sapientia inter Graecos existentem ubique.

ΕΙΔΟΣ Β'.

ΘΗΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι ΑΡΜΑΤΙ.

στροφὴ ά. κώλων ιδ'.

Αναξιφόρμιγγες ὕμνοι
Τίνα θεὸν, τίν' ἥρωα,
Τίνα δ' ἄνδρα κελαδήσομεν;
Ητοι Πίσα μὲν Διὸς·
Ολυμπιάδα δ' ἔσα-
σεν Ἡρακλέης,
Ακρόθινα πολέμου·
Θήρωνα δὲ τετραορίας
Ἕνεκα νικαφόρου
Γεγωνητέον ὀπὶ,
Δίκαιον ξένον,
Ερεισμ' Ακράγαντος,

ODE II. THERONI AGRIGENTINO, CURRU VICTORIAM ADEPTO.

IN-cithara-regnantes hymni, quem deum, quem heroa, quemve virum celebrabimus? Sane Pisa quidem Jovis: Olympiadem vero instituit Hercules, primitias-spoliorum belli: Theronem vero quadrigas ob victrices celebrandum-est voce, justum hospitem, columen Agrigenti, clarorumque

Εὐωνύμων τε πατέρων
Ἄωτον, ὀρθόπολιν·

ἀντιστροφὴ ά. κώλων ιδ'.

Καμόντες οἳ πολλὰ θυμῷ,
Ἱερὸν ἔσχον οἴκημα
Ποταμῷ, Σικελίας τ' ἔσαν
Ὀφθαλμὸς· αἰών τ' ἔφε-
πε μόρσιμος, πλῶτόν
Τε κὴ χάριν ἄγων,
Γνησίαις ἐπ' ἀρεταῖς.
Αλλ' ὦ Κρόνιε, παῖ Ῥέας,
Ἕδος Ολύμπυ νέμων,
Αέθλων τε κορυφὰν,
Πόρον τ' Αλφεῦ,
Ιανθεὶς ἀοιδαῖς,

parentum florem, rectorem-urbium: * qui cum laborassent multum animo, sacrum tenuerunt habitaculum fluvii, Siciliaeque erant oculus: vitaque insequebatur felix, divitiasque et gratiam afferens, nativas ad virtutes. Sed ô Saturnie, fili Rheae, sedem Olympi gubernans, certaminumque summitatem, meatumque Alphaei, exhilaratus

Εὔφρων ἄρυραν ἔτι πα-
τρίαν σφίσιν κόμισον

ἐπῳδὸς ά. κώλων ή.

Λοιπῷ γένει. τῶν δὲ πεπραγμένων
Εν δίκᾳ τε χὴ παρὰ δίκαν,
Αποίητον, ὐδ' ἂν
Χρόνος ὁ πάντων πατὴρ
Δύναιτο θέμεν, ἔργων τέλος.
Λάθα δὲ πότμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοιτ' ἄν.
Εσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων,
Πῆμα θνάσκει παλίγκοτον, δαμαθὲν,

στροφὴ β'. κώλων ιδ'.

Ὅταν θεῦ μοῖρα πέμπῃ
Ανεχὰς ὄλβον ὑψηλόν.
Ἕπεται δὲ λόγος εὐθρόνοις

hymnis, propitius agrum portro patrium illis cura * posterro generi. Factorum autem justeque et praeter jus, infectum, ne quidem tempus omnium parens possit efficere, operum finem. Oblivio autem sorte cum felici fieri potest. Bonis enim à gaudiis, malum perit odiosum, superatum, * quando dei numen mittit eminus beatitatem excelsam. Congruit autem sermo in-bona-sede-locatis Cad-

Κάδμοιο κόρεις, ἔπα-
θον αἰ μεγάλα. πένθος
Δὲ πιτνεῖ βαρὺ
Κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν.
Ζώει μὲν ἐν ὀλυμπίοις,
Ἀποθανοῖσα βρόμῳ
Κεραυνῷ, τανυέθει-
ρα Σεμέλα· φιλεῖ
Δέ μιν Παλλὰς αἰεί,
Καὶ Ζεὺς πατὴρ μάλα· φιλεῖ
Δὲ παῖς ὁ χρυσοφόρος.

ἀντιστροφὴ β'. κώλων ιδ'.

Λέγονλί δ' ἐν κῦ θαλάσσᾳ,
Μετὰ κόραισι Νηρῆος
Ἁλίαις, βίοτον ἄφθιτον

mi filiabus, passae-sunt quae magna. Luctus vero concidit gravis potioribus à bonis. Vivit quidem inter coelites, interempta fragore fulminis, passis crinibus Semele: amat autem eam Pallas semper, et Jupiter pater valde: amatque puer hederiger. * Aiunt autem et in mari, cum filiabus Nerei marinis, vitam immor-

Ἰνοῖ τετάχθαι, τὸν ὅ-
λον ἀμφὶ χρόνον. ἦτοι
Βροτῶν κέκριται
Πεῖρας ὅτι θανάτῳ,
Οὐδ' ἀσύχιμον ἁμέραν
Ὁπότε παῖδ' ἁλίᾳ
Ἀτειρεῖ σὺν ἀγαθῷ
Τελευτάσομεν.
Ῥοαὶ δ' ἄλλοτ' ἄλλαι
Εὐθυμιᾶν τε μέτα καὶ
Πόνων, ἐς ἄνδρας ἔβαν.

ἐπῳδὸς Β'. κώλων ἡ'.

Οὕτω δὲ μοῖρ', ἄ, τε πατρώϊον
Τῶν δ' ἔχει τὸν εὔφρονα πότμον
Θεόρτῳ σὺν ὄλβῳ,

talem Inoni constitutam esse, omne per tempus. Sane mortalium cognitus-est terminus nullus mortis, neque quietisdatorem diem quando filium Solis incorrupto cum bono conficiemus. Fluxus autem alias alii laetitiarumque et laborum, ad viros transierunt. * Sic enim fortuna, quae paternam horum habet jucundam sortem divinitus profec-

Επί τι κῆμ' ἄγει
Παλιντράπελον ἄλλῳ χρόνῳ,
Ἐξ ὅ περ ἔκτεινε Λάϊον μόριμος ἱὸς
Συναντόμενος, ἐν δὲ Πυ-
θῶνι χρηθὲν παλαίφατον τέλεσεν.

στροφὴ γ'. κώλων ιδ'.

Ἰδοῖσα δ' ὀξεῖ Ἐριννύς,
Πέφνεν ἑοῖ σὺν ἀλλαλο-
φονίᾳ γένος ἀρήϊον.
Λείφθη δὲ Θέρσανδρος ἐ-
ριπόντι Πολυνείκει,
Νέοις ἐν ἀέθλοις,
Ἐν μάχαις τε πολέμου
Τιμώμενος, Ἀδραστιδᾶν
Θάλος ἀρωγὸν δόμοις.

ta cum felicitate, aliquam etiam cladem inducit in-contrariam-versam alio tempore, ex quo interfecit Laium fatalis filius obviam-factus, inque Pythone oraculum antiquum perfecit. * Intuita autem acris Erynnis, interfecit ei per mutuam caedem sobolem bellicosam. Relictus-est autem Thersander, interempto Polynici, renovatis in certaminibus, in pugnisque belli *Epigonorum* honoratus, Adrastidum ger-

Ὅθεν σπέρμαλος ἔχον-
τα ῥίζαν, πρέπει
Τὸν Αἰνησιδάμυ
Ἐγχωμίων τε μελέων
Λυρᾶν τε τυχανέμεν.

ἀντιστροφὴ γ'. κώλων ιδ'.

Ὀλυμπία μὲν γὰρ αὐτὸς
Γέρας ἔδεκτο. Πυθῶνι
Δ' ὁμόκλαρον ἐς ἀδελφεὰν,
Ἰσθμοῖ τε, κοιναὶ χάρι-
τες ἄνθεα τεθρίππων
Δυωδεκαδρόμων
Ἄγαγον. τὸ δὲ τυχεῖν,
Πειρώμενον ἀγωνίας,
Παραλύει δυσφρόνων.

men auxiliare domui. Unde seminis habentem radicem, decet Aenesidami *filium* laudumque carmina lyrasque consequi. Olympiae etenim ipse praemium accepit Delphis vero consortem in fratrem, inque Isthmo, communes gratiae flores quadrigarum duodecim-cursus-conficientium deduxerunt. Assequi autem *victoriam*, experientem certamen, liberat *à* tristibus *curis*. Divi-

Ὁ μὰν πλοῦτος ἀρεταῖς
Δεδαιδαλμένος,
Φέρει τῶν τε καὶ τῶν
Καιρὸν, βαθεῖαν ὑπέχων
Μέριμναν ἀγροτέραν,

ἐπῳδὸς γ'. κώλων ἡ'.

Ἀστὴρ ἀρίζηλος, ἀληθινὸν
Ἀνδρὶ φέγγος. εἰ δέ μιν ἔχει
Τὶς, οἶδεν τὸ μέλλον,
Ὅτι θανόντων μὲν ἐν-
θάδ' αὐτίκ' ἀπάλαμνοι φρένες
Ποιναὶς ἔτισαν. τὰ δ' ἐν τᾷδε Διὸς ἀρχᾷ
Ἀλιτρὰ κατὰ γᾶς δικά-
ζει τις, ἐχθρᾷ λόγον φράσας ἀνάγκᾳ·

tiae sane virtutibus exornatae, afferunt horumque et illorum opportunitatem, profundam sustinentes curam indagatricem *rerum honestarum*, * stella *existentes* insignis, verum homini lumen. Si autem eas habet aliquis, novit *is* futurum, quod mortuorum quidem illic statim intractabiles mentes poenas luant. Quae vero in hoc Jovis imperio scelera *fiunt*, *ea* sub terra judicet aliquis, invisa jus dicens necessitate:

στροφὴ δ'. κῶλων ιδ'.

Ἰσον δὲ νύκτεσσιν αἰεὶ,
Ἰσα δ' ἐν ἁμέραις ἄλι-
ον ἔχοντες, ἀπονέστερον
Εὐθλοὶ νέμονται βίο-
τον, ὐ χθόνα ταράσσον-
τες ἀλκᾷ χερῶν,
Οὐδὲ πόντιον ὕδωρ,
Κεινὰν παρὰ δίαιταν· ἀλ-
λὰ παρὰ μὲν τιμίοις
Θεῶν, οἵτινες ἔχαι-
ρον εὐορκίαις,
Ἀδάκρυν νέμονται
Αἰῶνα· τοὶ δ' ἀπροσόρα-
τον ὀχθέονται πόνον.

* aeque autem noctibus semper, aeque et in diebus solem habentes, minus laboriosam boni degant vitam, non terram turbantes robore manuum, nec marinam aquam, inanem propter victum: sed apud quidem honoratos deorum, quicunque gaudebant fide-juriumjurandorum, illacrimabili fruuntur aevo: illi vero aspectu horrendum tolerant laborem. * Quicunque

ἀντιστροφὴ δ'. κώλων ιδ'.

Ὅσοι δ' ἐτόλμασαν ἐς τρὶς
Ἑκατέρωθι μείναντες,
Ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχειν
Ψυχὰν, ἔτειλαν Διὸς
Ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρ-
σιν· ἔνθα μακάρων
Νᾶσον ὠκεανίδες
Αὖραι περιπνέουσιν· ἄν-
θεμα δὲ χρυσῷ φλέγει,
Τὰ μὲν χερσόθεν, ἀπ' ἀ-
γλαῶν δενδρέων,
Ὕδωρ δ' ἄλλα φέρβει·
Ὅρμοισι τῶν χέρας ἀνα-
πλέκοντι καὶ στεφάνοις,

vero sustinuerunt in tertiam vicem alterutribi manentes, ab injustis omnino abstinere animam, *illi* peragere soleant Jovis viam ad Saturni propugnaculum. Ubi beatorum insulam oceanitides aurae perspirant: floresque aurei ardent, alii à terra, à pulchris arboribus *alii*, aqua autem alios alit: ex quibus *factis* monilibus manus implicant et

ἐπῳδὸς δ'. κῶλων ἡ'.

Βλαῖς ἐν ὀρθαῖς Ῥαδαμάνθυος,
Ὃν πατὴρ ἔχει Κρόνος ἔτοι-
μον αὐτῷ πάρεδρον,
Πόσις ὁ πάντων Ῥέας
Ὑπέρτατον ἐχοίσας θρόνον·
Πηλεύς τε καὶ Κάδμος ἐν τοῖσιν ἀλέγονται·
Ἀχιλλέα τ' ἔνεικ', ἐπεὶ
Ζηνὸς ἦτορ λιταῖς ἔπεισε, μάτηρ.

στροφὴ ε'. κώλων ιδ'.

Ὃς Ἕκτορ' ἔσφαλε, Τροίας
Ἄμαχον ἀστραβῆ κίο-
να· Κύκνον τε θανάτῳ πόρεν·
Ἄῦς τε παῖδ' Αἰθίο-
πα. πολλά μοι ὑπ' ἀγκῶ-

coronis *capita*, * decretis in rectis Rhadamanthi, quem pater habet Saturnus idoneum sibi assessorem, maritus Rheae omnium supremam habentis sedem. Peleusque et Cadmus inter hos curantur: Achillemque *eo* transtulit, postquam Jovis cor precibus persuasit, mater * Qui Hectorem prostravit, Troiae inexpugnabilem firmam columnam: Cycnumque letho dedit Auroraeque filium Aethiopem. Multae

νος ὠκέα βέλη
Ενδον ἐντὶ φαρέτρας
Φωνᾶντα συνετοῖσιν· ἐς
Δὲ τὸ πᾶν, ἑρμηνέων
Χατίζει. σοφὸς ὁ πολ-
λὰ εἰδὼς φυᾷ·
Μαθόντες δὲ, λάβροι
Παγγλωσσία, κόρακες ὥς,
Ακραντα γαρύετον,

ἀντιστροφὴ ε'. κώλων ιδ'.

Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον.
Επεχε νῦν σκοπῷ τόξον,
Αγε θυμέ, τίνα βάλλομεν
Εκ μαλθακᾶς αὖτε φρε-
νὸς εὐκλέας ὀϊστοὺς

mihi sub cubito celeres sagittae intra sunt pharetram sonantes intelligentibus: ad vulgus autem, interpretibus indigent. Is *demum est* sapiens, qui multa scit naturae sagacitate: at discendo-rem assecuti, vehementes loquacitate, ceu corvi, irrita garriunt, * Jovis ad avem divinam. Intende nunc *ad* scopum arcum, age anime *mi*, Quemnam petimus autem ex benevola mente gloriosa tela mittentes?

Ἰένλες; ἐπί τοι
Ακράγανλι τανύσαις,
Αὐδάσομαι ἐνόρκιον
Λόγον ἀλαθεῖ νόῳ,
Τεκεῖν μήτιν' ἑκατόν
Γε ἐτέων πόλιν,
Φίλοις ἄνδρα μᾶλλον
Εὐεργέταν πραπίσιν, ἀ-
φθονέστερόν τε χέρα,

ἐπῳδὸς ε'. κώλων ἡ'.

Θήρωνος. ἀλλ' αἶνον ἔβα κόρος
Οὐ δίκα συναντόμενος, ἀλ-
λὰ μάργων ὑπ' ἀνδρῶν
Τὸ λαλαγῆσαι θέλων,
Κρύφον τε θέμεν ἐσθλῶν, κακοῖς

Sane in Agrigentum intendens, dicam juratum sermonem veraci mente, progenuisse nullam centum *intra* annos urbem, amicis virum magis beneficum ex-corde, largioremque manu, * Therone. Verum laudem invasit insolentia non juste occurrens, sed furiosis à viris obstrepere volens, occultationemque afferre bonorum, *per* mala facta.

Εργοις. ἐπεὶ ψάμμος ἀριθμὸν περιπέ-
φευγεν·
Ἐκεῖνος ὅσα ἄρματ' ἄλ-
λοις ἔθηκεν, τίς ἂν φράσαι δύναιτο;

Quoniam arena numerum refugit: *ideo* ille quot gaudia aliis *benefaciendo* fecerit, quis recensere possit?

ΕΙΔΟΣ Γ'.

ΤΩ ΑΥΤΩ ΘΗΡΩΝΙ ΕΙΣ ΘΕΟΞΕΝΙΑ.

στροφὴ α'. κώλων θ'.

Τυνδαρίδαις τε φιλοξείνοις ἀδεῖν,
Καλλιπλοκάμῳ θ' Ἑλένᾳ,
Κλεινὰν Ἀκράγαντα γεραίρων, εὔχομαι,
Θήρωνος Ὀλυμπιονίκαν
Ὕμνον ὀρθώσας, ἀκαμαντοπόδων
Ἵππων ἄωτον.
Μοῖσα δ' ὕτω ποι παρέστα
Μοι νεοσίγαλον εὑρόντι τρόπον,
Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ

ἀντιστροφὴ α'. κώλων θ'.

Ἀγλαόκωμον. ἐπεὶ χαίταισι μὲν
Ζευχθέντες ἔπι στέφανοι,

ODE III. EIDEM THERONI THEOXENIA.

Tyndaridisque hospites-amantibus placere, pulchricomaeque Helenae, inclytum Agrigentum honorans, opto, Theronis Olympicum-victorem *celebrantem* hymnum dirigens, pedes-indefatigatorum equorum florem. Musa autem sic sane astitit mihi novum commento modum, Dorico vocem adaptandi cothurno * choream-ornantem. Quoniam ju-

Πράσσοντί με τῦτο θεόθμαΐον χρέος,
Φόρμιγά τε ποικιλόγαρυν,
Καὶ βοὰν αὐλῶν, ἐπέων τε θέσιν,
Αἰνησιδάμυ
Παιδὶ συμμίξαι πρεπόντως·
Ἀ', τε Πίσα με γεγωνεῖν· τᾶς ἄπο
Θεύμοροι νίσσοντ' ἐπ' ἀνθρώπυς ἀοιδαὶ,

ἐπῳδὸς ά. κώλων θ'.

Ὦ, τινι κραίνων ἐφετμὰς
Ἡρακλέος προτέρας,
Ατρεκὴς ἑλλανοδίκας βλεφάρων
Αἰτωλὸς ἀνὴρ ὑψόθεν
Αμφὶ κόμαισι βάλοι γλαυ-
κόχροα κόσμον ἐλαίας. τάν ποτε
Ἰστρυ ἀπὸ σκιαρᾶν παγᾶν ἔνεικεν

bis quidem innexae coronae, exigunt *à* me hoc divinitus-structum debitum, citharamque varie-sonantem, et sonum tibiarum, carminumque structuram, Aenesidami filio commiscere decenter: Pisaque me celebrare *victorem exigit:* à qua divinitus-data veniunt in homines carmina, * cuicunque exequens jussa Herculis antiqua, justus certaminum-Graeciae-judex palpebras Ætolus vir supra circumposuerit comis glaucicolor decus olivae. Quam quondam Istri ab um-

Ἀμφιτρυωνιάδας,
Μνᾶμα τῶν Οὐλυμπίᾳ κάλλιστον ἄθλων,

στροφὴ β'. κώλων θ'.

Δᾶμον Ὑπερβορέων πείσας, Ἀπόλ-
λωνος θεράποντα. ὄγε
Πρὸς φρονέων, Διὸς αἴτει πανδόκῳ
Ἅλσει σκιερόν τε φύτευμα,
Ξυνὸν ἀνθρώποις στέφανόν τ' ἀρετᾶς.
Ἤδη γὰρ αὐτῷ,
Πατρὶ μὲν βωμῶν ἁγιαθέν-
των, διχόμηνις ὅλον χρυσάρματος
Ἑσπέρας ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε μήνα,

ἀντιστροφὴ β'. κώλων θ'.

Καὶ μεγάλων ἀέθλων ἀγνὰν κρίσιν,
Καὶ πενταετηρίδ' ἁμᾶ

brosis fontibus asportavit Amphitryoniades, monumentum Olympiae pulcherrimum certaminum, * populo Hyperboreorum persuaso, Apollinis cultore. Ipse amica cogitans, Jovis petiit omnes-recipienti luco umbrosamque plantam, communemque hominibus coronam virtutis. Jam enim *ab* ipso, patri aris consecratis, plena totum aureo-curru *vecta* vespere oculum ex-opposito-accendit luna, * et magnorum certaminum sanctum judicium, et quinquennalem-perio-

Θῆκε ζαθέοις ἐπὶ κρημνοῖς Αλφεῦ.
Αλλ' ὑ καλὰ δένδρε' ἔθαλλε
Χῶρος ἐν βάσσαις Κρονίυ Πέλοπος.
Τύτων ἔδοξε
Γυμνὸς αὐτῷ κᾶπος ὀξεί-
αις ὑπακυέμεν αὐγαῖς ἁλίυ.
Δὴ τότ' ἐς γαῖαν πορεύειν θυμὸς ὥρμαι-

ἐπῳδὸς Β'. κώλων θ'.

ν' Ισρίαν νιν. ἐνθα Λατῦς
Ἱπποσόα θυγάτηρ
Δέξατ' ἐλθόντ' Αρκαδίας ἀπὸ δει-
ρᾶν, κὴ πολυγνάμπλων μυχῶν·
Εὖτέ μιν ἀγγελίας Εὐ-
ρυσθέος ἔντυ' ἀνάγκα πατρόθεν
Χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν ἄξον-

dum simul instituerat divinis in praecipitiis Alphei. Verum non pulchras arbores producebat locus in vallibus Saturnii Pelopis horum visus-est vacuus ei hortus acutis obedire radiis solis. Sane tunc in terram ablegare animus impulit * Istriam ipsum. Ibi Latonae equorum-agitatrix filia excepit venientem Arcadiae à jugis, et varie-flexuosis recessibus: quando eum jussibus Euristhyei adornabat necessitas a-patre *profecta* auricornem cervam foeminam adduc-

θ'. ἄν ποτε Ταϋγέτα,
Αντιθεῖσ' Ορθωσία, ἔγραψεν ἱεράν.

στροφὴ γ'. κώλων θ'.

Τὰν μεθέπων, ἵδε κἀκείναν χθόνα,
Πνοιᾶς ὄπιθεν Βορέα
Ψυχρᾶς. τόθι δένδρεα θαύμαινε σταθείς,
Τῶν νιν γλυκὺς ἵμερος ἔσχεν,
Δωδεκάγναμπτον περὶ τέρμα δρόμου
Ἵππων φυτεῦσαι.
Καὶ νῦν ἐς ταύταν ἑορτὰν
Ἵλαος ἀντιθέοισι νίσεται
Σὺν βαθυζώνοις διδύμοις παισὶ Λήδας.

ἀντιστροφὴ γ'. κώλων θ'.

Τοῖς γὰρ ἐπέτραπεν ὕλυμπόνδ' ἰὼν,
Θαητὸν ἀγῶνα νέμειν,

rum quam olim Taygeta, dicans Orthosiae, inscripsit eram, * hanc insequens vi- et illam terram, flatus à- ergo Boreae frigidi. Ibi ar- bores admirabatur stans, qua- cum dulce desiderium habebat, duodecies-inflexum circa terminum curriculi equorum plantare. Nuncque ad hanc festivitatem propitius divinis accedit cum profundecinctae geminis filiis Ledae. * His enim mandavit in coelum proficiscens, celebre certamen administrare, virorum-

Ανδρῶν τ' ἀρετᾶς πέρι, κ) ῥιμφαρμάτυ
Διφρηλασίας. ἐμὲ δ' ὧν πα
Θυμὸς ὀτρύνει φάμεν, Εμμενίδαις
Θήρωνί τ' ἐλθεῖν
Κῦδος, εὐίππων διδόνλων
Τυνδαριδᾶν· ὅτι πλείσαισι βροτῶν
Ξεινίαις αὐτὺς ἐποίχονλαι τραπέζαις,

ἐπῳδὸς γ'. κώλων θ'.

Εὐσεβεῖ γνώμᾳ φυλάσσον-
τες μακάρων τελετάς.
Εἰ δ' ἀρίσευει μὲν ὕδωρ, κλεάνων
Δὲ χρυσὸς αἰδοιέσταλον·
Νῦν γε πρὸς ἐσχαλιὰν Θήρων ἀρεταῖσιν ἱκάνων, ἄπλεται
Οἴκοθεν, Ἡρακλέος σηλᾶν. τὸ πόρσω

que de virtute, et rapide-currus-agente aurigatione. Me igitur animus impellit dicere, Emmenidis Theronique venisse gloriam, equestribus dantibus Tyndaridis · quoniam plurimis mortalium hospitalibus eos accedunt mensis, *religiosa mente observantes beatorum solennes-ritus. Si autem excellit quidem aqua, divitiarum vero aurum venerabilissimum *est*: nunc utique ad extremum Thero virtutibus perveniens, attingit e-domo Herculis columnas. Quo

Δ' ἔστι σοφοῖς ἄθλον,
Καὶ σόφοις. ὃ μὴν διώξω. κεινὸς εἶην.

terius vero est sapientibus sane persequar. Vanus es-
accessum, et stolidis. Non sem.

ΕΙΔΟΣ Δ'.

ΨΑΥΜΙΔΙ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙΩι, ΙΠΠΟΙΣ.

στροφὴ ά. κώλων ιέ.

Ελατὴρ ὑπέρλατε βρωντᾶς
Ακαμαντόποδος
Ζεῦ. τεαὶ γὰρ ὧραι
Ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς
Ἑλισσόμεναί μ' ἔπεμψαν,
Ὑψηλοτάτων μάρτυρ' ἀέθλων.
Ξείνων δ' εὖ πρασσόντων, ἔσαναν
Αὐτίκ' ἀγγελίαν
Ποτὶ γλυκεῖαν ἐσθλοί.
Αλλ' ὦ Κρόνιε παῖ, ὃς Αἴτναν ἔχεις,
Ιπον ἠνεμόεσσαν ἑκατογ-
κεφάλα Τυφῶνος ὀβρίμα,

ODE IV. PSAUMIDI CAMARINÆO, EQUIS VICTORIAM ADEPTO.

Vibrator altissime tonitrus pedibus-indefatigati Jupiter. Tuae enim horae cum variae-cithara cantu revolutae me miserunt, sublimissimorum testem certaminum. Amicis autem bene agentibus, congaudent stationi nuncium ad dulce boni. Sed ô Saturni fili, qui Ætnam habitas onus ventosum centicipitis Typhonis ro-

Οὐλυμπιονίκαν
Δέκευ χαρίτων ἕκα-
τι τόνδε κῶμον,

ἀντιστροφὴ ά. κώλων ιε'.

Χρονιώταλον φάος εὐρυ-
σθενέων ἀρετᾶν.
Ψαύμιδος γὰρ ἥκει
Οχέων· ὃς ἐλαίᾳ στεφανωθεὶς
Πισάτιδι, κῦδος ὄρσαι
Σπεύδει Καμαρίνᾳ. Θεὸς εὔφρων
Εἴη λοιπαῖς εὐχαῖς. ἐπεί μιν
Αἰνέω, μάλα μὲν
Τροφαῖς ἕτοιμον ἵππων,
Χαίροντά τε ξεινίαις πανδόκοις,
Καὶ πρὸς ἡσυχίαν φιλόπολιν

busti, Olympicam-victoriam-celebrantem suscipe gratiarum causa hunccе chorealem-hymnum, * diuturnissimum lumen praepotentium virtutum. Psaumidis enim venit *in* curribus; qui olea coronatus Pisatide, decus excitare satagit Camarinae. Deus propitius sit reliquis *ejus* votis. Quoniam illum laudo, valde quidem alturis idoneum equorum, gaudentemque hospitalitatibus omnium-exceptricibus,

Καθαρᾶ γνώμᾳ τετραμμένον.
Οὐ ψεύδεϊ τέγξω
Λόγον. διάπειρά τοι
Βροτῶν ἔλεγχος.

ἐπῳδὸς, κώλων ιϛ'.

Α" περ Κλυμένοιο παῖδα
Λαμνιάδων γυναικῶν
Ελυσεν ἐξ ἀτιμίας.
Χαλκοῖσι δ' ἐν ἔντεσι νικῶν
Δρόμον, ἔειπεν Ὑψιπυλείᾳ,
Μετὰ στέφανον ἰὼν·
Οὗτος ἐγώ· ταχυτᾶτι
Χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἶσον.
Φύονται δὲ καὶ νέοις
Εν ἀνδράσι πολιαὶ

et ad tranquillitatem reipublicae amicam sincera mente conversum. Non mendacio tingam sermonem. Experientia utique mortalium *est* argumentum. * Quae Clymeni filium Lemniadem foeminarum liberavit à probro. aereis enim in armis vincens cursum, dixit Hypsipylae, ad coronam *accipiendam* vadens: ille ego *sum:* celeritate autem manus et cor aequantur. Nascuntur enim et ju-

Θαμὰ, καὶ παρὰ τὸν ἀλικίας
Εοικότα χρόνον.

venibus in viris cani saepe, um tempus,
etiam praeter aetatis congru-

ΕΙΔΟΣ Ε'.

ΤΩ ΑΥΤΩ ΨΑΥΜΙΔΙ, ΤΕΘΡΙΠΠΩ, ΑΠΗΝΗ, ΚΑΙ ΚΕΛΗΤΙ.

στροφὴ ά. κώλων ιθ'.

Ὑψηλᾶν ἀρετᾶν, καὶ
Στεφάνων ἄωτον γλυκὺν,
Τῶν Οὐλυμπίᾳ,
Ὠκεανῦ θύγατερ,
Καρδίᾳ γελανεῖ,
Ἀκαμαντόποδός τ' ἀπήνας δέκευ,
Ψαύμιδός τε δῶρα.
Ὅς τὰν σὰν πόλιν αὔξων,
Καμαρίνα, λαοτρόφον,
Βωμὼς ἓξ διδύ-
μως ἐγέραρεν ἑορ-

ODE V. EIDEM PSAUMIDI, QUADRIGIS, VEHICULO MULARI, ET CELETE VICTORIAM ADEPTO.

Celsarum virtutum, et coronarum florem suavem, quae *sunt* Olympiae, ô Oceani filia, corde hilari, indefatigataeque mularis rhedae accipe, Psaumidisque dona. Qui tuam urbem amplificans, ô Camarina, populorum altricem, aras sex geminas honoravit festis deorum, maximis cum boum-

ταῖς θεῶν, μεγίσαις
Ὑπὸ βωθυσίαις, ἀέθλων τε πεμ-
πλαμέροις ἀμίλλαις,
Ἵπποις. ἡμιόνοις τε, μοναμπυκί-
α τε. τὶν δὲ κῦδος
Ἄβρὸν νικήσας ἀνέθηκε, καὶ
Ὄν πατέρ' Ακρων' ἐκάρυξε, καὶ
Τὰν νέοικον ἔδραν.

ἀντιστροφὴ, κώλων ιθ'.

Ἱκὼν δ' Οἰνομάυ κ᾽
Πέλοπος παρ' εὐηράτων
Σταθμῶν, ὦ πολι-
άοχε Παλλὰς, ἀεί-
δει μὲν ἄλσος ἁγνὸν
Τὸ τεὸν, ποταμόν τε Ωανὸν, ἐγ-

immolationibus, ludorumque quinque-dierum certaminibus, equis, mulabusque, unoque-fracno. Tibi autem gloriam pulchram victor dicavit, et suum patrem Acronem proclamavit, et recens habitatam-sedem. * Veniens autem Oenomai et Pelopis ab amabilibus stationibus, ô urbium conservatrix Pallas, canens-celebrat quidem lucum sacrum tuum, fluviumque Oanum, pa-

χωρίαν τε λίμναν,
Καὶ σεμνὰς ὀχετὰς Ἱπ-
παρις οἷσιν ἄρδει στρατὸν,
Κολλᾷ τε σαδί-
ων θαλάμων ταχέως
Ὑψίγυον ἄλσος,
Απ' ἀμηχανίας ἄγων ἐς φάος
Τόνδε δᾶμον ἀστῶν.
Αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖσι πόνος δαπά-
να τε μάρναται, πρὸς
Εργον κινδύνῳ κεκαλυμμένον.
Εὖ δὲ ἔχοντες, σοφοὶ κὴ πολί-
ταις ἔδοξαν ἔμμεν.

ἐπῳδὸς, κώλων ιθ'.

Σωτὴρ ὑψινεφὲς Ζεῦ,

triamque paludem, et venerandos canales, Hipparis quibus aquas-suppeditat populo, agglutinatque stabilium domorum celeriter altam sylvam, a consilii-inopia producens in lucem huncce populum civium. Semper autem circa virtutes labor sumptus-militant, adversus opus periculo tectum. Voti autem compotes, sapientes etiam civibus videri-solent esse. * O servator in-altis-nubibus Jupiter,

Κρόνιόν τε ναίων λόφον,
Τιμῶν τ' Αλφεὸν
Εὐρὺ ῥέοντα, Ιδαῖ-
όν τε σεμνὸν ἄντρον,
Ἱκέτας σέθεν ἔρχομαι, Λυδίοις
Απύων ἐν αὐλοῖς,
Αἰτήσων πόλιν εὐα-
νορίαισι τάνδε κλυταῖς
Δαιδάλλειν· σέ τ' Ο-
λυμπιόνικε, Ποσει-
δανίοισιν ἵπποις
Επιτερπόμενον, φέρειν γῆρας εὔ-
θυμον, ἐς τελευτὰν,
Υἱῶν, Ψαῦμι, παρισταμένων. ὑγί-
εντα δ' εἴ τις ὄλβον

Saturniumque inhabitans collem, honoransque Alpheum late fluentem, Idaeumque venerandum antrum, supplex tibi venio, Lydiis sonans in tibiis, petiturus urbem strenuitatibus hancce illustribus ut ornes: tuque Olympice-victor, Neptuniis equis gaudens, feras senectutem tranquillam, in finem *vitae usque*, filiis, ô Psaumi, adstantibus. Sanam

Αρδει, ἐξαρκέων κλεάτεσσι, καὶ
Εὐλογίαν προστιθεὶς· μὴ μαντεύ-
σῃ Θεὸς γενέσθαι.

autem si quis felicitatem irrigat, contentus possessionibus, et laudem adjungens: ne quaerat Deus fieri.

ΕΙΔΟΣ ϛ'.

ΑΓΗΣΙΑ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΩΙ, ΑΠΗΝΗΙ.

στροφὴ α'. κώλων ια'.

Χρυσέας ὑποστάσαντες εὐ-
τειχεῖ προθύρῳ θαλάμυ
Κίονας, ὡς ὅτε θαητὸν μέγαρον,
Πάξομεν. ἀρχομένυς δ' ἔργυ πρόσωπον
Χρὴ θέμεν τηλαυγές. εἰ
Δ' εἴη μὲν Ολυμπιονίκας,
Βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν
Πίσᾳ, συνοικισής τε τᾶν κλεινᾶν Συρα-
κυσσᾶν, τίνα κεν φύγοι ὕμνον
Κεῖνος ἀνὴρ, ἐπικύρσας ἀφθόνων
Αξῶν ἐν ἱμερταῖς αἰοιδαῖς;

ODE VI. AGESIAE SYRACUSANO, VEHICULO MULARI VICTORIAM ADEPTO.

Aureas supponentes bene-murato vestibulo domus columnas, velut quando praeclaras aedes, pangemus. Auspicantes autem opus, frontem decet facere longe-splendidam. Si vero sit Olympicus-victor, araeque fatidicae praefectus Jovis in Pisa, et incola nobilium Syracusarum, quemnam effugiat hymnum ille vir, incidens invidia-carentium civium

ἀντιστροφὴ ά. κώλων ιά.

Ἰσω γὰρ ἐν τύτῳ πεδί-
λῳ δαιμόνιον πόδ' ἔχων
Σωστράτυ υἱός. ἀκίνδυνοι δ' ἀρεταὶ,
Οὔτε παρ' ἀνδράσιν, ὕτ' ἐν ναυσὶ κοίλαις,
τίμιαι. πολλοὶ δὲ μέ-
μναντ' ἄν, καλὸν εἴ τι ποναθῇ.
Ἀγησία τὶν δ' αἶνος ἕτοιμος, ὃν ἐν
δίκᾳ ἀπὸ γλώσσης Ἄδραστος μάντιν Οἰ-
κλείδαν ποτ' ἐς Ἀμφιάραον
Φθέγξατ', ἐπεὶ κατὰ γαῖ' αὐτόν τέ νιν,
Καὶ φαιδίμας ἵππυς ἔμαρψεν.

ἐπῳδὸς ά. κώλων ιδ'.

Ἑπτὰ δ' ἔπειτα πυρᾶν νεκρῶν τελε-
σθέντων, Ταλαϊονίδας

in amabiles cantiones? * Sciat enim in hoc calceo felicem pedem se-habere Sostrati filius. Sine-periculis vero virtutes neque inter homines, neque in navibus cavis, praetiosae *sunt*. Multi autem meminerunt, praeclarum si quid elaboratum-fuerit. Agesia, tibi vero laus parata, quam juste lingua Adrastus vatem Oiclidem olim in Amphiaraum proloquutus est, postquam terra ipsumque, et insignes equas absorpsit. * Septem enim postea rogis cadaverum extructis,

Εἶπεν ἐν Θήβαισι τοιοῦτόν τι ἔπος·
Ποθέω στρατιᾶς
Ὀφθαλμὸν ἐμᾶς, ἀμφότερον,
Μάλιν τ' ἀγαθὸν,
Καὶ δορὶ μάρναθαι. τὸ καὶ
Ἀνδρὶ κώμυ δεσπότᾳ
Νῦν πάρεστι Συρακοσίῳ.
Οὐ φιλόνεικος ἐών,
Οὔτ' ὢν δύσερίς τις ἄγαν,
Καὶ μέγαν ὅρκον ὀμόσας,
Τοῦτό γέ οἱ σαφέως μαρτυρή-
σω· μελίφθογγοι δ' ἐπιτρέψουσι μοῖσαι.

στροφὴ β'. κώλων ιά.

Ὦ Φίντις, ἀλλὰ ζεῦξον ἤ-
δη μοι θένος ἡμιόνων

Talaionides dixit apud Thebas tale aliquod verbum: desidero exercitus oculum mei, pariter, vatemque bonum, et hasta ad-pugnandum. Quod etiam viro hymni *hujus* domino nunc adest Syracusio. Non contentionum-amator, existens, neque rixosus quidam valde, et magnum jusjurandum juratus, hocce ei diserte testificabor: mellisonae vero permittent musae. * O Phintis, junge jam mihi robur mularum quam celerrime, ut

Ἦ τάχος, ὄφρα κελεύθῳ τ' ἐν καθαρᾷ
Βάσομεν ὄχχον, ἵκωμαί τε πρὸς ἀνδρῶν
Καὶ γένος. κεῖνα γὰρ ἐξ
Αλλαν, ὁδὸν ἡγεμονεῦσαι
Ταύταν ἐπίσανλαι, σεφάνυς ἐν Ολυμ-
πίᾳ ἐπεὶ δέξανλο. χρὴ τοίνυν πύλας
Ὕμνων ἀναπιτνάμεν αὐταῖς.
Πρὸς Πιτάναν δὲ παρ' Εὐρώτα πόρον,
Δεῖ σάμερόν γ' ἐλθεῖν ἐν ὥρᾳ.

ἀντιστροφὴ β'. κώλων ιά.

Α' τοι Ποσειδάωνι μι-
χθεῖσα Κρονίῳ, λέγεται
Παῖδ' ἰοδόσρυχον Εὐάδναν τεκέμεν.
Κρύψε δὲ παρθενίαν ὠδῖνα κόλποις.
Κυρίῳ δ' ἐν μηνὶ πέμ-

via in pura ducamus currum, veniamque ad virorum etiam genus. Illae enim prae aliis, viae duces esse hujus norunt, coronas in Olympia postquam acceperunt. Decet igitur portas hymnorum patefacere ipsis. Ad Pitanam vero juxta Eurotae meatum oportet hodie venire tempestive. * Quae Neptuno mista Saturnio, dicitur filiam violaceis-capillis Euadnem peperisse. Occultavit autem virgineum foetum sinibus. Justo autem in mense ablegans famulos, jus-

ποισ' ἀμφιπόλυς ἐκέλευσεν
Ἥρωϊ πορσαίνειν δόμεν Εἰλατίδᾳ
Βρέφος γ', ὃς ἀνδρῶν Αρκάδων ἄνασσε Φαισάνᾳ, λάχε τ' Αλφεὸν οἰκεῖν.
Ενθα τραφεῖσ', ὑπ' Απόλλωνι γλυκείας πρῶτον ἔψαυσ' Αφροδίτας.

ἐπωδὸς ϛ'. κώλων ιδ'.

Οὐδ' ἔλαθ' Αἴπυτον ἐν παντὶ χρόνῳ,
Κλέπτοισα θεῖο γόνον.
Αλλ' ὁ μὲν Πυθῶνα δ', ἐν θυμῷ πιέσας
Χόλον ἀ φατὸν ὀ-
ξείᾳ μελέτᾳ ᾤχετ' ἰὼν
Μαντευσόμενος,
Ταύτας πέρ' ἀτλάτυ πάθας.
Ἃ δὲ φοινικόκροκον

sit heroi curare, ut-darent Elatidae infantem, qui viris Arcadibus imperabat Phaesanae, sortitusque-fuerat Alpheum accolere. Ibi educata, sub Apolline dulcem primum degustavit Venerem. * Neque latuit Aepytum in omni tempore celans dei semen. Sed ipse ad Pythonem, in animo premens iram ineffabilem acri cura, abiit vadens oraculum-consulturus, hoc de intolerando casu. Illa vero punicea-

Ζώναν καταθηκαμένα,
Κάλπιδά τ' ἀργυρέαν,
Λόχμας ὑπὸ κυανέας
Τίκτε θεόφρονα κοῦρον·
Τᾷ μὲν ὁ χρυσοκόμας πραΰμη-
τίν τ' Ελευθὼ συμπαρέσασέν τε μοίρας.

στροφὴ γ'. κώλων ια'.

Ηλθε δ' ὑπὸ σπλάγχνων ὑπ' ὠ-
δῖνός τ' ἐρατᾶς Ιαμος
Ες φάος αὐτίκα. τὸν μὲν κνιζομένα
Λεῖπε χαμαὶ· δύο δὲ γλαυκῶπες αὐτὸν
Δαιμόνων βυλαῖσιν ἐ-
θρέψανθο δράκοντες, ἀμεμφεῖ
Ἰῷ μελισσᾶν, καδόμενοι. βασιλεὺς
Δ' ἐπεὶ πετραέσσας ἐλαύνων ἵκετ' ἐκ

trama-intextam zonam deponens, urnamque argenteam, dumos inter opacos peperit divina-mente-praeditum puerum: cui quidem auricomus placidamque Lucinam adstare fecit Parcasque. * Prodiit autem ex visceribus sub laborepartus amabili Jamus in lucem statim. Quem quidem dolore-affecta reliquit humi: duo vero caesii ipsum deorum consiliis enutriverunt dracones, inculpato veneno apum, curam-adhibentes. Rex autem postquam petricosa equi-

Πυθῶνος, ἄπανλας ἐν οἴκῳ
Εἴρελο παῖδα, τὸν Εὐάδνα τέκοι·
Φοίβᾳ γὰρ αὐτὸν φᾶ γεγάκειν

ἀντιστροφὴ γ'. κώλων ιά.

Πατρὸς· πέρι θνατῶν δ' ἔσε-
θαι μάντιν ἐπιχθονίοις
Ἐξοχον· ὐδέποτ ἐκλείψειν γενεάν.
Ὡς ἄρα μάνυε. τοὶ δ' ὅτ' ὢν ἀκῦσαι,
Οὔτ' ἰδεῖν εὔχονλο, πεμ-
πλᾶιον γεγεναμένον· ἀλλ' ἐγ-
κέκρυπλο γὰρ χοίνῳ βατίᾳ τ' ἐν ἀπει-
ράτῳ, ἴων ξανθαῖσι κὴ παμπορφύροις
Ακτῖσι βεβρεγμένος ἁβρὸν
Σῶμα· τὸ κὴ κατεφάμιξεν καλεῖ-
θαί μιν χρόνῳ σύμπανλι μάτηρ

tans rediit ex Pythone, omnes in domo rogabat de-puero, quem Euadne peperisset: Phoebo enim ipsum dicebat genitum esse patre: supra homines vero futurum vatem interra-agentibus eximium: neque unquam defecturam progeniem. Sic sane indicabat. Illi autem nec audivisse, nec vidisse asseverabant, *quantumvis* quinto abhinc die natus-esset: sed occultatus erat enim junco rubetoque in immenso, violarum flavis et purpureis radiis madefactus tenerum corpus:

ἐπῳδὸς γ'. κώλων ιδ'.

Τῦτ' ὄνυμ' ἀθάναλον. τερπνᾶς δ' ἐπεὶ
Χρυσοϛεφάνοιο λάβεν
Καρπὸν ἥβας, Αλφεῷ μέσῳ καταβὰς,
Εκάλεσε Ποσει-
δᾶν' εὐρυβίαν ὃν πρόγονον,
Καὶ τοξοφόρον
Δάλυ θεοδμάτας σκοπὸν,
Αἰτέων λαότροφον
Τιμάν τιν' ἑᾷ κεφαλᾷ,
Νυκτὸς ὑπαίθριος. ἀν-
τεφθέγξαλο δ' ἀρτιεπὴς
Πατρία ὄοσα, μετάλλα-
σέν τέ μιν· ὄρσο τέκνον, δεῦρο πάγ-
κοινον ἐς χώραν ἴμεν, φάμας ὄπιθεν.

propterea etiam promulgavit vocari ipsum tempore omni mater * hoc nomine immortali. Suavis vero postquam auro-coronatae accepit fructum pubertatis, in Alpheum medium descendens vocavit Neptunum late-potentem suum progenitorem, et arcitenentem Deli divinitus factae speculatorem, petens publicum honorem quendam suo capiti, noctu sub-dio. Respondit autem veridica paterna vox, inquisivitque eum: Surge fili, age omnibus communem in regio-

στροφὴ δ'. κώλων ια'.

Ἱκοντο δ' ὑψηλοῖο πέ-
τραν ἀλίσαλον Κρονίᾳ·
Ἐνθα οἱ ὤπασε θησαυρὸν δίδυμον
Μαντοσύνας· τόκα μὲν, φωνὰν ἀκύειν
Ψευδέων ἄγνωστον· εὖ-
τ' ἂν δὲ θρασυμάχανος ἐλθὼν
Ἡρακλέης, σεμνὸν θάλος Αλκαϊδᾶν,
Πατρὸς δ' ἑορτὰν τεκτίσῃ πλειόμβροτον.
Τεθμόν τε μέγιστον ἀέθλων,
Ζηνὸς ἐπ' ἀκροτάτῳ βωμῷ. τότ' αὖ
Χρησήριον θέσθαι κέλευσεν.

ἀντιστροφὴ δ'. κώλων ια'.

Ἐξ οὗ πολύκλειτον καθ' Ἕλ-
λανας γένος Ιαμιδᾶν

nem venias, post vocem. * Venerunt autem alti *ad* petram excelsam Cronii: ubi ei praebuit thesaurum geminum divinationis: tunc quidem, vocem audire mendaciorum nesciam: quando vero audax-rerum machinator veniens Hercules, nobile germen Alcaidarum, patrisque festum instituerit plurium-mortalium. Ritumque maximum certaminum, Jovis in suprema ara: tunc autem oraculi-sedem collocare jussit. * Ex quo *tempore* inclytum inter Graecos genus Jamidarum

Ολβος ἅμ' ἔασε̃λο. τιμῶνλες δ' ἀρετὰς,
Ες φανεραὶν ὁδὸν ἔρχονλαι. τεκμαίρει
Χρῆμ' ἕκαςον. μῶμος ἐκ
Δ' ἄλλων χρέμαλαι φθονεόνλων,
Τοῖς, οἷς πόλε πρῶτον περὶ δωδέκαλον
Δρόμον γ' ἐλαυνόνλεσσιν αἰδοία ποτι-
ςάζει χάρις εὐκλέα μορφάν.
Εἰ δ' ἐτύμως ὑπὸ Κυλλάνας ὄρος,
Αγησία, μάτρωες ἄνδρες

ἐπῳδὸς δ'. κώλων ιδ'.

Ναιετάονλες, ἐδώρησαν θεῶν
Κάρυκα λιταῖς θυσίαις
Πολλὰ δὴ πολλαῖσιν Ἑρμᾶν εὐσεβέως,
Ὅς ἀγῶνας ἔχει,
Μοῖράν τ' ἀέθλων, Αρκαδίαν

felicitas una secuta est. Colentes vero virtutes, in claram viam veniunt. Indicat opus quemque. Reprehensio autem ex aliis impendet invidentibus, iis, quibus olim primum circa duodecimum cursum *equos* agentibus veneranda adstillat gratia gloriosam formam. Si autem vere sub Cyllenes monte, ô Agesia, materni-majores viri * habitantes, donaverunt deorum praeconem supplicibus sacrificiis saepe sane multis Mercurium religiose, qui certamina gubernat, sortemque

Τ' εὐάνορα τι-
μᾷ· κεῖνος, ὦ παῖ Σωστράτου,
Σὺν βαρυγδούπῳ πατρὶ,
Κραίνει σέθεν εὐτυχίαν.
Δόξαν ἔχω τιν' ἐπὶ
Γλώσσα ἀκόνας λιγυρᾶς,
Αἳ μ' ἐθέλοντα προσέλκει
Καλλιρόοισι πνοαῖς. ματρομά-
τωρ ἐμὰ Στυμφαλὶς εὐανθὴς Μετώπα,

στροφὴ ε'. κώλων ιά.

Πλάξιππον ἃ Θήβαν ἔτι-
κτεν, τᾶς ἐρατεινὸν ὕδωρ
Πίομαι, ἀνδράσιν αἰχμηταῖσι πλέκων
Ποικίλον ὕμνον. ὄτρυνον νῦν ἑταίρους,
Αἰνέα, πρῶτον μὲν Ἡ-

praemiorum, Arcadiamque viris-insignem honorat: *utique* ille, ô fili Sostrati, cum gravistrepo patre, perficit tuam felicitatem. Opinionem habeo quandam in lingua cotis acutae, quae me volentem attrahit pulchrifluos ad flatus. Avia-materna mea Stymphalis florida Metope *est*, *equorum-agitatricem quae Theben peperit, cujus amabilem aquam bibo, viris bellicosis nectens varium hymnum. Hortare nunc socios, Ænea, primum quidem Junonem Partheniam

ραν Παρθενίαν κελαδῆσαι·
Γνῶναί τ' ἔπειτ', ἀρχαῖον ὄνειδος ἀλα-
θέσιν λόγοις εἰ φεύγομεν, Βοιωτίαν
Τν. ἐσὶ γὰρ ἄγγελος ὀρθὸς,
Ηὐκόμων σκυτάλα μοισᾶν, γλυκὺς
Κρητὴρ ἀγαφθέγκλων ἀοιδᾶν.

ἀντισροφὴ ε'. κώλων ιά.

Εἶπον δὲ, μεμνᾶσθαι Συρα-
κοσᾶν τε, χ) Ορτυγίας·
Τὰν Ἱέρων καθαρῷ σκάπλῳ διέπων,
Ἄρτια μηδόμενος, φοινικόπεζαν
Αμφέπει Δάμαλρα, λευ-
κίππυ τε θυγαλρὸς ἑορτὰν,
Καὶ Ζηνὸς Αἰτναίυ κράτος. ἀδύλογοι
Δέ μιν λύραι, μολπαί τε γινώσκονλι. μὴ

ut-celebrent: considerentque deinde, antiquum probrum veris rationibus an effugerimus, Boeotiam suem. Es enim nuncius rectus, pulchricomarum scytale musarum, suavis temperator valde-sonantium carminum. * Jube autem, meminisse Syracusarumque, et Ortygiae: quam Hiero sincero sceptro administrans, recta meditans, rubripedem colit Cererem, albosque-habentis-equos filiae festum, et Jovis Ætnaei potentiam. Suavisonae autem eum lyrae cantus-

Θρασύσοι χρόνος ὄλβον ἐφέρπων.
Σὺν δὲ φιλοφροσύναις εὐηράτοις
Ἀγησία δέξαιτο κῶμον,

ἐπῳδὸς ε'. κώλων ιδ'.

Οἴκοθεν οἴκαδ' ἀπὸ Στυμφαλίων
Τειχέων ποτινισόμενον,
Ματέρ' εὐμήλοιο λείποντ' Ἀρκαδίας.
Ἀγαθαὶ δὲ πέλον-
τ', ἐν χειμερίᾳ νυκτὶ θοᾶς
Ἐκ ναὸς ἀπε-
σχῖμφθαι δύ' ἄγκυραι. Θεὸς
Τῶνδ' ἐκείνων τε κλυτὰν
Αἶσαν παρέχοι. φιλέων,
Δέσποτα ποντόμεδον,
Εὐθὺν δὲ πλόον, καμάτων,

que norunt. Ne frangat tempus felicitatem *ejus* adveniens. Sed *Hiero* cum comitate amabili Agesiae excipiat hymnum, * De-domo ad-domum à Stymphaliis moenibus advenientem, matrem pecorosae relinquentem Arcadiae. Utiles autem sunt, in tempestuosa nocte celere ex nave dependere-ad-firmandum duae anchorae. Deus horum illorumque illustrem sortem praebeat. Propitius, ô domine marisrex, rectam autem navigationem, extra labores existen-

Εκτὸς ἐόνλα δίδυ, χρυ-
σαλακάτοιο πόσις Αμφιτρί-
τας· ἐμῶν δ' ὕμνων ἄεξ' εὐτερπὲς ἄνθος.

tem largire, aureum-colum-gestantis marite Amphitrites: et mearum odarum auge suavem florem.

ΕΙΔΟΣ Ζ'.

ΔΙΑΓΟΡΑ ΡΟΔΙΩ, ΠΥΚΤΗ.

στροφὴ α'. κώλων ια'.

Φιάλαν ὡσεί τις ἀ-
φνειᾶς ἀπὸ χειρὸς ἑλὼν,
Αμπέλῳ ἔνδον καχλάζοι-
σαν δρόσῳ, δωρήσεται
Νεανίᾳ γαμβρῷ, προπίνων
Οἴκοθεν οἴκαδε, πάγ-
χρυσον, κορυφὰν κλεάνων,
Συμποσίῳ τε χάριν, κᾶδός τε τιμά-
σας ἐὸν, ἐν δὲ, φίλων
Παρεόντων, θῆκέ μιν ζα-
λωτὸν ὁμόφρονος εὐνᾶς·

ODE VII. DIAGORAE RHODIO PUGILI.

Phialam quasi quis divite à manu acceptam, vitis intus bullientem rore, donaturus est juveni genero, praebibens e-domo ad-domum, totam-auream, verticem-summum possessionum, conviviique gratiam, affinitatemque honore-prosecutus suam, atque amicis praesentibus, fecit eum beatum-praedicari ob concordem

ἀντιστροφὴ ά. κώλων ιά.

Καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτὸν,
Μοισᾶν δόσιν, ἀθλοφόροις
Ανδράσιν πέμπων, γλυκὺν καρ-
πὸν φρενός γ', ἱλάσκομαι
Ὀλυμπία Πυθοῖ τε νικῶν-
τεσσιν. ὁ δ' ὄλβιος, ὃν
Φᾶμαι κατέχοντ' ἀγαθαί.
Αλλοῖε δ' ἄλλον ἐποπλεύει χάρις ζω-
θάλμιος, ἁδυμελεῖ
Θ' ἅμα μὲν φόρμιγγι, παμφώ-
νοισί τ' ἐν ἔντεσιν αὐλῶν.

ἐπῳδὸς ά. κώλων ιγ'.

Καὶ νῦν ὑπ' ἀμφοτέρων,
Σὺν Διαγόρᾳ κατέβαν, τὰν ποντίαν

thorum: * *Sic* et ego nectar fusum musarum munus, praemia-reportantibus viris mittens, dulcem fructum animi *mei*, exhilaro Olympiae Delphisque vincentes. Ille autem felix *est*, quem fama amplectitur bona. Aliâs autem alium respicit gratia vitam-floridam-faciens, suavisona unacum cithara, omnisonisque in instrumentis tibiarum. * Et nunc adhibitis utrisque *citharâ et tibiis*, cum Diagora descen-

Ὑμνέων παῖδ' Αφροδίτας,
Αελίοιό τε νύμφαν,
Ῥόδον εὐθυμάχαν,
Οφρα πελώριον ἄνδρα παρ' Αλ-
φειῷ ϛεφανωσάμενον
Αἰνέσω, πυγμᾶς ἄποινα,
Καὶ παρὰ Καϛαλίᾳ·
Πατέρα τε Δαμάγητον ἀδόντα δίκᾳ·
Ασίας εὐρυχόρου
Τρίπολιν νᾶσον πέλας
Εμβόλῳ ναίοντας, Αργείᾳ σὺν αἰχμᾷ.

ϛροφὴ β'. κώλων ιά.

Εθελήσω τοῖσιν ἐξ
Αρχᾶς ἀπὸ Τλαπολέμου
Ξυνὸν ἀγγέλλων διορθω-

di, marinam laudans filiam Veneris, Solisque sponsam, Rhodum recta-bellatricem, ut ingentem virum apud Alpheum coronatum laudem, pugilatus in remunerationem, et apud Castaliam: patremque Damagetem placentem justitiae: Asiae spaciosae triurbem insulam prope embolum habitantes, Argiva cum multitudine. * Volam illis ex initio à Tlepolemo communem annunci-

σαι λόγον, Ἡρακλέος
εὐρυσθενεῖ γέννᾳ. τὸ μὲν γὰρ
Πατρόθεν, ἐκ Διὸς εὖ-
χονται· τὸ δ' Ἀμυντορίδαι
Ματρόθεν, Ἀστυδαμείας. ἀμφὶ δ' ἀνθρώ-
πων φρεσὶν ἀμπλακίαι
Ἀναρίθμητοι κρέμανται.
Τοῦτο δ' ἀμάχανον εὑρεῖν,

ἀντιστροφὴ Β'. κώλων ιά.

Ὅ', τι νῦν κ' ἐν τελευ-
τᾷ φέρταλον ἀνδρὶ τυχεῖν.
Καὶ γὰρ Ἀλκμήνας κασίγνη-
τον νόθον, σκάπῳ θένων
Σκληρᾶς ἐλαίας, ἔκλαν' ἐν Τί-
ρυνθι Λικύμνιον, ἑλ-

ans dirigere sermonem, Herculis late potenti stirpi. Nam a-patre ex Jove gloriantur: sed Amyntoridae a-matre *sunt* Astydamea. Circa autem hominum mentes errores innumeri pendent. Hoc vero impossibile *est* reperire, * Quod nunc et in fine praestantissimum *est* homini assequi. Etenim Alcmenae fratrem nothum, sceptro percutiens durae oleae, occidit in Tirynthe Licymnium, venientem è thalamis Mi-

Θόντ' ἐκ θαλάμων Μιδέας,
Τᾶσδε ποτὲ χθονὸς οἰκιστὴρ κολωθείς.
Αἱ δὲ φρενῶν ταραχαὶ
Παρέπλαξαν κ᾽ σοφόν. μαν-
τεύσαλο δ᾽ ἐς θεὸν ἐλθών.

ἐπῳδὸς Β'. κῶλων ιγ'.

Τῷ μὲν ὁ χρυσοκόμας
Εὐώδεος ἐξ ἀδύτου, ναῶν πλόον
Εἶπε Λερναίας ἀπ' ἀκτᾶς
Στέλλειν ἐς ἀμφιθάλασσον
Νομόν. ἔνθα ποτὲ
Βρέχε θεῶν βασιλεὺς ὁ μέγας
Χρυσαῖς νιφάδεσσι πόλιν,
Ἀνίκ' Ἀφαίστου τέχναισι
Χαλκελάτῳ πελέκει,

deae, hujus olim terrae conditor iratus. Mentis autem perturbationes seducere solent etiam sapientem. Oraculum-petiit autem ad Deum profectus. * Cui quidem Auricomus bene odorato ex adyto, navium classem dixit Lernaeo à littore deducere ad undique-mari-cinctam regionem. Ubi quondam irrigavit deorum rex magnus aureis nivibus urbem, quando Vulcani artibus ex-aere-ducta bipenni,

Πατέρος Αθαναία κορυφὰν κατ' ἄκραν
Ανορύσασ', ἀλάλα-
ξεν ὑπερμάκει βοᾷ·
Οὐρανὸς δ' ἔφριξέ νιν καὶ Γᾶια μάτηρ.

στροφὴ γ'. κῶλων ια'.

Τότε καὶ φαυσίβροος
Δαίμων Ὑπεριονίδας
Μέλλον ἔντειλεν φυλάξα-
σθαι χρέος παισὶν φίλοις,
Ὡς ἂν θεᾷ πρῶτοι κτίσαιεν
Βωμὸν ἐναργέα, καὶ
Σεμνὰν θυσίαν θέμενοι,
Πατρί τε θυμὸν ἰάναιεν, κόρα τ' ἐγ-
χειβρόμῳ. ἐν δ' ἀρετὰν
Εβαλεν καὶ χάρματ' ἀνθρώ-

patris Minerva vertice è supremo prosiliens, vociferata est ingenti clamore: coelum autem horruit ipsam et Terra mater. * Tunc etiam illuminans-mortales deus Hyperionides futurum mandavit observare negotium-utile filiis charis, ut deae primi conderent aram conspicuam, et venerando sacrificio facto, cum patri animum sanarunt, tum puellae hastifremae. Virtutem autem injicere-solet et gaudia

ποισι Προμαθέος αἰδώς.

ἀντιστροφὴ γ'. κώλων ιά.

Επὶ μὰν βαίνει τι κῆ
Λάθας ἀτέκμαρτα νέφος,
Καὶ παρέλκει πραγμάτων ὀρ-
θὰν ὁδόν γ' ἔξω φρενῶν.
Καίτοι γὰρ αἰθύσας ἔχοντες
Σπέρμ' ἀνέβαν φλογὸς ἄϋ·
Τεῦξαν δ' ἀπύροις ἱεροῖς
Αλσος ἐν ἀκροπόλει. κείνοισι μὲν ξαν-
θὰν ἀγαγὼν νεφέλαν,
Πολὺν ὗσε χρυσὸν· αὐτὰ
Δέ σφισιν ὤπασε τέχναν

ἐπῳδὸς γ'. κώλων ιγ'.

Πᾶσαν, ἐπιχθονίων,

hominibus Promethei reverentia. * Sed supervenire-solet quaedam etiam oblivionis ex-improviso nubes, et avertere rerum *agendarum* rectam viam extra mentem. Etenim ardentis non habentes semen ascenderunt flammae: feceruntque igne-carentibus sacrificiis locum-sacrum in arce. Illis quidem flavam inducens nubem, copiosum pluit aurum *Jupiter:* ipsa vero illis praebuit artificium * omne, ut ter-

Γλαυκῶπις, ἀρισ̣οπόνοις χερσὶ κραλῆιν.
Εργα δὲ ζωῖσιν ἑρπόν-
τεσσί θ' ὁμοῖα κέλευθοι
Φέρον· ἦν δὲ κλέος
Βαθύ. δαέντι δὲ κ̣ὴ σοφία
Μείζων ἄδολος τελέθει.
Φαντὶ δ' ἀνθρώπων παλαιαὶ
Ῥήσιες, ὅπω, ὅτε
Χθόνα δατέοντο Ζεύς τε κ̣ὴ ἀθάναλοι
Φανερὰν ἐν πελάγει
Ῥόδον ἔμμεν ποντίῳ·
Ἁλμυρῶις δ' ἐν βένθεσιν νᾶσον κεκρύφθαι.

στροφὴ δ'. κώλων ια'.

Απεόντος δ' ὅτις ἔν-
δειξεν λάχος ἀελίῳ·

restres *homines*, caesia, optime-operantibus manibus vincerent. Opera auten animalibus reptilibusque similia viae ferebant: eratque gloria ingens. Gnaro autem etiam sapientia major doli-expers est. Aiunt autem hominum antiqui sermones, nondum, quando terram partiebantur Jupiterque et immortales manifestam in fluctibus Rhodum fuisse marinis: sed salsis in profunditatibus insulam latuisse. * Absentis autem nemo indicavit sortem Solis: et sane

Καί ῥά μιν χώρας ἀκλάρω-
τον λίπονθ' ἁγνὸν θεόν.
Μναθένλι δὲ Ζεὺς ἄμπαλον μέλ-
λεν θέμεν· ἀλλά μιν ὔκ
Εἴασεν· ἐπεὶ πολιᾶς,
Εἶπε, τιν' αὐτὸς ὁρᾶν ἔνδον θαλάσσας
Αὐξομέναν πεδόθεν
Πολύβοσκον γαῖαν ἀνθρώ-
ποισι, κὴ εὔφρονα μάλοις.

ἀντιστροφὴ δ'. κώλων ια'.

Εκέλευσεν δ' αὐτίκα
Χρυσάμπυκα μὲν Λάχεσιν
Χεῖρας ἀντεῖναι, θεῶν δ' ὅρ-
κον μέγαν μὴ παρφάμεν,
Αλλὰ Κρόνᾳ σὺν παιδὶ νεῦσαι,

ipsum terrae exsortem reliquerunt castum deum. Recordato autem Jupiter resortitionem erat-facturus: sed eum non sivit: quoniam canum, dixit, quandam seipsum videre intra mare crescentem fundi-

tus multi-altricem terram hominibus, et benignam pecoribus. * Jussit autem statim aureo-redimitam-reticulo Lachesin manus porrigere, deorumque juramentum magnum non fallere, sed Saturni cum

Φαενὸν ἐς αἰθέρα μὶν
Πεμφθεῖσαν, ἐᾷ κεφαλᾷ
Εξοπίσω γέρας ἔσεσθαι. τελεύτα-
σαν δὲ λόγων κορυφαὶ
Εν ἀλαθείᾳ πετοῖσαι.
Βλάστε μὲν ἐξ ἁλὸς ὑγρᾶς

ἐπῳδὸς δ'. κώλων ιγ'.

Νᾶσος· ἔχει τέ μιν ὀ-
ξειᾶν ὁ γενέθλιος ἀκτίνων πατὴρ,
Πῦρ πνεόντων ἀρχὸς ἵππων.
Ενθα Ῥόδῳ ποτὲ μιχθεὶς
Τέκεν ἑπτὰ, σοφώ-
ταλα νοήματ' ἐπὶ προτέρων
Ανδρῶν παραδεξαμένους
Παῖδας· ὧν εἷς μὲν Κάμειρον,

filio annuere, lucidum in aërem ipsam emissam, suo capiti deinceps honorarium fore. Finem-assecuta-sunt autem sermonum capita in veritate cadentia. Enata-est sane ex mari humido * insula: habetque ipsam acutorum genitivus radiorum pater, ignem spirantium dux equorum. Ibi Rhodo *nymphae* olim mixtus genuit septem, sapientissimas cogitationes tempore priorum virorum qui-acceperunt filios:

Πρεσβύτατόν τε Ιά-
λυσον ἔτεκεν, Λίνδον τ'. ἀπάτερθε δ' ἔχον,
Διὰ γᾶιαν τρίχα δασ-
σάμενοι, πατρωΐαν
Αξέων μοῖραν· κέκληνται δέ σφιν ἕδραι.

στροφὴ ε'. κώλων ιά.

Τόθι λύτρον συμφορᾶς
Οἰκτρᾶς γλυκὺ Τλαπολέμῳ
Ἴσαται Τιρυνθίων ἀρ-
χαγέτᾳ, ὥσπερ θεῷ,
Μάλων τε κνισαέσσα πομπά,
Καὶ κρίσις ἀμφ' ἀέθλοις.
Τῶν ἄνθεσι Διαγόρας
Ἐστεφανώσατο δὶς· κλεινᾷ τ' ἐν Ἰσθμῷ
Τετράκις εὐτυχέων·

quorum unus quidem Camirum natuque-maximum Jalysum genuit, et Lindum. Qui secreti agebant, terram trifariam dispertiti, paternam urbium sortem: vocataeque-sunt illis sedes. * Ibi liberatio calamitatis miserandae jucunda Tlepolemo constituitur Tirynthiorum archiduci, tanquam deo, pecorumque nidorosa pompa, et judicium de certaminibus. Quorum floribus Diagoras coronatus-est bis: celebrique in Isthmo quater prospera-fortuna-u-

Νεμέᾳ τ' ἄλλαν ἐπ' ἄλλᾳ·
Καὶ κρανααῖς ἐν Αθάναις·

ἀντιστροφὴ ε'. κώλων ιά.

Ο', τ' ἐν Αργει χαλκὸς ἔ-
γνω μὶν· τά τ' ἐν Αρκαδίᾳ
ἔργα· χὴ Θήβαις· ἀγῶνές
Τ' ἔννομοι Βοιώτιοι·
Αἴγινα, Πελλάνα τε, νικῶν-
θ' ἑξάκις· ἐν Μεγάροι-
σίν τ' ὐχ ἕτερον λιθίνα
Ψᾶφος ἔχει λόγον. ἀλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ νώ-
τοισιν Αταβυρίου
Μεδέων, τίμα μὲν ὕμνω
Τεθμὸν, ὀλυμπιονίκαν

tens: Nemeaeque aliam super aliam *victoriam adeptus*: et asperis in Athenis * quodque *datur* in Argis aes novit eum: quaeque *dantur* in Arcadia opera: et Thebis: certaminaque legitima Boeotia: Ægina, Pellanaque, vincentem sexies: in Megarisque non aliam lapidea columna habet rationem. At Jupiter pater jugis Atabyrii dominans, honora quidem hymni legem, Olympicumque-vic-

ἐπῳδὸς ε'. κῶλων ιγ'.

Ανδρα τε, πυξ ἀρετὰν
Εὐρύνλα· δίδοι τέ οἱ αἰδοίαν χάριν,
Καὶ ποτ' ἀστῶν, ἢ ποτὶ ξεί-
νων· ἐπεὶ ὕβριος ἐχθρὰν
Ὁδὸν εὐθυπορεῖ,
Σάφα δαεὶς, ἅτε οἱ πατέρων
Ορθαὶ φρένες ἐξ ἀγαθῶν
Εχραον. μὴ κρύπτε κοινὸν
Σπέρμ' ἀπὸ Καλλιάνα-
κος, Εραλιδᾶν τοι σὺν χαρίτεσσιν. ἔχει
Θαλίας ἡ πόλις. ἐν
Δὲ μιᾷ μοίρᾳ χρόνου,
Αλλοτ' ἀλλοῖαι διαθύουσιν αὔραι.

torem * virum, pugillatu virtutis decus nactum: daque ei venerandam gratiam, et apud cives, et apud peregrinos: quoniam injuriae inimicam viam recta incedit, probe sciens, quaecunque ei patrum justae mentes bonorum vaticinabantur. Ne occulta commune semen à Callianacte, Eratidarum cum gratiis. Habet festa convivia etiam civitas. In una autem parte temporis, alias aliae ingruunt aurae.

ΕΙΔΟΣ Η'.

ΑΛΚΙΜΕΔΟΝΤΙ ΠΑΛΑΙΣΤΗι, ΚΑΙ ΤΙΜΟΣΘΕΝΕΙ ΠΑΛΑΙΣΤΗι, ΚΑΙ ΜΕΛΗΣΙΑι ΑΛΕΙΠΤΗι.

στροφὴ ά. κώλων θ'.

Μάτερ ὦ χρυσοστεφάνων
Ἄθλων Οὐλυμπία,
Δέσποιν' ἀλαθείας· ἵνα μάντιες ἄνδρες
Ἐμπύροις τεκμαιρόμενοι, παραπειρῶνται Διὸς ἀργικεραύνου,
Εἴ τιν' ἔχει λόγον ἀνθρώπων πέρι,
Μαιομένων μεγάλαν
Ἀρετὰν θυμῷ λαβεῖν,
Τῶν δὲ μόχθων ἀμπνοάν.

ODE VIII. ALCIMEDONTI PALAESTRITAE, ET TIMOSTHENI PALAESTRITAE, ET MELESIAE UNCTORI.

Mater ô aureas-coronas-reportantium certaminum Olympia, domina veritatis: ubi vates viri incensis-victimis explorantes, periculum-faciuntmentis Jovis velociter-fulminantis, si quam habeat rationem de hominibus, quaerentibus magnam virtutem animo consequi, laborumque respira-

ἀντιστροφὴ ά. κώλων θ'.

Αννεται δὲ πρὸς χάριν εὐ-
σεβέων ἀνδρῶν λιταῖς.
Αλλ' ὦ Πίσας εὔδενδρον ἐπ' Αλφεῷ ἄλσος,
Τόνδε κῶμον καὶ στεφαναφορίαν
Δέξαι. μέγα τὶ κλέος αἰεὶ,
Ὦ τινι σὸν γέρας ἔσπετ' ἀγλαόν.
Αλλα δ' ἐπ' ἄλλον ἔβαν
Αγαθῶν· πολλαὶ δ' ὁδοὶ
Σὺν θεοῖς εὐπραξίας.

ἐπῳδὸς ά. κώλων ιά'.

Τιμόσθενες, ὔμμε δὲ κλάρωσεν πότμος
Ζηνὶ γενεθλίῳ· ὃν μὲν
Εν Νεμέᾳ πρόφαλον·
Αλκιμέδοντα δὲ παῖ Κρόνε λόφῳ

tionem. * Perficitur autem *hoc* ad gratiam piorum hominum precibus. Sed ô Pisae arborosum ad Alpheum nemus, huncce hymnum et coronae-gestationem accipe. Magnum aliquod decus semper, quem tuum praemium secutum-fuerit illustre. Alia autem ad alium proficiscuntur bonorum. Multae autem viae *sunt* cum diis felicitatis. * Timosthenes, vos autem conciliavit fortuna Jovi natali: hunc quidem *te Timosthenem* in Nemea proclamatum; Alcimedontem ve-

Θῆκεν ὀλυμπιονίκαν.
Ἦν δ' ἐσορᾶν καλὸς· ἔργῳ
Τ' ὑ κατὰ εἶδος ἐλέγχων·
Ἐξένεπε, κρατέων
Πάλᾳ, δολιχήρετμον Αἴγιναν πάτραν·
Ενθα σώτειρα Διὸς ξενίᾳ
Πάρεδρος ἀσκεῖται Θέμις,

στροφὴ β'. κώλων θ'.

Ἐξοχ' ἀνθρώπων. ὅ,τι γὰρ
Πολὺ, κ) πολλὰ ῥέπει,
Ορθᾷ διακρίνειν φρενὶ μὴ παρὰ καιρὸν,
Δυσκαλές. τεθμὸς δέ τις ἀθανάτων,
Καὶ τάνδ' ἁλιερκέα χώραν,
Παντοδαποῖσιν ὑπέρασε ξένοις

ro apud Saturni collem fecit Olympicum-victorem. Erat autem *Alcimedon* aspectu pulcher: factoque non dedecorans formam: edixit *i. e. promulgavit voce praeconis*, vincens lucta, longis-remis-utentem Æginam patriam; ubi Sospita Jovi hospitali assidens exercetur justitia, * plus quam apud *alios homines*. Quicquid enim multum *est*, et multas *in partes* vergit, recta dijudicare mente non intempestive, *est* difficile. Decretum vero quoddam deorum, etiam hanc mari-cinc-

Κίονα δαιμονίαν·
Ὁ δ' ἐπαντέλλων χρόνος
Τοῦτο πράσσων μὴ κάμοι·

ἀντιστροφὴ ϛ'. κώλων θ'.

Δωριεῖ λαῷ ταμιευ-
ομέναν ἐξ Αἰακοῦ·
Τὸν παῖς ὁ Λαΐου εὐρυμέδων τὲ Ποσειδᾶν,
Ἰλίῳ μέλλοντες ἐπὶ στέφανον
Τεῦξαι, καλέσαντο συνεργὸν
Τείχεος. ἦν ὅτι νὶν πεπρωμένον·
Ὀρνυμένων πολέμων,
Πτολιπόρθοις ἐν μάχαις
Λάβρον ἀμπνεῦσαι καπνόν.

ἐπῳδὸς ϛ'. κώλων ιά'.

Γλαυκοὶ δὲ δράκοντες, ἐπεὶ κτίσθη, νέον

tam regionem, omnigenis subjecit hospitibus columnam divinam: subsequens autem tempus hoc factitans *utinam* non defatigetur: * Doriensi populo gubernatam post Æacum: quem filius Latonae lateque potens Neptunus, Ilio coronam *murorum* imposituri, advocarunt co-operatorem muri. Erat siquidem illis fato decretum: ortis bellis, urbium-vastatricibus in pugnis vehementem exhalaturum fumum. * Sed caesii dracones, cum structus sit, novam tur-

Πύργον ἐσαλλόμενοι τρεῖς,
Οἱ δύο μὲν κάπεσον,
Αὖθι δ' ἀτυζομένω, πνοὰς βάλον·
Εἷς δ' ἐσόρουσε βοάσας.
Εννεπε δ' ἀντίον ὁρμαί-
νων τέρας εὐθὺς Απόλλων·
Πέργαμος ἀμφὶ τεᾶς,
Ἥρως, χερὸς ἐργασίαις ἁλίσκεται,
Ὡς ἐμοὶ φάσμα λέγει Κρονίδα
Πεμφθὲν βαρυγδούπου Διός,

στροφὴ γ'. κώλων θ'.

Οὐκ ἄτερ παίδων σέθεν· ἀλ-
λ' ἅμα πρώτοις ἄρξεται
Καὶ τελράτοις. ὣς ἄρα θεὸς σάφα εἰπας,
Ξάνθον ἤπειγεν, ϗ Αμαζόνας εὐ-

rim insilientes tres, duo quidem deciderunt, ibique turbati, spiritus emiserunt: unus autem insiliit vociferatus. Dixit autem inimicum animo volvens prodigium protinus Apollo: Pergamus circa tuae, ô heros, manus operationes capitur, sic *nimirum* mihi ostentum indicat à Saturnio missum gravistrepo Jove, * non sine filiis tuis: sed simul *cum* primis incipiet *hoc* et quartis. Sic sane Deus diserte locutus, *ad* Xanthum properabat, et Amazonas equestres,

ἵππυς, κὴ ἐς Ἴστρον ἐλαύνων·
Ὀρσοτρίαινα δ' ἐπ' Ἰσθμὸν ποντίαν
Ἄρμα θοὸν τάνυεν,
Ἀποπέμπων Αἰακὸν
Δεῦρ' ἀν' ἵπποις χρυσέαις,

ἀντιστροφὴ γ'. κώλων θ'.

Καὶ Κορίνθου δειράδ', ἐπο-
ψόμενος δαῖτα κλυτάν.
Τερπνὸν δ' ἐν ἀνθρώποις ἴσον ἔσσεται ὐδέν.
Εἰ δ' ἐγὼ Μελησίᾳ ἐξ ἀγενείων κῦδος ἀνέδραμον ὕμνῳ·
Μὴ βαλέτω με λίθῳ τραχεῖ φθόνος.
Καὶ Νεμέᾳ γὰρ ὁμῶς
Ἐρέω ταύταν χάριν·
Τὰν δ' ἔπειτ' ἀνδρῶν μάχαν

et ad Istrum impellens: tridentis-rector autem ad Isthmum marinum currum celerem dirigebat, deducens Æacum huc cum equabus aureis, * et *ad* Corinthi jugum, inspecturus convivium celebre. Suave autem inter homines aequale erit nil. Si autem ego Melesiae ex imberbibus *discipulis* gloriam percurrerim hymno: ne petat me lapide aspero invidia. Etenim Nemeae similiter dico hanc gratiam *i. e. imberbis:* et postea virilem pugnam * in pancra-

ἐπῳδὸς γ'. κῶλων ιά.

Εν παγκρατίῳ. τὸ διδάξασθαι δέ τοι,
Εἰδότι ῥαΐτερον. ἄγνω-
μον δὲ, τὸ μὴ προμαθεῖν.
Κυφότεραι γὰρ ἀπειράτων φρένες.
Κεῖνα δ' ἐκεῖνος ἂν εἴποι
Εργα περαίτερον ἄλλων,
Τίς τρόπος ἄνδρα προβάσει,
Εξ ἱερῶν ἀέθλων
Μέλλοντα ποθεινοτάταν δόξαν φέρειν.
Νῦν μὲν αὐτῷ γέρας Αλκιμέδων,
Νίκαν τριακοσαὶ ἑλών·

στροφὴ δ'. κῶλων θ'.

Ὃς τύχᾳ μὲν δαίμονος, ἀ-
νορέας δ' ὐκ ἀμπλακών,

tio. Docere autem utique, gnaro facilius *est*. Inconsideratum vero, non praedidicisse. Leviores enim inexpertorum mentes. Illa autem ille dixerit opera plusquam caeteri, quis *nimirum* modus virum promovebit, ex sacris certaminibus desideratissimam gloriam reportaturum. Nunc quidem ipsi decus *est* Alcimedon, victoriam tricesimam adeptus: * qui fortuna quidem divina, a virilitate tamen non aberrans,

Εν τέτρασι παίδων ἀπεθήκαλο γύοις
Νόσον ἔχθιστον, καὶ ἀτιμοτέραν
Γλῶτταν, καὶ ἐπίκρυφον οἶμον·
Πατρὶ δὲ πατρὸς ἐνέπνευσεν μένος
Γήραος ἀντίπαλον.
Αἴδα τοι λάθεται,
Αρμενα πράξας ἀνήρ.

ἀντιστροφὴ δ'. κώλων θ'.

Αλλ' ἐμὲ χρὴ μναμοσύναν
Ανεγείρονθ', φράσαι
Χειρῶν ἄωτον Βλεψιάδαις, ἐπίνικον,
Ἔκτος οἷς ἤδη στέφανος περίκειται φυλλοφόρων ἀπ' ἀγώνων.
Εστι δὲ καί τι θανόντεσσιν μέρος
Καννόμον ἑρδόμενον.

in quatuor puerorum reposuit membris reditum invisissimum, et inhonoratiorem linguam, et occultum viam: patri autem patris inspiravit robur senio resistens. Mortis utique obliviscitur, convenientia, qui patravit, vir. * Sed me decet memoriam excitantem, eloqui manuum florem Blepsiadis, victorialem-*odam*, sexta quibus jam corona circa-*caput*-posita-est frondiferis ex certaminibus. Est vero etiam aliqua mortuis pars *quae* secundum legem agitur. Oe-

Κατακρύπλει δ' ὐ κόνις
Συγγόνων κεδνὰν χάριν.

ἐπῳδὸς δ'. κώλων ιά.

Ἑρμᾶ δὲ θυγατρὸς ἀκύσας Ιφίων
Αγγελίας, ἐνέποι κεν
Καλλιμάχῳ λιπαρὸν
Κόσμον Ολυμπία, ὃν σφιν ὤπασεν
Ζεὺς γένει. ἐθλὰ δ' ἐπ' ἐθλοῖς
Εργα θέλοι δόμεν· ὀξεί-
ας δὲ νόσους ἀπαλάλκοι.
Εὔχομαι ἀμφὶ καλῶν
Μοίρα νέμεσιν διχόθυλον μὴ θέμεν·
Αλλ' ἀπήμανλον ἄγων βίοτον,
Αὐτός τ' ἀέξοι, κὴ πόλιν.

cultatque nequaquam pulvis cognatorum illustrem gloriam. * Mercurii autem filiam ubi-audierit Iphion nunciationem, indicet Callimacho splendidum ornatum *in* Olympia, quem ipsis praebuit Jupiter *in* familia. Bona autem super bonis facinora velit *Jupiter* dare: acutosque morbos propulset. Opto in bonorum fato Nemesin discordem ne ponat: sed damnorum-expertem afferens vitam, ipsosque adaugeat, et urbem.

ΕΙΔΟΣ Θ'.

ΕΦΑΡΜΟΣΤΩ ΟΠΟΥΝΤΙΩι, ΠΑΛΑΙΣΤΗι.

στροφὴ ά. κώλων ις'.

Τὸ μὲν Αρχιλόχυ μέλος
Φωνᾷ ἐν Ολυμπίᾳ,
Καλλίνικος ὁ τριπλόος κεχλαδὼς,
Αρκεσε Κρόνιον παρ' ὄ-
χθον, ἀγεμονεῦσαι
Κωμάζονλι φίλοις Εφαρ-
μόςῳ σὺν ἑταίροις·
Αλλὰ νῦν ἑκαταβόλων
Μοισᾶν ἀπὸ τόξων,
Δία τὲ φοινικοςερόπαν,
Σεμνόν τ' ἐπίνειμαι

ODE IX. EPHARMOSTO OPUNTIO, PALAESTRITAE.

Archilochi quidem carmen voce in Olympica, *videlicet* Callinicus triplex decantatus, sufficere potuit Saturnium apud collem, ad praeeundum cum tripudio incedenti amicis Epharmosto cum sociis: sed tamen nunc *etiam* longe jaculantium musarum ab arcubus, Jovemque rutila fulmina jaculantem, venerandumque in-

Ακρωτήριον Αλιδος,
Τοιοῖσδε βέλεσσιν,
Τὸ δήποτε Λυδὸς ἥρως
Πέλοψ ἐξάρατο κάλλι-
στον ἔνδον Ἱπποδαμείας.

ἀντιστροφὴ ά. κώλων ις'.

Πτερόεντα δ' ἵει γλυκὺν
Πυθῶναδ' οἰστόν. ὅ-
τοι χαμαιπετέων λόγων ἐφάψῃ,
Ανδρὸς ἀμφὶ παλαίσμασιν
Φόρμιγγ' ἐλελίζων
Κλεινᾶς ἐξ Οπόεντος, αἰ-
νήσαις ἔ κῴ ὑόν·
Ἄν Θέμις θυγάτηρ τέ οἱ
Σώτειρα λέλογχεν

vade promontorium Elidis, talibus sagittis, quod olim Lydus heros Pelops reportavit pulcherrimam dotem Hippodameae. * Alatam autem mitte jucundam ad Pythonem sagittam. Nequaquam humiles sermones attingas, viri ob luctas citharam movens clari ex Opunte, laudans ipsam et filium: quam Themis filiaque sibi servatrix sortita est

Μεγαλόδοξος Εὐνομία.
Θάλλει δ' ἀρεταῖς ἴ-
σον χὴ Καϛαλίᾳ, παρ' Αλ-
φειῶ τε ῥέεθρον·
Ὅθεν ϛεφάνων ἄωτοι
Κλυτὰν Λοκρῶν ἐπαείρον-
τι ματέρ' ἀγλαόδενδρον.

ἐπῳδὸς ά. κώλων ιʹ.

Εγὼ δέ τοι φίλαν πόλιν
Μαλεραῖς ἐπιφλέγων ἀοιδαῖς,
Καὶ ἀγάνορος ἵππῳ θᾶσσον
Καὶ ναὸς ὑποπτέρῳ, πάντα
Αγγελίαν πέμψω ταύταν,
Εἰ σύν τινι μοιριδίῳ παλάμᾳ
Εξαίρετον χαρίτων νέμομαι

gloriosa Eunomia. Floret autem virtutibus aequaliter etiam Castaliae, juxta Alpheique fluentum: unde coronarum flores inclytam Locrorum extollunt matrem pulchrarum-arborum-feracem. * Ego autem charam urbem claris illustrans carminibus, et feroci equo citius et nave alata, quoquoversum nuncium mittam hoc, si cum aliquo fatali auxilio eximium gratiarum colo

Κᾶπον· κεῖναι γὰρ ὤπασαν
Τὰ τέρπν'. ἀγαθοὶ δὲ
Καὶ σοφοὶ κατὰ δαίμον' ἄνδρες

στροφὴ Β'. κώλων ιε'.

Εγένοντο. ἐπεὶ ἐναν-
τ' ἄν πως τριόδοντος Ἡ-
ρακλέης σκύταλον τίναξε χερσίν;
Ἀνίκ' ἀμφὶ Πύλον σαθεὶς
Ηρειδε Ποσειδῶν·
Ηρειδέν τέ μιν ἀργυρῷ
Τόξῳ πολεμίζων
Φοῖβος· ὐδ' Αἴδας ἀκι-
νήταν ἔχε ῥάβδον,
Βρότεα σώματ' ᾇ κατάγει
Κοίλαν πρὸς ἀγυιάν

hortum: illae enim praebere-solent jucunda. Boni autem et sapientes per divinam-sortem viri* fieri-solent. Quandoquidem alias quomodo tridentis Hercules clavam excussisset manibus? Quando circa Pylum stans resistebat *ei* Neptunus: resistebatque ipsum argenteo arcu oppugnans Phoebus: neque Pluto immotam habuisset virgam, mortalia corpora qua deducit cavum ad

Θνασκόντων. ἀπό μοι λόγον
Τοῦτον, στόμα, ῥίψον.
Ἐπεὶ τόγε λοιδορῆσαι
Θεοὺς, ἐχθρὰ σοφία· χὴ
Τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρὸν,

ἀντιστροφὴ Β'. κώλων ιε'.

Μανίαισιν ὑποχρέκει
Μὴ νῦν λαλάγει τὰ τοι-
αῦτ'. ἔα πόλεμον, μάχαν τὲ πᾶσαν,
Χωρὶς ἀθανάτων. φέροις
Δὲ Πρωτογενείας
Ἄστει γλῶσσαν· ἴν' αἰολο-
βρόντα Διὸς αἶσα
Πύρρα Δευκαλίων τὲ Παρ-
νασσὸν καταβάντε,

vicum morientium. Abjice mihi sermonem hunc, os. Quoniam convitiari diis, odiosa sapientia *est:* et gloriari intempestive, * insaniis consonat. Ne nunc loquaris talia. Sine bellum, pugnamque omnem, seorsim *ab* immortalibus. Admoveas autem Protogeniae civitati linguam: ubi varie-tonantis Jovis fato Pyrrha Deucalionque Parnasso descendentes, domum exstru-

Δόμον ἔθενλο πρῶτον· ἄτερ
Δ' εὐνᾶς, ὁμόδαμον
Κτισάσθαν λίθινον γόνον.
Λαοὶ δ' ὀνόμασθεν.
Εγειρ' ἐπέων-σφὶν οἶμον
Λιγύν. αἴνει δὲ παλαιὸν
Μὲν οἶνον, ἄνθεα δ' ὕμνων

ἐπῳδὸς Β'. κώλων ί.

Νεωτέρων. λέγονλι μὰν
Χθόνα μὲν καλακλύσαι μέλαιναν
Ὕδατος σθένος· ἀλλὰ Ζηνὸς
Τέχναις ἀνάπωσιν ἐξαίφνας
Αντλον ἐλεῖν. κείνων δ' ἔσαν
Χαλκάσπιδες ὑμέτεροι πρόγονοι,
Αρχᾶθεν Ιαπετιονίδος

xerunt primum: sine autem concubitu, ejusdem-generis produxerunt lapideam sobolem. Λαοὶ autem *illi* appellati-sunt. Excita carminum illis cantum sonorum. Lauda autem vetus quidem vinum, flores vero hymnorum * recentiorum. Aiunt sane terram quidem obruisse nigram aquae vim: sed Jovis artibus resorptionem statim antliam abstulisse. *Ex* illis autem erant aereis-clypeis-instructi vestri

Φύτλας κῦροι, κορᾶν τε φερ-
τάτων Κρονιδᾶν, ἐγ-
χώριοι βασιλῆες αἰεί.

στροφὴ γ'. κώλων ις'.

Πρὶν Ολύμπιος ἀγεμὼν
Τὰν παῖδ' ἀπὸ γᾶς Επει-
ῶν Οπῦνλος ἀναρπάσας ἔκαλος,
Μίχθε Μαιναλίαισιν ἐν
Δειραῖς, χὴ ἔνεικεν
Λοκρῶ· μὴ καθέλοι μὶν αἰ-
ὼν πότμον ἐφάψας,
Ορφανὸν γενεᾶς. ἔχε
Δὲ σπέρμα μέγιστον
Αλοχος· εὐφράνθη τε ἰδὼν
Ἥρως Θετὸν υἱόν·

majores, primitus Japetionidis stirpis filii, amasiarumque praestantissimorum Saturnidarum, indigenae reges semper. * Olim Olympius dux filiam è terra Epeorum Opuntis quum-abripuisset clam, mixtus-est *ei* Maenaliis in jugis, et reduxit Locro: ne auferret eum aevum morti annectens, sine prole. Habebat autem semen maximum uxor: gavisusque-est intuitus heros suppositum filium: materni-avi

Μάτρωος δ' ἐκάλεσέ μιν
Ἰσώνυμον ἔμμεν,
Ὑπέρφαλον ἄνδρα μορφᾷ
Τε καὶ ἔργοισι· πόλιν δ' ὤ-
πασεν λεών τε διαιτᾶν.

ἀντιστροφὴ γ'. κώλων ις'.

Ἀφίκοντο δέ οἱ ξένοι,
Ἐκ τ' Ἀργεος, ἔκ τε Θη-
βᾶν, ἰδ' Ἀρκάδες, οἱ δὲ καὶ Πισᾶται·
Υἱὰ δ' Ἀκτορος ἐξόχως
Τίμασεν ἐποίκων,
Αἰγίνας τε, Μενοίτιον.
Τῷ παῖς ἅμ' Ἀτρείδαις
Τεύθρανος πεδίον μολών,
Ἕσα σὺν Ἀχιλλεῖ

autem justit eum cognominem esse, super-alios-celebrem virum formaque et factis: urbem autem dedit populumque regere. * Advenerunt autem ei hospites exque Argis, exque Thebis, et Arcades, itemque Pisatae: filium autem Actoris maxime honoravit *inter* incolas, Æginaeque Menoetium. Cujus filius cum Atridis *in* Teuthranis campum profectus, stetit cum A-

Μόνος, ὅτ' ἀλκᾶνίας Δαναὺς
Τρέψας, αἰλίαισιν
Πρύμναις Τήλεφος ἔμβαλεν·
Ὥστ' ἔμφρονι δεῖξαι
Μαθεῖν Πατρόκλῳ βιατὰν
Νόον γ'. ἐξ ὗ Θέτιος γό-
νος ἠλίῳ μὶν ἐν ἄρει

ἐπῳδὸς γ'. κώλων ί'.

Παραγορεῖτο, μήποτε
Σφετέρας ἄτερθε ταξιῦσθαι
Δαμασιμβρότῳ ἀγχμᾶς. εἴην
Εὑρησιεπὴς ἀναγεῖσθαι
Πρόσφορος ἐν Μοισᾶν δίφρῳ.
Τόλμα δὲ, κὴ ἀμφιλαφὴς δύναμις

chille solus, quando strenuos Danaos in fugam-versos, marinas in puppes Telephus compulit: ut prudenti ostenderet cognoscere Patrocli violentam mentem. Ex quo Thetidis proles periculoso illum in bello hortabatur, ne unquam sua absque in-acie-ordinaretur mortalium-domitrice hasta. Utinam-essem verborum-inventor ad narrandum commodus in Musarum curru: voluntasque, et ampla facultas

Μάτρωος δ' ἐκάλεσσέ μιν
Ἰσώνυμον ἔμμεν,
Ὑπέρφαλον ἄνδρα μορφᾷ
Τε καὶ ἔργοισι· πόλιν δ' ὤ-
πασεν λεών τε διαστᾶν.

ἀντιστροφὴ γ'. κώλων ις'.

Ἀφίκοντο δέ οἱ ξένοι,
Ἐκ τ' Ἀργεος, ἔκ τε Θη-
βᾶν, ἰδ' Ἀρκάδες, οἱ δὲ καὶ Πισᾶται·
Υἱὰ δ' Ἀκτορος ἐξόχως
Τίμασεν ἐποίκων,
Αἰγίνας τε, Μενοίτιον.
Τῷ παῖς ἅμ' Ἀτρείδαις
Τεύθρανος πεδίον μολὼν,
Ἕσπετο σὺν Ἀχιλλεῖ

autem justit eum cognominem esse, super-alios-celebrem virum formaque et factis: urbem autem dedit populumque regere. * Advenerunt autem ei hospites exque Argis, exque Thebis, et Arcades, itemque Pisatae: filium autem Actoris maxime honoravit *inter* incolas, Æginaeque Menoetium. Cujus filius cum Atridis *in* Teuthranis campum profectus, stetit cum A-

Μόνος, ὅτ' ἀλκᾶνίας Δαναὺς
Τρέψας, αἰλίαισιν
Πρύμναις Τήλεφος ἔμβαλεν·
Ὥστ' ἔμφρονι δεῖξαι
Μαθεῖν Πατρόκλᾳ βιατὰν
Νόον γ'. ἐξ ἧ Θέτιος γό-
νος ἁλίῳ μὶν ἐν ἄρει

ἐπῳδὸς γ'. κῶλων ί'.

Παραγορεῖτο, μήποτε
Σφετέρας ἄτερθε ταξιῶσθαι
Δαμασιμβρότᾳ αἰχμᾶς. εἴην
Εὑρησιεπὴς ἀναγεῖσθαι
Πρόσφορος ἐν Μοισᾶν δίφρῳ.
Τόλμα δὲ, κὴ ἀμφιλαφὴς δύναμις

dille solus, quando strenuos Danaos in fugam-versos, marinas in puppes Telephus compulit: ut prudenti ostenderet cognoscere Patrocli violentam mentem. Ex quo Thetidis proles periculoso illum in bello * hortabatur, ne unquam sua absque in-acie-ordinaretur mortalium-domitrice hasta. Utinam-essem verborum-inventor ad narrandum commodus in Musarum curru: voluntasque, et ampla facultas

Ἔσσοιτο. προξενίᾳ δ', ἀρετᾷ
Τ' ἦλθον τιμάορος Ἰσθμίαι-
σι Λαμπρομάχυ μί-
τραις· ὅτ' ἀμφότεροι κράτησαν

στροφὴ δ'. κώλων ιε'.

Μίαν ἔργον ἀν' ἀμέραν.
Ἄλλαι δὲ δύ' ἐν Κορίν-
θυ πύλαις ἐγένοντ' ἔπειτ' χάρμαι·
Ταὶ δὲ κῆ Νεμέας Ἐφαρ-
μόσῳ κατὰ κόλπον·
Ἄργει τ' ἔχεθε κῦδος ἀν-
δρῶν· παῖς δ' ἐν Ἀθάναις.
Οἷα δ' ἐν Μαραθῶνι, συ-
λαθεὶς ἀγενείων,
Μένεν ἀγῶνα πρεσβυτέρων,

sequeretur. *Ob* hospitalitatem vero, virtutemque veni celebrator Isthmiis Lampromachi mitris: quando ambo obtinuerunt * unum opus per diem. Alia autem duo in Corinthi portis evenerunt postea gaudia: alia autem et Nemeae Epharmosto in recessu: inque Argis obtinuit gloriam virorum: puerque Athenis. Qualiter autem in Marathone, subductus *ab* imberbibus, sustinuit certamen seniorum, de

Αμφ' ἀργυρίδεσσιν;
Φῶτας δ' ὀξυρεπεῖ δόλῳ
Απλῶτι δαμάσας,
Διήρχεθ' κύκλον ὅσσα
Βοᾷ, ὡραῖος ἐὼν ἁ
Καλὸς, κάλλιστά τε ῥέξας;

ἀντιστροφὴ δ'. κώλων ις'.

Τὰ δὲ Παρρασίῳ στρατῷ
Θαυμαστὸς ἐὼν φάνη,
Ζηνὸς ἀμφὶ πανάγυριν Λυκαίου·
Καὶ ψυχρᾶν ὁπότ' εὐδια-
νὸν φάρμακον αὐρᾶν
Πελλάνα φέρε. σύνδικος
Δ' αὐτῷ Ιολάου
Τύμβος, εἰναλία τ' Ελευ-

argenteis-phialis? Virosque celeri dolo lapsu-carente quum superasset, pertransiit circum quanto *cum* clamore, maturus aetate existens, et formosus, pulcherrimaque operatus? * *In iis* autem quae Parrhasio populo admirandus esse apparuit, Jovis in publica-celebritate Lycaei: et frigidarum quando tepidum remedium aurarum Pellanae reportavit. Patrocinans autem ejus Jolai tumulus *est*, marinaque Eleusis

σὶς ἀγλαΐαισιν.
Τὸ δὲ φυᾷ, κράτιστον ἅπαν.
Πολλοὶ δὲ διδαχλαῖς
Ανθρώπων ἀρεταῖς κλέος
Ωρυσαν ἐλέσθαι.
Ανευ δὲ Θεοῦ, σεσιγα-
μένον γ', ὑ σκαιότερον χρῆ-
μ' ἕκαστον. ἐντὶ γὰρ ἄλλαι

ἐπῳδὸς δ'. κώλων ί'.

Ὁδῶν ὁδοὶ περαίτεραι.
Μία δ' ὑκ ἄπαυλας ἄμμε θρέψει
Μελέτα. σοφίαι μὲν αἰπει-
ναί. τοῦτο δὲ προσφέρων ἆθλον,
Ορθιον ὤρυσαι θαρσέων,
Τὸν δ' ἀνέρα δαιμονίως γεγάμεν,

splendidis-factis. Quod vero à-natura *est*, optimum omne *est*. Multi vero disciplina-acquisitis hominum virtutibus gloriam annixi-sunt assequi. Absque autem Deo *quae fit*, si *fuerit* tacita, non magis-sinistra *fiet* res quaevis. Sunt enim aliae * *aliis* viis viae ulteriores. Unum autem non omnes nos alet studium. Sapientiae sane arduae *sunt*. Hoc autem afferens praemium alte vociferare audacter, hunccе vi-

Εὔχειρα, δεξιόγυιον, ὁρῶν-
τ' ἀλκὰν· Αἰάντεόν γε δαί-
ῳ' ὃς Οἰλιάδα νι-
κῶν ἐπεστεφάνωσε βωμόν.

rum divinitus natum-esse, manu-promptum, membris-dextrum, spectantem robur: Aiaceam festis-dapibus, qui Oiliadae vincens coronavit aram.

ΕΙΔΟΣ Ι'.

ΑΓΗΣΙΔΑΜΩι ΛΟΚΡΩι ΕΠΙΖΕΦΥΡΙΩι, ΠΑΙΔΙ, ΠΥΚΤΗι.

στροφὴ α'. κώλων ἡ.

Τὸν Ολυμπιονίκαν ἀνάγνωτέ μοι
Αρχεστράτυ παῖδα, πόθι φρενὸς
Εμᾶς γέγραπται. γλυκὺ γὰρ αὐτῷ
Μέλος ὀφείλων, ἐπιλέλαθ'. ὦ
Μοῖσ', ἀλλὰ σὺ κ) θυγάτηρ
Αλάθεια Διὸς,
Ορθᾷ χερὶ ἐρύκετον ψευδέων
Ενιπὰν ἀλιτόξενον·

ἀντιστροφὴ α'. κώλων ἡ.

Ἔκαθεν γὰρ ἐπελθὼν ὁ μέλλων χρόνος,
Αμὸν κατήφυνε βαθὺ χρέος.

ODE X. AGESIDAMO LOCRO EPIZEPHYRIO, PUERO, PUGILI.

Olympicum-victorem legite mihi Archestrati filium, quain-parte mentis meae scriptus-sit. Dulcem enim ei hymnum debens, oblitus-sum. Sed tu, ô Musa, et filia Jovis Veritas, recta manu arcete mendaciorum reprehensionem obpeccatum-in-hospitem: *Nam e-longinquo adveniens futurum tempus, nostrum pudefecit magnum debitum. Ve-

Ὅμως δὲ λῦσαι δυνατὸς ὀξεῖ-
αν ἐπιμομφὰν ὁ τόκος ἀνδρῶν.
Νῦν ψᾶφον ἑλισσομέναν
Ὅπα κῦμα καλα-
κλύσει ῥέον; ὅπα τὲ κοινὸν λόγον
Φίλαν τίσομεν ἐς χάριν;

ἐπῳδὸς α'. κώλων θ'.

Νέμει γὰρ ἀτρέκεια πόλιν Λοκρῶν
Ζεφυρίων· μέλει τέ σφισι Καλλιόπα,
Καὶ χάλκεος Αρης· τράπε δὲ Κυκνεία
Μάχα κὴ ὑπέρβιον Ἡρακλέα. πύκλας
Δ' ἐν Ολυμπιάδι νικῶν, Ιλᾳ φερέτω χάριν
Αγησίδαμος, ὡς Αχιλεῖ Πάτροκλος.
Θήξας δέ κε φῶτ' ἀρετᾷ, ποτὶ

runtamen solvere potest vehementem reprehensionem hominum usura. Nunc calculum volutatum quo-pacto unda obruet fluens? quoque-pacto publici-juris hymnum amicam persolvemus ad gratiam? * Gubernat enim veritas urbem Locrorum Zephyriorum: curaeque-est illis Calliope, et aeneus Mars. Fugavit autem cycnea pugna etiam violentum Herculem. Pugiles vero in Olympiade vincens, Ilae habeat gratiam Agesidamus, sicut Achilli Patroclus. Acuens au-

Πελώριον ὥρμασε κλέος ἀ-
νὴρ, Θεῦ σὺν παλάμᾳ.

στροφὴ β'. κώλων ἡ'.

Απονον δ' ἔλαβον χάρμα παῦροι τινὲς,
Εργων πρὸ πάντων βιότῳ φάος.
Αγῶνα δ' ἐξαίρετον ἀεῖσαι
Θέμιδες ὧρσαν Διὸς, ὃν ἀρχαί-
ῳ σάμαλι πὰρ Πέλοπος
Βίη Ἡρακλέος
Εκτίσαλο. ἐπεὶ Ποσειδάνιον
Πέφνε Κτέατον ἀμύμονα,

ἀντιστροφὴ β'. κώλων ἡ'.

Πέφνε δ' Εὔρυτον, ὡς Αὐγέαν λάτριον
Ακονθ' ἑκὼν μισθὸν ὑπέρβιον
Πράσσοιτο. Λόχμαισι δὲ δοκεύσας

tem virum virtute, ad ingens evexit decus vir *alius*, Dei eum auxilio. * At sine-labore ceperunt gaudium paucialiqui, operibus prae omnibus vitae lumen. Certamen autem eximium canere jura incitarunt Jovis, quod antiquum juxta sepulchrum Pelopis vis Herculea instituit, postquam Neptunium interfecit Cteatum inculpatum, * occiditque Eurytum, ut *ab* Augea famularem nolente volens mercedem violento exigeret. *In* frutetis autem insidiatus sub Cleonis

Ὑπὸ Κλεωνᾶν δάμασε κἀκείνυς Ἡρακλέης ἐφ' ὁδῷ·
Ὅτι πρόσθε ποτὲ
Τιρύνθιον ἔπερσαν αὐτῷ στρατὸν,
Μυχοῖς ἄμμενον Αλιδος,

ἐπῳδὸς ϛ'. κώλων θ'.

Μολίονες ὑπερφίαλοι. χὴ μὰν
Ξεναπάτας Επειῶν βασιλεὺς, ὄπιθεν
Οὐ πολλὸν, ἴδε παῖδα πολυκτέανον
Ὑπὸ στερεῷ πυρὶ, πλαγαῖς τε σιδάρυ,
Βαθὺν εἰς ὀχεῖον ἄτας ἴζοισαν ἐὰν πόλιν.
Νεῖκος δὲ κρεσσόνων ἀποθέσθ' ἄπορον.
Κἀκεῖνος ἀβυλία, ὕβαλος
Ἀλώσιος ἀντήσας, θάνατον
Αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν.

domuit et illos Hercules in via: quoniam antea olim Tirynthium profligaverant ipsi exercitum, *in* recessibus sedentem Elidis, * Moliones arrogantissimi. Et sane hospitum-deceptor, Epeorum rex, postea non multum, vidit patriam divitem sub valida igni, ictibusque ferri, profundo gurgite noxae sedentem urbem. Sed contentionem meliorum amoliri difficile. Et ille temeritate, postremus expugnationi obviam-factus, mortem gravem non effugit.

στροφὴ γ'. κώλων ἡ'.

Ὅδ' ἄρ' ἐν Πίσᾳ ἔλσας ὅλον τε στρατὸν,
Λεϊάν τε πᾶσαν, Διὸς ἄλκιμος
Υἱὸς, σταθμᾶτο ζάθεον ἄλσος
Πατρὶ μεγίστῳ· περὶ δὲ πάξας,
Αλτιν μὲν ὅγ' ἐν καθαρῷ
Διέκρινε· τὸ δὲ
Κύκλῳ πέδον ἔθηκε δόρπῳ λύσιν,
Τιμάσας πόρον Αλφεῦ,

ἀντιστροφὴ γ'. κώλων ἡ'.

Μετὰ δώδεκα ἀνάκτων θεῶν, κὴ πάγον
Κρόνῳ προσεφθέγξατο· πρόσθε γὰρ
Νώνυμος, ἃς Οἰνόμαος ἄρχε,
Βρέχετο πολλᾷ νιφάδι. ταύτᾳ
Δ' ἐν πρωτογόνῳ τελετᾷ

*Hic sane in Pisa cum coëgisset totasque copias, praedamque omnem, Jovis robustus filius, dimetiebatur divinissimum lucum patri maximo: circumsepsit autem, *et* Altin quidem ille in libero *loco* segregavit: at *in* circuitu arcam fecit coenae diversorium, veneratus meatum Alphei,* cum duodecim regibus diis, et collem Saturnium appellavit: antea enim ignobilis, quo *tempore* Oenomaus imperabat, rigabatur multa nive. Hac vero in primogenita celebritate ad-

Παρέσαν μὲν ἄρα
Μοῖραι χεδὸν, ὅ,τ' ἐξελέγχων μόνος
Αλάθειαν ἐτήτυμον

ἐπῳδὸς γ'. κώλων θ'.

Χρόνος. τὸ δὲ σαφανὲς ἰὼν πόρσω
Κατέφρασεν, ὅπα τὰν πολέμοιο δόσιν
Ακρόθινα διελὼν ἔθυε· κὴ πενία-
ετηρίδ' ὅπως ἄρα ἔσασεν ἑορτὰν·
Εν Ολυμπιάδι πρώτᾳ νικαφορίαισί τε,
Τίς δὴ πολαίνιόν γε λάχε σέφανον,
Χείρεσσι, ποσίν τε κὴ ἅρμασιν,
Αγώνιον, ἐν δόξᾳ θέμενος,
Εὖχος ἔργῳ καθελών.

στροφὴ δ'. κώλων η'.

Στάδιον μὲν ἀρίσευσεν εὐθύδρομον,

stiterunt quidem sane parcae prope, quodque arguit solum veritatem certam * tempus. Certitudinem vero procedens ultra enarravit *posteris*, ubi *scilicet* belli munus spolia partitus immolarit: et quinquennalem quomodo instituerit festivitatem: in Olympiade prima victoriaeque adeptionibus, quis recentem sorte-accepit coronam, manibus, pedibusque et curribus, certatoriam, in honore constitutus, gloriationem opere *adversariis* detrahendo. *Stadium quidem vi-

Ποσὶ τρέχων, παῖς ὁ Λικυμνίυ
Οἰωνὸς· ἦκεν δὲ Μιδέαθεν
Στρατὸν ἐλαύνων· ὁ δὲ πάλᾳ κυ-
δαίνων Εχεμος τέγεαν·
Δόρυκλος δὲ τέλος
Πυγμᾶς φέρε, Τίρυνθα ναίων πόλιν·
Αν' ἵπποισι δὲ τέτρασιν

ἀντιστροφὴ δ'. κώλων ιη'.

Απὸ Μαντινέας Σᾶμος ἀείδελο·
Κἄκονλι Φράσωρ ἔλασε σκοπὸν·
Πέτρῳ δ' Ενικεὺς ἔδικε μᾶκος,
Χέρα κυκλώσας ὑπὲρ ἅπανλας,
Καὶ συμμαχία θόρυβον
Παραίθυξε μέγαν.
Εν δ' ἕσπερον ἔφλεξεν εὐώπιδος

cit recto-cursu, pedibus currens, filius Licymnii Oeonus: venerat autem ex-Midea exercitum ducens: sed lucta illustrans Echemus Tegeam: Doryclus vero finem pugilatus tulit, Tirynthem incolens urbem: cum equis autem quatuor

* è Mantinea Semus celebratur: et jaculo Phrastor attigit scopum: saxo *disci* autem Eniceus jecit *in* longum, manum circumrotans supra omnes, et sodalitio tumultum commovit magnum. Vesperam autem illustravit vultu-

Σελάνας ἐρατὸν φάος·

ἐπῳδὸς δ'. κώλων θ'.

Αείδετο δὲ πᾶν τέμενος τερπναῖ-
σι θαλίαις τὸν ἐγκώμιον ἀμφὶ τρόπον.
Αρχαῖς δὲ προτέραις ἑπόμενοι κ) νῦν,
Επωνυμίαν χάριν νίκας ἀγερώχ8 [λος
Κελαδησόμεθα, βρονλὰν κ) πυρπάλαμον βέ-
Ορσικτύπ8 Διός γ', ἐν ἄπανλι κράτει
Αἴθωνα κεραυνὸν ἀραρότα·
Χλιδῶσα δὲ μολπὰ πρὸς κάλαμον
Αντιάζει μελέων·

τροφὴ ε'. κώλων η'.

Τὰ παρ' εὐκλεΐ Δίρκᾳ χρόνῳ μὲν φάνεν·
Αλλ' ὥστε παῖς ἐξ ἀλόχ8 παλρὶ
Ποθεινὸς, ἥκονλι νεόταλι

pulchrae lunae amabile lumen: * personabat autem totum delubrum jucundis epulis laudatorium secundum ritum. Initia autem priora sequentes etiam nunc, cognominem gratiam victoriae superbae celebrabimus, tonitru et ignitum telum gravistrepi Jovis, in omni victoria ardens fulmen aptatum: deliciosa autem modulatio ad fistulam occurret carminum: * quae apud inclytum Dircen serius prodierunt: sed *gratiore tamen* ut filius ex uxore patri desiderabilis, veni-

Τοπάλιν ἤδη, μάλα δέ τοι θερ-
μαίνει φιλόταλι νόον·
Επεὶ πλοῦτος ὁ λα-
χὼν ποιμένα ἐπακτὸν ἀλλότριον,
Θνάσκοντι συγερώταλος·

ἀντιστροφὴ ε'. κώλων ἡ'.

Καὶ ὅταν καλὰ ἔρξαις, ἀοιδᾶς ἄτερ
Αγησίδαμ' εἰς ἄϊδα σαθμὸν
Ανὴρ ἵκηαι, κενεὰ πνεύσας,
Εποτε μόχθῳ βραχύ τι τερπνόν.
Τὶν δ' ἀδυεπής τε λύρα.
Γλυκύς τ' αὐλὸς ἀνα-
πάσει χάριν· ἔχοντι δ' εὐρὺ κλέος
Κόραι Πιερίδες Διός.

enti *ad* juventutem rursus jam, admodum sane excalfacit amore animum: alioqui divitiae sortiturae dispensatorem adscititium alienum: morienti odiosissimae *sunt*: * et quando pulcra operatus, absque cantione, Agesidame, ad Plutonis limen vir veniat, inania postquam - spiravit *laborans*, praebuit labori breve quid jucundum. Tibi vero dulcisonaque lyra, dulcisque fistula inspergit gratiam: praebentque amplum decus filiae Pierides Jovis. * Ego autem o-

ἐπῳδὸς ε'. κώλων θ'.

Ἐγὼ δὲ συνεφαπτόμενος ἀοιδᾷ,
Κλυτὸν ἔθνος Λοκρῶν ἀμφέπεσον, μέλιτι
Δ' εὐάνορα πόλιν καταβρέχων, παῖδ' ἐ-
ρατὸν δ' Ἀρχεστράτου αἴνησα· τὸν εἶδον
Κρατέοντα χερὸς ἀλκᾷ, βωμὸν παρ' Ο-
λύμπιον,
Κεῖνον καιρὸν χρόνον γ' ἰδέᾳ τε καλὸν,
Ὥρᾳ τε κεκραμένον, ἅ, τ' ἀναι-
δέα Γανυμήδει τὸν πότμον ἄ-
λαλκε, σὺν Κυπρογενεῖ.

pitulatus sudiose, claram gentem Locrorum amplexus-sum, melleque viris-insignem urbem irrigans, filium amabilem Archestrati laudavi: quem vidi vincentem manus robore, aram apud Olympicam, illud circa tempus, formaque pulchrum, floridaque-aetate temperatum, quae impudentem a-Ganymede mortem propulsavit, auxilio Veneris.

ΕΙΔΟΣ ΙΑ'.

ΤΩι ΑΥΤΩι ΑΓΗΣΙΔΑΜΩι, ΤΟΚΟΣ.

στροφὴ ά. κώλων ς'.

Ες͡ὶν ἀνθρώποις ἀνέμων ὁτὲ πλείς͡α
Χρῆσις· ἔς͡ιν δ' ὑρανίων ὑδάτων
Ομβρίων, παίδων νεφέλας. [ὕμνοι
Εἰ δὲ σὺν πόνῳ τὶς εὖ πράσσοι, μελιγάρυες
Ὑς͡έρων ἀρχαὶ λόγων τέλλεῖαι,
Καὶ πις͡ὸν ὅρκιον μεγάλαις ἀρεταῖς.

ἀντιστροφὴ ά. κώλων ς'.

Αφθόνᾶλος δ' αἶνος Ολυμπιονίκαις
Οὗτος ἄγκειται. τὰ μὲν ἀμετέρα
Γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει. [δεσιν.
Εκ Θεῦ δ' ἀνὴρ σοφᾶῖς ἀνθεῖ ἐσαεὶ πραπί-
Ιδι νῦν Αρχες͡ράτυ παῖ, τεᾶς

ODE XI. EIDEM AGESIDAMO, FOENUS.

Est hominibus ventorum nunc plurimus usus: nunc item coelestium aquarum pluviarum, filiarum nubis. Si vero cum labore quis bene agat, suaves hymni posteriorum occasiones sermonum fiunt, et fidum pignus magnis virtutibus. * Invidiae-expers vero laus Olympionicis haec reposita-est. *Et* haec quidem nostra lingua pascere vult. At ex Deo vir sapienti semper floret pectore. Scito nunc Archestrati fili, tui,

Αγησίδαμε, πυγμαχίας ἕνεκεν

ἐπῳδὸς ά. κώλων ί'.

Κόσμον ἐπὶ σεφάνῳ χρυσέας ἐλαίας
Ἀδυμελῆ κελαδήσω, τῶν Επι-
ζεφυρίων Λοκρῶν γενεὰν ἀλέγων.
Ενθα συγκωμάξατ'. ἐγγυάσομαι
Μή μιν, ὦ μοῖσαι, φυγόξενον σρατὸν,
Μηδ' ἀπείραλον καλῶν,
Ακρόσοφον δὲ χ᾽ αἰμαλὰν ἀφίξεσθαι. τὸ γὰρ
Εμφυὲς, ὅτ' ἄἴθων ἀλώπηξ,
Οὔτ' ἐρίβρομοι λέοντες,
Διαλλάξαιντο ἦθος.

Agesidame, pugilatus causa *ornamentum *hymni* ad coronam aureae oleae dulciloquum canam, Epizephyriorum Locrorum gentem curans. Ibi una-choream instituite. Spondebo non *ad* ipsum, ô musae, hospites fugantem populum, neque imperitum pulcrorum, at per-sapientem et Martium venturas. Nam ingenitos, neque ardens vulpes, neque graviter-rugientes leones, mutaverint mores.

ΕΙΔΟΣ ΙΒ'.

ΕΡΓΟΤΕΛΕΙ ΙΜΕΡΑΙΩι, ΔΟΛΙΧΟΔΡΟΜΩι.

στροφὴ α'. κώλων θ'.

Λίσσομαι παῖ Ζηνὸς ἐλευθερίᾳ
Ἱμέρᾳ εὐρυσθενὲς ἀμ-
φὶ πόλει σώτειρα Τύχα.
Τὶν γὰρ ἐν πόντῳ κυβερνῶνται θοαὶ
Νᾶες, ἐν χέρσῳ τὲ λαιψηροὶ πόλεμοι,
Κἀγοραὶ βλαφόροι. αἵ γε μὲν ἀνδρῶν
Πόλλ' ἄνω, ταὶ δ' αὖ κάτω
Ψεύδη μεταμώνια τέμνοι-
σαι, κυλίνδοντ' ἐλπίδες.

ἀντιστροφὴ α'. κώλων θ'.

Σύμβολον δ' ὅπω τις ἐπιχθονίων

ODE XII. ERGOTELI HIMERAEO, DOLICHODROMO.

Supplico *tibi* filia Jovis liberatoris Himera potentissima pro urbe, servatrix Fortuna. Tibi enim in mari gubernantur veloces naves, in terraque rapida bella, concionesque deliberatoriae. Et aliae virorum multa sursum, aliae vero rursus deorsum mendacia irrita secantes, volutantur spes. Signum vero nondum aliquis ter-

Πιϛὸν, ἀμφὶ πράξιος ἐσ-
σομένας, εὗρεν θεόθεν.
Τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται φράδαι.
Πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσεν,
Εμπαλιν μὲν τέρψιος. οἳ δὲ ἀνιαραῖς
Αντικύρσαντες ζάλαις,
Εθλὸν βαθὺ πήμαλος ἐν μι-
κρῷ πεδάμειψαν χρόνῳ.

ἐπῳδὸς α'. κώλων ι'.

Υἱὲ Φιλάνορος, ἦτοι κὴ τεά κεν,
Ενδομάχας ἄτ' ἀλέκτωρ,
Συγγόνῳ παρ' ἑστίᾳ
Ακλεὴς τιμὰ καλεφυλλορόησε ποδῶν·
Εἰ μὴ ϛάσις ἀντιάνειρα
Κνωσίας ἄμερσε πάτρας.

restrium certum, de re futura, invenit divinitus. At futurorum excaecatae-sunt cogitationes. Multaque hominibus praeter opinionem cadunt, incontrarium gaudio. At qui *in* molestas inciderunt procellas, bonum ingens damno in exiguo permutarunt tempore. * Fili Philanoris, certe et tuum, domi-pugnans ceu gallus, cognatum apud larem ingloriu decus emarcuisset pedum: nisi seditio virum-viro committens Cnosia privasset pa-

Νῦν δ' Ολυμπία ϛεφανωσάμενος,
Καὶ δὶς ἐν Πυθῶνι, Ἰσθμοῖτ', Ἐργότελες,
Θερμὰ νυμφᾶν λυτρὰ βαϛάζεις, ὁμιλέων παρ' οἰκείαις ἀρούραις.

tria. Nunc vero *in* Olympia coronatus, et bis in Pythone, Isthmoque, Ergoteles, calida nympharum balnea extollis, versans apud propria arva.

ΕΙΔΟΣ ΙΓ'.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΙ ΚΟΡΙΝΘΙΩι ΣΤΑΔΙΕΙ, ΔΡΟΜΩι ΚΑΙ ΠΕΝΤΑΘΛΩι.

στροφὴ α'. κώλων ια'.

Τριςολυμπιονίκαν ἐπαινέων
Οἶκον, ἄμερον ἀςοῖς,
Ξένοισι δὲ θεράπνια, γνώσομαι
Τὰν ὀλβίαν Κόρινθον, Ἰσθμίᾳ
Πρόθυρον Ποσειδᾶνος, ἀγλαόκυρον.
Εν τᾷ γὰρ Εὐνομία ναίει, κασίγνηταί τε, Δίκα πολίων
Ασφαλὲς βάθρον, κ᾽ ὁμότροπος Εἰράνα, ταμίαι
Ανδράσι πλούτου, χρύσεαι
Παῖδες εὐβούλου Θέμιτος.

ODE XIII.

XENOPHONTI CORINTHIO, CURSORI STADII, VICTORIAM ADEPTO CURSU ET QUINQUERTIO.

Ter-Olympiorum-victricem laudans domum, benignam civibus, hospitibusque inservientem, notam-faciam beatam Corinthum, Isthmii vestibulum Neptuni, juvenibus-florentem. In hac enim Eunomia habitat, sororesque, Justitia urbium firmum fundamentum, et iisdem-moribus-praedita pax, dispensatrices hominibus divitiarum, aurae filiae bene-

ἀντιστροφὴ ά. κώλων ιά'.

Εθέλοντι δ' ἀλεξεῖν ὕβριν, κόρᾳ
Ματέρα θρασύμυθον.
Εχω καλά τε φράσαι, τόλμα τέ μοι
Εὐθεῖα γλῶσαν ὀρνύει λέγειν.
Αμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος.
Ὑμμιν δὲ, παῖδες Αλάτα, πολλὰ μὲν νι-
καφόρον ἀγλαΐαν
Ωπασάν', ἄκραις ἀρεταῖς,
Ὑπερελθόντων ἱεροῖς
Εἰν ἀέθλοισιν· πολλὰ δ' ἐν
Καρδίαις ἀνδρῶν ἔβαλον

ἐπῳδὸς ά. κώλων ιά'.

Ὧραι πολυάνθεμοι ἀρ-
χαῖα σοφίσματ'. ἅπαν δ' εὐρόντος ἔργον.

consulentis Themidis. * Volunt autem arcere injuriam, satietatis matrem audaci-loquam. Habeo honestaque loqui, audaciaque mihi recta linguam incitat ad-dicendum. Sed difficile *est* celare ingenitos mores. Vobis autem, filii Aletae, saepe quidem victorialem splendorem praebuerunt *eorum, qui* summis virtutibus superarunt sacris in certaminibus: multas vero *etiam* in corda hominum immiserunt * horae multum-floridae antiquas artes. Omne vero inven-

Ταὶ Διωνύσυ πόθεν ἐξέφαναν
Σὺν βοηλάτᾳ χάριτες
Διθυράμβῳ; τίς δὲ ἱππεί-
οις ἐν ἔντεσιν μέτρα;
Ἢ θεῶν ναοῖσιν οἰω-
νῶν βασιλῆα δίδυ-
μον ἔνθηκ'; ἐν δὲ μοῖσ' ἀδύπνοος,
Εν δ' Αρης ἀνθεῖ νέων
Οὐλίαις αἰχμαῖσιν ἀνδρῶν.

στροφὴ β'. κώλων ια'.

Ὕπατ' εὐρὺ ἀνάσσων Ολυμπίας,
Αφθόνᾳος ἔπεσσιν
Γένοιο χρόνον ἄπανλα, Ζεῦ πάτερ,
Καὶ τόνδε λαὸν ἀβλαβῆ νέμων,
Ξενοφῶνλος εὔθυνε δαίμονος ῥοπάν.

toris opus *est*. Bacchi unde apparebant cum boves-agente venustates dithyrambo? quis vero equestribus in instrumentis mensuras? aut deorum templis volucrum regem geminum posuit? ibi vero Musa suave-spirans, et ibi Mars floret juvenum exitiosis praeliis virorum. * O summe late dominans Olympiae, non-invidens carminibus *meis* sis *per* tempus omne, Jupiter pater, et huncce populum indemnem regens, Xenophontis dirige fortunae ventum. Accipeque

Δέξαι δέ οἱ ϛεφάνων ἐγκώμιον τε-
θμὸν, τὸν ἄγει πεδίων
Ἐκ Πίσας, πεντάθλῳ ἅμα
Σταδίῳ νικῶν δρόμον. ὐκ
Αντεβόλησεν τῶν ἀνὴρ
Θνατὸς ὔπω τὶς πρότερον.

ἀντιϛροφὴ Β'. κώλων ια'.

Δύο δ' αὐτὸν ἔρεψαν πλόκοι σελί-
νων ἐν Ἰσθμιάδεσσιν
Φανέντα· Νεμέα τ' ὐκ ἀντίξοει.
Πατρὸς δὲ Θεσσαλῶ ἐπ' Αλφεῶ
Ῥεέθροισιν ἄγλα ποδῶν ἀνάκειται·
Πυθοῖ τ' ἔχει ϛαδίῳ τιμὰν, διαύλῳ
Θ', ἁλίῳ ἀμφ' ἐνὶ· μη-
νός τέ οἱ τωὐτῷ κραναᾶις

ejus coronarum laudatoriam legem, quam reportat campis ex Pisae, *cum* quinquertio simul stadii vincens cursum. Non consecutus - est haec vir mortalis unquam aliquis antea. * Duoque ipsum texerunt plicamenta apiorum in Isthmiadibus conspectum: Nemeaque non discrepat. Patris autem Thessali ad Alphei fluenta decus pedum repositum - est: Delphisque habet stadii honorem, diaulique, sole in uno: menseque ipsi eodem asperis

Εν Αθάναισι, τρία μὰν
Εργα ποδαρκὴς ἁμέρα
Θῆκε κάλλις' ἀμφὶ κόμαις·

ἐπῳδὸς β'. κώλων ια'.

Ἑλλώτια δ' ἑπτάκις. ἐν
Δ' ἀμφιάλοισι Ποτειδᾶνος τεθμοῖσιν
Πτοιοδώρῳ σὺν πατρὶ, μακρότεραι
Τερψίᾳ θ' ἕψοντ', Εριτί-
μῳ τ' ἀοιδαί. ὅσα τ' ἐν Δελ-
φοῖσιν ἀριςεύσαλε
Ηδὲ χόρτοις ἐν λεόντος,
Δηρίομαι πολέσιν
Περὶ πλήθει καλῶν· ὡς μὰν σαφὲς
Οὐκ ἄν εἰδείην λέγειν
Ποντίαν ψάφων ἀριθμόν.

in Athenis, tria sane opera celeri-pes dies posuit pulcherrima circa comas: * Hellotiaque septies. In mari-cinctis autem Neptuni ritibus Ptoeodoro cum patre, longius-petita Terpsiamque sequentur, Eritimumque carmina. Quoties etiam in Delphis viceritis, et septis in leonis, certo *cum* multis de multitudine honestorum: ut sane clare non norim recensere marinorum calculorum numerum.* Sequitur

στροφὴ γ'. κώλων ια'.

Ἕπεται δ' ἐν ἑκάστῳ μέτρον. νοῆσαι δὲ καιρὸς ἄριστος.
Ἐγὼ δὲ ἴδιος ἐν κοινῷ σταλείς,
Μῆτίν τε γαρύων παλαιγόνων,
Πόλεμόν τ' ἐν ἡρωΐαις ἀρεταῖσιν,
Οὐ ψεύσομ' ἀμφὶ Κορίνθῳ. Σίσυφον μὲν,
Πυκνόταλον παλάμαις,
Ὡς θεόν, κὴ τὰν πατρὸς ἀντία Μήδειαν θεμέναν
Τὸν γάμον αὐτᾷ, ναΐ σώτειραν Ἀργοῖ, κὴ προπόλοις.

ἀντιστροφὴ γ'. κώλων ια'.

Τὰ δὲ καί ποτ' ἐν ἀλκᾷ πρὸ Δαρδάνω
Τειχέων ἐδόκησαν

vero in quolibet modus. Intelligere vero occasio est optima. Quin ego privatus in commune missus, prudentiamque laudans majorum, bellumque in heroicis virtutibus, non mentiar de Corintho. Sisyphum quidem, prudentissimum artificiis, ut Deum, et quae patrem contra Medeam paravit nuptias sibi, navis servatricem Argus, et vectorum. * Quando vero olim fortiter ante Dardani muros visi sunt

Επ' ἀμφότερα μαχᾶν τέμνειν τέλος,
Τοὶ μὲν, γένει φίλῳ σὺν Ατρέως,
Ἑλέναν κομίζοντες, οἱ δ' ἀπὸ πάμπαν
Εἴργοντες. ἐκ Λυκίας δὲ Γλαῦκον ἐλθόντα τρόμεον Δαναοί.
Τοῖσι μέν ἐξεύχετ', ἐν ἄστει Πειράνας σφετέρᾳ
Μὲν πατρὸς ἀρχὰν, κῆ βαθὺν
Κλᾶρον ἔμμεν, κῆ μέγαρον,

ἐπῳδὸς γ'. κώλων ια'.

Ὅς τᾶς ὀφιώδεος ἱ-
όν ποτε Γοργόνος, ἢ πόλλ' ἀμφὶ χρυσοῖς,
Πάγασον ζεῦξαι ποθέων, ἔπαθεν,
Πρίν γέ οἱ χρυσάμπυκα κύ-
ρα χαλινὸν Παλλὰς ἤνεγ-

ex utraque-parte pugnarum secare finem, alii quidem, progenie chara cum Atrei, Helenam repetentes, alii vero omnino resistentes: ex Lycia vero Glaucum profectum timuerunt Danai. Ad-quos quidem gloriabatur, in urbe Pirenes sui quidem patris regnum, et magnas opes esse, ac domum *illius*, *qui serpentigerae filium olim Gorgonis, sane multa circa fontes, Pegasum fraenare cupiens, pertulit, antequam ei aureas-phaleras-habens puella fraenum Pallas attulit. Ex

κ'. ἐξ ὀνείρου δ' αὐτίκα
Ἦν ὕπαρ. φώνασε δ'· εὕδεις
Αἰολίδα βασιλεῦ;
Αγε φίλτρον τόδ' ἵππειον δέχου,
Καὶ δαμαίῳ μὶν, θύων
Ταῦρον ἀργὸν, πατρὶ δεῖξον.

στροφὴ δ'. κώλων ια'.

Κυαναιγὶς ἐν ὄρφνᾳ κνώσοντί οἱ
Παρθένος τόσα εἰπεῖν
Εδοξεν. ἀνὰ δ' ἔπαλτ' ὀρθῷ ποδί.
Παρκείμενον δ' συλλαβὼν τέρας,
Επιχώριον μάντιν ἄσμενος εὗρεν,
Δεῖξέν τε Κοιρανίδᾳ πᾶσαν τελευταὶν
Πράγμαλος, ὡς τ' ἀνὰ βω-
μῷ θεᾶς κοιτάξαλο νύ-

somnio autem statim erat resevidens. Dixit autem: Dormis Aeolida rex? Age delinimentum hoc equinum accipe, et domitori illud, sacrificans taurum nitidum, patri ostende. * Caerulum-scutum-gerens noctu dormienti ei virgo *haec* tanta dicere visa-est. Exsilit autem recto pede. Adjacensque quum-arripuisset prodigium, indigenam vatem gaudens reperit, aperuitque Coeranidae totam summam rei, quomodo in ara deae-dormiisset noctu,

κτ', ἀπ' ἐκείνυ χρήσιος· ὅπ-
πως τέ οἱ αὐτὰ Ζηνὸς ἐγ-
χειχεραύνυ παῖς ἔπορεν

ἀντιστροφὴ δ'. κώλων ια'.

Δαμασίφρονα χρυσῆν. ἐνυπνίῳ
Δ' ὡς τάχιστα πιθέσθαι
Κελήσατό μιν· ὅταν δ' εὐρυσθενεῖ
Καρταίποδ' αὐρύῃ γεαόχῳ,
Θέμεν ἱππείᾳ βωμὸν εὐθὺς Ἀθάνᾳ.
Πληροῖ δὲ θεῶν δύναμις κἠτὰν παρ' ὅρκον
Καὶ παρὰ ἐλπίδα, κύ-
φαν κτίσιν γ'. ἤτοι κἠ ὁ καρ-
τερὸς ὁρμαίνων ἔλαβεν
Βελλεροφόνλας, φάρμακον
Πραὺ τείνων ἀμφὶ γένυ,

juxta ipsius oraculum: quomodoque sibi ipsa Jovis fulminatoris filia dederit * ferociae-domitorem aureum. Somnio vero quam celerrime parere jussit ipsum: et postquam praepotenti robustum pedibus *taurum* mactarit Neptuno, exstruere equestri aram statim Minervae. At implet deorum potentia ultraque jurandum et spem, leve opus. Certe et fortis alacri animo accepit Bellerophontes, remedium mite tendens circa mandibulas, * e-

ἐπῳδὸς δ'. κώλων ια'.

Ἵππον πλερόεντ'. ἀναβὰς
Δ' εὐθὺς ἐνόπλια χαλκωθεὶς ἔπαιζεν.
Σὺν δ' ἐκείνῳ καί ποτ' Αμαζονίδων,
Αἰθέρος ψυχρᾶς ἀπὸ κόλ-
πων ἐρήμᾳ, τοξόταν βάλ-
λων γυναικεῖον στρατὸν·
Καὶ Χίμαιραν πῦρ πνέοισαν·
Καὶ Σολύμους ἔπεφνεν.
Διασιγάσομαι αὐτῷ μόρον.
Τὸν δ' ἐν Οὐλύμπῳ φάτναι
Ζηνὸς ἀρχεῖαι δέχονται.

στροφὴ ε'. κώλων ια'.

Ἐμὲ δ' εὐθὺν ἀκόντων ἱέντα ῥόμ-
βον, παρὰ σκοπὸν ὑ χρὴ

quum alatum. Ubi-ascendit, statim vero in armis aeratus ludebat. Cum illo autem etiam olim Amazonidum, aëris frigidi è sinibus deserti, sagittatorem jaculis-petens muliebrem exercitum: et Chimaeram ignem spirantem: et Solymos interfecit. Reticebo ejus mortem. Illum autem *equum* in Olympo praesepia Jovis antiqua recipiunt, * me autem rectum jaculorum mittentem turbinem, praeter scopum

Τὰ πολλὰ βέλεα καρτύνειν χερῶιν.
Μοίσαις γὰρ ἀγλαοθρόνοις ἔκων,
Ολιγαιθίδαισίν τ' ἔβαν ἐπίκυρος,
Ἰσθμοῖ, τὰ τ' ἐν Νεμέᾳ. παύρῳ δ' ἔπειθή-
σω φανέρ' ἀθρῶ· ἀλα-
θὴς τέ μοι ἔξορκος ἐπέσ-
σεται. ἑξηκοντάκι γὰρ
Αμφοτέρωθέν γ' ἀδύγλωσ-
σος βοὰ κάρυκος ἐσλῦ.

ἀντιστροφὴ ε'. κώλων ια'.

Τά δ' Ολυμπία αὐτῶν, ἔοικεν ἤ-
δη πάροιθε λελέχθαι·
Τὰ τ' ἐσόμενα τότ' ἄν φαίην σαφές.
Νῦν δ' ἔλπομαι μὲν· ἐν Θεῷ γε μὰν
Τέλος. εἰ δὲ δαίμων γενέθλιος ἔρποι,

non decet multa jacula firmare manibus. Musis enim soliasplendidis cedens, Oligaethidis veni administer, *propter gesta* in-Isthmo, et in Nemea. At brevi sermone faciam manifesta multa: veraxque mihi jusjurandum aderit. Sexagies enim utrinque dulcilinguis vox praeconis boni *iis audita est.* * *Gesta* autem Olympiae eorum, videntur jam antea dicta esse: futura autem tunc dixerim aperte. Nunc autem spero quidem: verum in Deo eventus. Si vero daemon congeni-

Διῒ τῦτ' Ενυαλίῳ τ' ἐκδώσομεν πράσσειν. τὰ δ' ἐπ' ὀφρύϊ Παρναασίᾳ, ἀμφ' Αργεί Θ' ὅσσα, κ) ἐν Θήβαις, ὅσα τὲ Αρκάσ' ἀνάσσων, μαρτυρήσει Λυκαίυ βωμὸς ἄναξ,

ἐπῳδὸς ε'. κώλων ιά'.

Πελλάνα τὲ, κ) Σικυών, Καὶ Μέγαρ', Αἰακιδᾶν τ' εὐερκὲς ἄλσος, Α" τ' Ελευσὶς, κ) λιπαρὰ Μαραθὼν, Ταὶ Θ' ὑπ' Αἴτνας ὑψιλόφυ Καλλίπλοι πόλιες, ἅ τ' Εὔβοια. κ) πᾶσαν κατὰ Ἑλλάδ' εὑρήσεις ἐρευνῶν Μάσσον', ἢ ὡς ἰδέμεν.

tus serpat, Jovi hoc Martique trademus efficiendum. Quae autem in vertice Parnassio, in Argisque quam-multa, et in Thebis, quam-multaque Arcadas vincens *gesserit*, testabitur Lycaei *Jovis* ara regina, Pelleneque et Sicyon, et Megara, Aeacidarumque bene-septus lucus, Eleusisque, et opulenta Marathon, quaeque sub Aetna *sunt* altijugae divitiis-florentes urbes, et Euboea. Et totam per Graeciam invenies inquirens majora, quam ut *mente* perspicias.

Αλλὰ κώφοισιν ἐκνεῦσαι ποσὶν
Ζεῦ τέλει, αἰδῶ διδὺς,
Καὶ τύχαν τερπνῶν γλυκεῖαν.

Sed levibus exire *me* pedibus dans, et felicitatem *rerum* de-
ô Jupiter facito, reverentiam lectabilium dulcem.

ΕΙΔΟΣ ΙΔ'.

ΑΣΩΠΙΧΩι ΟΡΧΟΜΕΝΙΩι, ΠΑΙΔΙ ΚΛΕΟΔΑΜΟΥ, ΣΤΑΔΙΕΙ.

Εἶδος μονοστροφικὸν.

στροφὴ ά. κώλων ιή.

Καφησίων ὑδάτων λαχοῖ-
σαι, αἵ τε ναίετε καλλίπωλον ἕ-
δραν, ὦ λιπαρᾶς ἀοίδιμοι βασίλειαι
Χάριτες Ορχομενῦ,
Παλαιγόνων Μινυᾶν ἐπίσκοποι,
Κλῦτ', ἐπεὶ εὔχομαι·
Σὺν γὰρ ὑμῖν τὰ τερπνὰ κἠ τὰ γλυκέα
Γίνεται πάντα βροτοῖς·
Εἰ σοφὸς, εἰ καλὸς, εἴ τις ἀγλαὸς
Ανήρ. ὅτε γὰρ θεοὶ

ODE XIV. ASOPICHO ORCHOMENIO, FILIO CLEODAMI, STADII CURSORI.

Ode monostrophica.

Cephisias aquas sortitae, quaeque colitis pulcris equis-claram sedem, ô splendidae celebres reginae Gratiae Orchomeni, antiquorum Minyarum praesides, audite, quoniam preces-fundo. Per vos enim jucunda et dulcia eveniunt omnia hominibus: si sapiens, si pulcher, si quis splendidus vir est. Neque enim dii veneran-

Σεμνᾶν Χαρίτων ἄτερ
Κοιρανέουσι χορούς,
Οὔτε δαῖτας· ἀλλὰ πάντων
Ταμίαι ἔργων ἐν ὑρανῷ,
Χρυσότοξον θέμεναι
Παρὰ Πύθιον Απόλλωνα θρόνους,
Αἰέναον σέβουσι πατρὸς
Ολυμπίου τιμάν.

στροφὴ β'. κώλων ιζ'.

Πότνι' Αγλαΐα, φιλησίμολπέ
Τ' Εὐφροσύνα, θεῶν κρατίστω παῖδες,
Επάκουοι νῦν· Θαλία τὲ ἐ-
ρασίμολπε, ἰδοῖσα τόνδε
Κῶμον ἐπ' εὐμενεῖ τύχᾳ
Κῶφα βαῶντα, Λυδίῳ γὰρ

dis absque Gratiis regunt choros, neque convivia: sed omnium dispensatrices operum in coelo, aureo-arcu-insignem habentes juxta Pythium Apollinem thronos, sempiternum colunt patris Olympii honorem. * Colenda Aglaia, cantuumque-amans Euphrosyna, deorum summi filiae, exauditrices nunc *estote:* Thaliaque cantuum-amans, conspicata hunc chorealem hymnum ob propitiam sortem leviter incedentem, Lydio e-

Ασώπιχον ἐν τρόπῳ,
Εν μελέταις τὲ ἀείδων,
Μόλον· ἕνεκ' Ολυμπιόνικος ἁ Μινύεια
Σεῦ ἕκατι, μελαντειχέα δόμον
Φερσεφόνας ἴθι ἀχοῖ,
Πατρὶ κλυτὰν φέροισ' ἀγ-
γελίαν, Κλεόδαμον ὄφρα ἰδοῖσ', ὑ-
όν εἴπῃς, ὅτι οἱ νέαν,
Κόλποισι παρ' εὐδόξοιο Πίσας,
Εξεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων
Πτεροῖσι χαίταν.

nim Asopichum in modo, inque praemeditatis-carminibus celebrans, veni: quoniam Olympica-victrix Minyea te propter, nigros-muros-habentem domum Proserpinae accede cum-resonantia, patri celebre afferens nuncium, Cleodamum ut conspicata, *de* filio dicas, quod sibi juvenilem, sinus apud illustris Pisae, coronaverit inclytorum certaminum alis caesariem.

ΤΑ ΤΟΥ

ΠΙΝΔΑΡΟΥ ΠΥΘΙΑ.

ΕΙΔΟΣ Α'.

ΙΕΡΩΝΙ ΑΙΤΝΑΙΩι, ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΩι, ΫΑΡΜΑΤΙ.

στροφὴ α'. κώλων ιϐ'.

ΧΡΥΣΕΑ φόρμιγξ, Απόλλωνος καὶ ἰοπλοκάμων
Σύνδικον Μοισᾶν κτέανον.
Τᾶς ἀκούει μὲν βάσις, ἀγλαΐας ἀρχά·
Πείθονται δ' ἀοιδοὶ σάμασιν,
Ἀγησιχόρων ὁπόταν τῶν φροιμίων
Ἀμβολὰς τεύχῃς ἐλελιζομένα·
Καὶ τὸν αἰχματὰν κεραυνὸν σβεννύεις

PINDARI PYTHIA.

ODE I. HIERONI AETNEO, SYRACUSANO, CURRU VICTORIAM ADEPTO.

O Aurea cithara, Apollinis, et violaceos-crines-habentium conveniens Musarum possessio. Quam audit quidem gressus, laetitiae initium: obtemperant vero *et* concentores signis, choros-ducentium quando hymnorum praeludia facias leniter-percussa: et cuspidatum fulmen extin-

Αενάϱ πυρός. εὖ-
δει ἀνὰ σκάπῳ Διὸς αἰετὸς, ὠ-
κεῖαν πτέρυγ' ἀμφοτέρω-
θεν χαλάξαις,

ἀντιϱροφὴ ά. κώλων ιϛ'.

Αρχὸς οἰωνῶν· κελαινῶ-
πιν δ' ἐπί οἱ νεφέλαν
Αγκύλῳ κρατὶ, βλεφάρων
Ἀδὺ κλαΐϱον, κατέχευας. ὁ δὲ κνώσσων
Ὑγρὸν νῶτον αἰωρεῖ, τεαῖς
Ῥιπαῖσι καταχόμενος. κ̀ὴ γὰϱ βια-
τὰς Αρης, τραχεῖαν ἄνευθε λιπὼν
Εγχέων ἀκμὰν, ἰαίνει καρδίαν
Κώμαλι. κῆλα δὲ κ̀ὴ
Δαιμόνων θέλγει φρένας, ἀμφί τε Λα-

guis perpetui ignis. Dormit vero super sceptro Jovis aquila, velocem alam utrinque demittens, * rex avium: obscuram vero ei nebulam super adunce-rostratum caput, palpebrarum suave claustrum, offundis. At illa dormiens madidum tergum effert, tuis jaculationibus occupata. Quin etiam violentus Mars, asperam ubi seposuit hastarum cuspidem, delectat cor *tuo* cantu. Tela vero *tua* etiam daemonum mulcent animos, cum

τοῖδα σοφία. βαθυκόλ-
πων τὲ Μοισᾶν.

ἐπῳδὸς ἀ. κῶλων ιε'.

Ὅσσα δὲ μὴ πεφίληκε
Ζεὺς, ἀτύζονται βοὰν
Πιερίδων ἀΐοντα,
Γᾶν τε καὶ πόντον κατ' ἀμαιμάκετον·
Ὅς τ' ἐν αὐνᾷ Ταρτάρῳ κεῖ-
ται, θεῶν πολέμιος,
Τυφὼς ἑκατονταχάρανος· τόν ποτε
Κιλίκιον θρέψεν πολυώ-
νυμον ἄντρον· νῦν γε μὰν
Ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἁλιερκέες ὄχθαι,
Σικελία τ' αὐτᾷ πιέζει
Στέρνα λαχνάενθα· κίων

Latoidae sapientia, et quae profunde-succinctos-sinus-habent Musarum. *Quoscunque vero non amat Jupiter, *illi* consternantur vocem Pieridum ubi-audierint, tam in terra quam in mari impetuoso: *qualis est ille* qui in horrendo Tartaro jacet, deorum hostis, Typhos *inquam* centiceps: quem olim Cilicium enutrivit famosum antrum: nunc vero et quae supra Cumam mari-septa littora, et Sicilia *superimposita* ejus premit pectora hirsuta: columna

Δ' ὑρανία συνέχει
Νιφόεσσ' Αἴτνα, πάνελες
Χιόνος ὀξείας τιθήνα·

στροφὴ β'. κώλων ιβ'.

Τᾶς ἐρεύγονται μὲν ἀπλά-
τυ πυρὸς ἀγνόταται
Ἐκ μυχῶν παγαί· ποταμοὶ
Δ' ἀμέραισιν μὲν προχέοντι ῥόον καπνῦ
Αἴθωνα· ἀλλ' ἐν ὄρφναισιν, πέτρας
Φοίνισσα κυλινδομένα φλὸξ ἐς βαθεῖ-
αν φέρει πόντυ πλάκα σὺν πατάγῳ.
Κεῖνο δ' Ἀφαίστοιο χρυσὺς ἕρπετὸν
Δεινοτάτυς ἀναπέμ-
πει· τέρας μὲν θαυμάσιον προσιδέ-
σθαι· θαῦμα δὲ καὶ παριόν-

vero coelestis *eum* cohibet, nivosa Aetna, per totum-annum nivis acute-gelidae nutrix: *cujus eructantur inaccessi i.e. *furentissimi* ignis liquidissimi ex cavernis fontes: fluviique *igniti* profundunt fluxum fumi candentem: noctu vero, saxa punicea evoluta flamm in profundum defert maris a quor cum fragore. Illa a tem Vulcani bellua gurgit horrendissimos ejectat: pro gium quidem mirabile aspe tu: mirandum vero et tran

των ἀκῦσαι,

ἀντιστροφὴ β'. κώλων ιϛ'.

Οἷον Αἴτνας ἐν μελαμφύλ-
λοις δέδεται κορυφαῖς,
Καὶ πέδῳ· στρομνὰ δὲ χαράσ-
σοισ', ἅπαν νῶτον πολιχεκλιμένον κενεῖ.
Εἴη, Ζεῦ, τὶν εἴη ἀνδάνειν,
Ὅς τᾶτ' ἐφέπεις ὄρος, εὐκάρποιο γαί-
ας μέτωπον, τᾷ μὲν ἐπωνυμίαν
Κλεινὸς οἰκιστὴρ ἐκύδανεν πόλιν
Γέιτονα· Πυθιάδος
Δ' ἐν δρόμῳ κάρυξ ἀνέειπέ νιν, ἀγ-
γέλλων Ἱέρωνος ὕπερ
Καλλινίκᾳ

euntibus auditu, * quomodo Aetnae inter nigri-frondes ligatus-sit *Typhon* vertices, et *inter* fundamina: lectus vero sculpens, totum dorsum inclinatum pungat. Fiat, Jupiter, fiat, *me* tibi placere, qui hunc administras montem fertilis terrae frontem, cui *monti* cognominem inclytus conditor claram-fecit urbem vicinam: Pythiadis *siquidem* in cursu praeco proclamavit eam, nuncians *spectatoribus* de Hierone splendido-victore * cur-

ἐπῳδὸς β'. κώλων ιε'.

Ἄρμασι. ναυσιφορήτοις
Δ' ἀνδράσι πρῶτα χάρις
Ες πλόον ἐρχομένοις, πομ-
παῖον ἐλθεῖν ὕδρον· ἐοικότα γὰρ
Κἀν τελευτᾷ φερτέρῳ νό-
ῳ τυχεῖν. ὁ δὲ λόγος
Ταύταις ἐπὶ συντυχίαις δόξαν φέρει,
Λοιπὸν ἔσεσθαι σεφάνοι-
σί τε ἵπποις τὲ κλυτάν,
Καὶ σὺν εὐφώνοις θαλίαις ὀνομασάν.
Λύκιε, κ᾽ Δάλοι᾽ ἀνάσσων
Φοῖβε, Παρνασῶ τὲ κράναν
Κασταλίαν φιλέων,
Εθελήσαις ταῦτα νόῳ

ribus. Qui vero navibus-vehuntur viris prima gratia *seu felicitas est*, navigationem auspicantibus, *sibi* secundum venire ventum: verisimile enim etiam in fine feliciorem reditum *eos* consecuturos. Atque haec ratio hosce propter eventus opinionem affert, deinceps futuram esse *Aetnam* coronis equisque *victoribus* inclytam et in dulcisonis conviviis celebrem. O Lycie, et Delo imperans Phoebe, Parnasique fontem Castaliam amans, velis haec *quae cano* animo p

Τιθέμεν, εὐανδρόν τε χώραν.

στροφὴ γ'. κώλων ιϛ'.

Ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶ-
σαι βροτέαις ἀρεταῖς·
Καὶ σοφοὶ, κ᾽ χερσὶ βια-
ταὶ, περιγλωσσοί τ᾽ ἔφυν. ἄνδρα δ᾽ ἐγὼ
κεῖνον
Αἰνῆσαι μενοινῶν, ἔλπομαι
Μὴ χαλκοπάραον ἄκοντ᾽ ὠσεί τ᾽ ἀγῶ-
νος βαλεῖν ἔξω παλάμᾳ δονέων,
Μακρὰ δ᾽ ἐκρίψαις ἀμεύσασθ᾽ ἀντίους.
Εἰ γὰρ ὁ πᾶς χρόνος ὅλ-
βων μὲν ὕτω, κ᾽ κλεάνων δόσιν εὐ-
θύνοι, καμάτων δ᾽ ἐπίλα-
σιν παράσχοι·

ture, et bene-viris-instructam regionem. * A diis enim conatus omnes humanis virtutibus reniunt: et *divinitus* sapientes, et manibus fortes, facundique nascuntur. At virum ego illum andare in animo-habens, spe- non aerea-cuspide-munitam sagittam ut extra certamen jacturum, manu vibrantem, sed longe ejaculatum victurum adversarios. Utinam enim omne tempus felicitatem quidem sic, et opum donationem dirigat, dolorum vero *morbi* oblivionem praebeat:

ἀντιστροφὴ γ'. κώλων ιϛ'.

Ηκεν ἀμμνάσειεν οἵαις
Εν πολέμοισι μάχαις
Τλάμονι ψυχᾷ παρέμει-
ν', ἀνίχ' εὑρίσκοιτο θεῶν παλάμαις τιμὰν,
Οἵαν ὕτις Ἑλλάνων δρέπει,
Πλόστυ στεφάνωμ' ἀγέρωχον. νῦν γε μὰν
Τὰν Φιλοκλήταο δίκαν ἐφέπων,
Εστρατεύθη. σὺν δ' ἀνάγκᾳ μιν φίλον
Καί τις ἐὼν μεγαλά-
νωρ, ἔσανεν. φαντὶ δὲ Λαμνόθεν ἕλ-
κει τειρόμενον μεταλλάσ-
σοντας ἐλθεῖν

ἐπῳδὸς γ'. κώλων ιε'.

Ἥρωας ἀντιθέους Ποί-

* Certe in-mentem-revocaturum-esset qualibus in bellis pugnis toleranti animo perseveranter-interfuerit, cum invenerint diis juvantibus honorem, qualem nemo Graecorum decerpit, opum decus magnificum. Nunc quidem Philoctetae morem imitatus militavit. Ex necessitate vero ei amico etiam aliquis existens magnanimus, blanditus-est. Aiunt vero e-Lemno ulcere vexatum *abducendum* investigaturos *eo* venisse * heroas divinos Poeantis filium

αὖλος ὑὸν τοξόταν·
Ὃς Πριάμοιο πόλιν πέρ-
σεν, τελεύτασέν τε πόνους Δαναοῖς,
Ἀθενεῖ μὲν χρωτὶ βαίνων·
Ἀλλὰ μοιρίδιαν ἦν.
Οὕτω δ' Ἱέρωνι Θεὸς ὀρθωτὴρ πέλοι
Τὸν προσέρποντα χρόνον, ὧν
Ἐραῖαι, καιρὸν διδύς.
Μῶισα, χὰρ Δεινομένει κελαδῆσαι,
Πείθεό μοι, ποινὰν τεθρίππων.
Χάρμα δ' ὐκ ἀλλότριον νι-
καφορία πατέρος.
Ἀγ', ἔπειτ' Αἴτνας βασιλεῖ
Φίλιον ἐξεύρωμεν ὕμνον.

sagittatorem: qui Priami urbem evertit, finivitque labores Danais, infirmo sane corpore incedens: sed *ita fieri* fatale erat. Sic vero Hieroni Deus rector adsit sequenti tempore, *eorum* quae optat, opportunam - facultatem tribuens. O Musa, et apud Dinomenem ad-canendum, obsequere mihi, praemium quadrigarum. Gaudium enim non alienum *à filio* victoria patris. Age, deinceps *futuro* Ætnae regi gratum ex-

στροφὴ δ'. κώλων ιϛ'.

Τῷ πόλιν κείναν θεοδμά-
τῳ σὺν ἐλευθερίᾳ,
Ὑλλίδος σάθμας Ἱέρων
Εν νόμοις ἔκλιασε. θέλοντι δὲ Παμφύλῳ
Καὶ μὰν Ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι,
Οχθαις ὕπο Ταϋγέτᾳ ναίοντες, αἰ-
εὶ μένειν τεθμοῖσιν ἐν Αἰγιμιῷ
Δωριῆς. ἔσχον δ' Αμύκλας ὄλβιοι,
Πινδόθεν ὁρνύμενοι,
Λευκοπώλων Τυνδαριδᾶν βαθύδο-
ξοι γείτονες, ὧν κλέος, ἄν-
θησεν αἰχμᾶς.

ἀντιστροφὴ δ'. κώλων ιϛ'.

Ζεῦ τέλει· αἰεὶ δὲ τοιαύ-

cogitemus hymnum. * Cui urbem illam divinitus-fundata cum libertate, Hyllidis amussis Hiero in legibus condidit. Volunt vero Pamphyli atque etiam Heraclidarum posteri, sub collibus Taygeti habitantes, semper manere in legibus Ægimii Dorienses. Sed coluerunt Amyclas fortunati, e Pindo profecti, albis-equis-vectorum Tyndaridarum celeberrimi vicini, quorum gloria floruit hastae *i. e. virtutis bellicae.* * Jupiter perfice *quae peto :* semperque talem, A-

ταν, Αμένα παρ' ὕδωρ,
Αἶσαν, ἀϛοῖς κ) βασιλεῦ-
σιν, διακρίνειν ἔτυμον λόγον ἀνθρώπων,
Σὺν τοι τίν κεν ἀγητὴρ ἀνὴρ,
Γίῳ τ' ἐπιτελλόμενος, δᾶμόν τε γέ-
ρων τράποι σύμφωνον ἐφ' ἡσυχίαν.
Λίσσομαι, νεῦσον Κρονίων, ἄμερον
Οφρα κατ' οἶκον ὁ Φοί-
νιξ, ὁ Τυρσανῶν τ' ἀλαλατὸς ἔχῃ,
Ναυσίϛονον ὕβριν ἰδὼν,
Τὰν πρὸ Κύμας.

ἐπῳδὸς δ'. κώλων ιε'.

Οἷα Συρακοσίων ἀρ-
χῷ δαμαθέντες πάθον,
Ωκυπόρων ἀπὸ ναῶν·

menae juxta aquam *habitanti-*
bus, fortunam, largire civibus
et regibus, ut dijudicent ve-
ram famam hominum, tua o-
pe vir ductor *ad virtutem*, fi-
lioque praecipiens, populum-
que senex vertat ad concor-
dem pacem. Supplex oro, an-
nue Saturnie, pacifica ut in
domo Phoenix, Tyrrheno-
rumque strepitus *se* contineat,
navibus suis noxiam cladem
intuitus, quae ante Cumam *ei*
venit : * qualia Syracusiorum
à duce victi passi sunt, ve-
locibus a navibus : qui ipsis

Ὃς σφιν ἐν πόντῳ βάλεθ' ἁλικίαν,
Ἑλλάδ' ἐξέλκων βαρείας
Δυλείας. αἰρέομαι
Πὰρ μὲν Σαλαμῖνος, Αθηναίων χάριν,
Μιῶδόν· ἐν Σπάρτᾳ δ' ἐρέω
Πρὸ Κιθαιρῶνος μάχαν·
Ταῖσι Μῆδοι μὲν κάμον ἀγκυλότοξοι·
Πὰρ δὲ γε τὰν εὔυδρον ἀκτὰν
Ἱμέρα, παίδεσσιν ὕμνον
Δεινομένευς τελέσαις,
Τὸν ἐδέξαντ' ἀμφ' ἀρετᾷ,
Πολεμίων ἀνδρῶν καμόντων.

στροφὴ ε'. κώλων ιϛ'.

Καιρὸν εἰ φθέξαιο, πολλῶν
Πείραλα συντανύσαις

in mari disjecit juventutem, Graeciam extrahens à gravi servitute. Amplector quidem apud Salaminem Atheniensium, beneficium, mercedem: et in Sparta dicam ante Cithaeronem *commissam* pugnam: quibus Medi laborarunt curvos-arcus gerentes: veruntamen ad pulchre-aquosam ripam Himerae, filiis hymnum Dinomenis *ubi prius* perfecero, quem accipere-promeriti sunt per virtutem, hostibus viris profligatis. * Opportune dixeris, multarum rerum sum-

Εν βραχεῖ· μείων ἔπειμι
Μῶμος ἀνθρώπων. ἀπὸ γὰρ κόρος ἀμβλύνει
Αἰανὴς ταχείας ἀπάδις.
Ἀσῶν δ' ἀκοὰ κρύφιον θυμὸν βαρύ-
νει, μάλις' ἐσλοῖσιν ἐπ' ἀλλοτρίοις.
Αλλ' ὅμως, κρέασων γὰρ οἰκλιρμῶν φθόνος,
Μὴ παρίει καλὰ· νώ-
μα δικαίῳ πηδαλίῳ στρατὸν, ἀ-
ψευδεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χάλ-
κευε γλῶσαν.

ἀντιστροφὴ ε'. κώλων ιϛ'.

Εἴ τι κὴ φλαῦρον παραθύσ-
σει, μέγα τοι φέρειαι
Πὰρ σέθεν. πολλῶν ταμίας

mas complexus *oratione* in brevi: minor sequitur reprehensio hominum. Nam satietas obtundit ingrata celeres mentes. Civium vero fama occulte animum molestat, maxime bona ob aliena. Attamen, nam melior miserationibus invidia, ne praetermittas honesta: guberna justo clavo populum, veracemque ad incudem fabricando-quasi-forma linguam. * Si quid enim quantumvis leve a-te-profectum fuerit, magnum utique circumfertur a te. Multorum

Εστί· πολλοὶ μάρτυρες ἀμφοτέροις πιστοί.
Εὐανθεῖ δ' ἐν ὀργᾷ παρμένων,
Εἴπερ τι φιλεῖς ἀκοὰν ἀδεῖαν ἀ-
εὶ κλύειν, μὴ κάμνε λίαν δαπάναις·
Ἐξίει δ' ὥσπερ κυβερνάτας ἀνὴρ
Ἰσίον ἀνεμόεν,
Μὴ δολωθῇς ὦ φίλε, εὐτραπέλοις
Κέρδεσ'. ὁπιαθόμβροτον αὔ-
χημα δόξας,

ἐπῳδὸς ε'. κῶλων ιε'.

Οἷον ἀποιχομένων ἀν-
δρῶν δίαιταν μανύει,
Καὶ λογίοις, κ᾽ ἀοιδοῖς.
Οὐ φθίνει Κροίσου φιλόφρων ἀρετά.
Τὸν δὲ ταύρῳ χαλκέῳ καυ-

administrator es: multi testes *sunt* ambobus fide-digni. *Tu* vero generoso in proposito permanens, si vel-tantillum amas famam dulcem semper audire, ne defatigeris valde sumptibus: sed expande tanquam *navis* gubernator vir ventosum, ne fallaris, ô amice, urbanis lucris. Post mortem-sequens gloriatio laudis, * sola defunctorum virorum vitae-rationem indicat, tam per-oratores, quam per-poetas. Non perit Crœsi comitatem-sapiens virtus. At in

τῆρα, νηλέα νόον
Ἐχθρὰ Φάλαριν κατέχει πανλᾶ φάτις·
Οὐδέ μιν φόρμιγγες ὑπω-
ρόφιαι κοινωνίαν
Μαλθακὰν παίδων ὀάροισι δέχονται.
Εὖ δὲ παθεῖν, τὸ πρῶτον ἄθλων·
Εὖ δ' ἀκοῦσαι, δευτέρα μοῖ-
ρ'. ἀμφοτέροισι δ' ἀνὴρ
Ὃς ἂν ἐγκύρσῃ, κῆ ἕλῃ,
Στέφανον ὕψιστον δέδεκται.

tauro aeneo *hominum* ustulatorem, saevum mente odiosa Phalarin tenet ubique fama: neque ipsum citharae domesticae *in* consortium suave puerorum sermonibus admittunt. At bona fortuna uti, primum praemiorum: bene vero audire, secunda *est* felicitas. *In* utraque autem vir quicunque inciderit, et *ea* acceperit, *is* coronam summae dignitatis accepit.

ΕΙΔΟΣ Β'.

ΤΩι ΑΥΤΩι ΙΕΡΩΝΙ, ΑΡΜΑΤΙ.

στροφὴ α'. κώλων ιέ.

Μεγαλοπόλιες ὦ Συρά-
κοσαι, βαθυπολέμυ
Τέμενος Αρεος, ἀνδρῶν
Ἵππων τὲ σιδαροχαρμᾶν
Δαιμόνιαι τροφοί·
Υμμιν τόδε τᾶν λιπαρᾶν ἀπὸ Θηβᾶν
Φέρων μέλος ἔρχομαι,
Αγγελίαν τετραορίας ἐλελίχθονος·
Εὐάρμαλος Ἱέρων ἐν ᾇ κρατέων,
Τηλαυγέσιν ἀνέδησεν Ορ-
τυγίαν σεφάνοις,
Ποταμίας ἕδος Αρτέμιδος·

ODE II. EIDEM HIERONI, CURRU VICTORIAM ADEPTO.

Grandiurbes ô Syracusae, bellicosi delubrum Martis, virorum equorumque armis-ferreis-gaudentium felices alumnae: vobis hoc praeclaris a Thebis afferens carmen venio, nuncium quadrigarum terram-quatientium: curru-vincendi-artifex Hiero in qua vincens, eminus-fulgentibus redimivit Ortygiam coronis fluvialis sedem Dianae: qua

Τᾶς ὐκ ἄτερ, κείνας ἀγαναῖσιν ἐν
Χερσὶ ποικιλανίοις
Εδάμασσε πώλους.

ἀντιστροφὴ ά. κώλων ιε'.

Επὶ γὰρ ἰοχέαιρα παρ-
θένος, χερὶ διδύμᾳ,
Ὅ,τ' ἐναγώνιος Ἑρμᾶς,
Αἰγλᾶνλα τίθησι κόσμον,
Ξεσὸν ὅταν δίφρον,
Εν δ' ἅρμαλα πεισιχάλινα καταζευ-
γνύῃ θένος ἵππειον,
Ορσοτρίαιναν εὐρυβίαν καλέων θεόν.
Αλλοις δέ τις ἐτέλεσεν ἄλλος ἀνὴρ
Εὐαχέα βασιλεῦσιν ὕ-
μνον, ἄποιν' ἀρετᾶς.

non sine, illius agilibus in manibus, pictis-habenis-ornatus domuit pullos. * Nam sagittis gaudens virgo, manu gemina, praesesque-certaminum Mercurius, radiantem imponit ei ornatum, politum quando ad currum, adque capistra habenis-parentia junxit robur equinum, tridentigerum late-potentem invocans Deum. Aliis vero aliquis perficere-solet alius vir canorum regibus hymnum, praemium virtutis. *Nam*

Κελαδέονλι μὲν ἀμφὶ Κινύ-
ραν πολλάκις φᾶμαι Κυπρίων, τὸν ὁ
Χρυσοχαίτας προφρόνως
Εφίλασ' Απόλλων,

ἐπῳδὸς ά. κώλων ιδ'.

Ἱερέα κτίλον Αφροδίτας.
Αγει δὲ χάρις φίλων
Ποίτινος ἀντὶ ἔργων
Οπιζομένα. σὲ δ' ὦ Δεινομένειε παῖ,
Ζεφυρία πρὸ δόμων
Λοκρὶς παρθένος ἀπύει,
Πολεμίων καμάτων ἐξ ἀμαχάνων,
Διὰ τεὰν δύναμιν, δραμεῖσ' ἀσφαλές.
Θεῶν δ' ἐφετμαῖς,
Ιξίονα φαντὶ ταῦτα

resonant quidem circa Cinyram saepe laudes Cypriorum, quem auricomus propense dilexit Apollo, * sacerdotem principem-et-familiarem Veneris. Impellit autem *ad hoc* gratia amicorum remuneratrix pro *bene* factis sequens. Te vero ô Dinomenee fili, Zephyria ante aedes Locrensis virgo *sonora voce* celebrat, bellicis laboribus ex *sibi* insuperabilibus, propter tuam potentiam, currens secure. Deorum autem mandatis Ixionem aiunt haec mortalibus di-

Βροτοῖς λέγειν, ἐν πλεῤόεντι τροχῷ
Παντᾶ κυλινδόμενον,
Τὸν εὐεργέταν ἀγαναῖς ἀμοιβαῖς
Ἐποιχομένους τίνεσθαι.

τροφὴ Β'. κώλων ιε'.

Ἔμαθε δὲ σαφές. εὐμενέσ-
σι γὰρ παρὰ Κρονίδαις
Γλυκὺν ἑλὼν βίοτον, μα-
κρόν γ' ὐχ ὑπέμεινεν ὄλβον,
Μαινομέναις φρασὶν
Ἥρας ὅτ' ἐράσσατο, τὰν Διὸς εὐναὶ
Λάχον πολυγαθέες.
Ἀλλά νιν ὕβρις εἰς αὐάταν ὑπεράφανον
Ὧρσεν. τάχα δὲ παθὼν ἔοικοτ' ἀνὴρ,
Ἐξαίρετον ἔλε μόχθον. αἱ

cere in celeri rota perpetuo volutatum, *ut* benefactorem benevolis compensationibus excipientes remunerent. * Didicit autem *Ixion* rem-certam. Benevolos enim apud Saturnidas dulcem adeptus vitam, longam non sustinuit *eam* felicitatem, insana mente Junonem quando deperiit, quam Jovis cubilia sortita-sunt gaudiorum-plena. At ipsum injuria in damnum insolentem impulit. Mox vero passus sedigna vir *ille*, exquisitam sustinuit aerumnam. Haec duo

Δύο δ' ἀμπλακίαι,
Φερέπονοι τελέθονλι· τὸ μὲν
Ἥρως ὅτι τ' ἐμφύλιον αἷμα πρώ-
τιστος ἀν ἄτερ τέχνας
Επέμιξε θνατοῖς·

ἀντιστροφὴ β'. κώλων ιε'.

Ὅτι τὲ μεγαλοκευθέεσ-
σιν ἔν ποτε θαλάμοις
Διὸς ἄκοιτιν ἐπειρᾶ-
το· χρὴ δὲ καθ' αὑτὸν αἰεὶ
Παντὸς ὁρᾶν μέτρον.
Εὐναὶ δὲ παράτροποι, ἐς κακόταθ' ἁ-
θρόαν ἔβαλον ποτὶ
Καὶ τὸν ἵκοντ'· ἐπεὶ νεφέλᾳ παρελέξαλο,
Ψεῦδος γλυκὺ μεθέπων ἄϊδρις ἀνήρ.

autem peccata, quae-aerumnam-hanc-ei-attulerunt, sunt: et quod heros cognatum sanguinem primus non sine fraude admiscuit hominibus: * et quod magna-penetralia-habentibus aliquando in thalamis Jovis uxorem de-stupro-insidiose-sollicitavit. Oportet autem ut se semper decet cujusque *rei et facti* respicere modum. Concubitus vero illegitimi, in malum ingens conjecerunt, ad *inconcessa* et hunc accedentem. Quia nube concubuit, deceptionem dulcem

Εἶδος γὰρ ὑπεροχωτάτᾳ
Πρέπεν ὑρανίᾳ
Θυγατέρι Κρόνυ· ἄν τε δόλον
Αὐτῷ θέσαν Ζηνὸς παλάμαι, καλὸν
Πῆμα. τὸν δὲ τετράκνα-
μον ἔπραξε δεσμὸν,

ἐπῳδὸς Γ'. κώλων ιδ'.

Ἐὸν ὄλεθρον ὅ γ'. ἐν δ' ἀφύκλοι-
σι γυοπέδαις πεσὼν,
Τὰν πολύκοινον ἀνεδέ-
ξατ' ἀγγελίαν. ἄνευ δ' οἱ Χαρίτων τέκε
Γόνον ὑπερφίαλον,
Μόνα, χὐ μόνον, ὕτ' ἐν ἀν-
θράσι γερασφόρον, ὕτ' ἐν θεῶν νόμοις·
Τὸν ὀνύμαξε τράφοισα Κένταυρον. ὃς

tectatus inscius vir. Forma enim *nubis*, praestantissimae conveniebat coelesti filiae Saturni: hancque *in* dolum ipsi fecerant Jovis manus, pulchrum malum. Quadriradium autem fecit *dum peccavit* vinculum, * suam perniciem ille. In vero non-evitabilia membrorum-vincula illapsus, illud multum commune in-se-suscepit nuncium. Absque vero ei Gratiis peperit sobolem superbam, sola, et solam, neque inter homines honoratam, neque in deorum legibus: quam

Ἵπποισι Μαγνη-
τίδεσσιν ἐμίγνυτ' ἐν Πα-
λίᾳ σφυρῶις. ἐκ δ' ἐγένοντο ϛρατὸς
Θαυμαϛὸς, ἀμφοτέροις
Ὁμοῖοι τοκεῦσι, τὰ μὲν πατρόθεν μὲν,
Κάτω, τὰ δ' ὕπερθε, πατρός.

ϛροφὴ γ'. κώλων ιϛ'.

Θεὸς ἅπαν ἐπὶ ἐλπίδεσ-
σι τέκμαρ ἀνύεται.
Θεὸς ὃ κἠ πλερόεντ' ἀε-
τὸν κίχε, κἠ θαλασσαῖ-
ον παραμείβεται
Δελφῖνα, κἠ ὑψιφρόνων τιν' ἔκαμψε
Βροτῶν· ἑτέροισι δὲ
Κῦδος ἀγήραον παρέδωκ'. ἐμὲ δὲ χρεών,

nominavit nutrix Centaurum. Qui equabus Magnesiis miscebatur in Pelii convallibus. Ex *eo* vero nati erant exercitus admirandus, utrisque similes parentibus, quae a matre quidem, inferius, desuper vero patris. *Deus omnem spe *i.e. voluntate sua* exitum perficit. Deus *inquam* qui et pernicem aquilam assequitur, et marinum antevertit delphinem, et superborum aliquem flexit mortalium: caeteris vero *non superbis* decus non senescens dedit. Me vero decet fugere

Φεύγειν δάκος ἀδινὸν, κακαγορίαν.
Εἶδον γὰρ ἐκὰς ἐὼν, τὰ πόλ-
λ' ἐν ἀμαχανίᾳ
Ψογερὸν Ἀρχίλοχον βαρυλό-
γοις ἔχθεσιν πιαινόμενον. τὸ πλυ-
τεῖν δὲ σὺν τύχᾳ πότμυ
Σοφίας, ἄριστον.

ἀντιστροφὴ γ'. κῶλων ιε'.

Τὺ δὲ σάφα νιν ἔχεις, ἐλευ-
θέρᾳ φρενὶ πεπαρεῖν,
Πρύτανι, κύριε πολλᾶν
Μὰν εὐστεφάνων ἀγυιᾶν,
Καὶ στρατῦ. εἰ δέ τις
Ἤδη κλεάτεσσί τε καὶ περὶ τιμᾷ
Λέγει ἕτερόν τιν' ἀ-

morsum nimium, maledicentiam Vidi enim *quamvis* procul existens, ut plurimum in angustiis conviciatorem Archilochum maledicis odiis impinguatum. Ditescere autem ita ut conjuncta-sit sors sapientiae, optimum *est.* *Tu vero indubitato hoc potes, liberali animo suppeditare, ô rex, domine multorum bene-coronatorum *muris* vicorum, et *numerosi* populi. si vero quis jam divitiisque et honore, dicit a-

ν' Ἑλλάδα τῶν πάροιθε, γενέσθαι ὑπέρλεχον,
Χαύνᾳ πραπίδι παλαιμονεῖ κενεᾷ.
Εὐανθέα δ' ἀναβάσομαι
Στόλον, ἀμφ' ἀρετᾷ
Κελαδέων. νεόταλι μὲν, ἀ-
ρήγει θράσος δεινῶν πολέμων· ὅθεν
Φαμὶ χὴ σὲ τὰν ἀπείρονα δόξαν εὑρεῖν,

ἐπῳδὸς γ'. κώλων ιδ'.

Τὰ μὲν ἐν ἱπποσάμοισιν ἀνδρά-
σι μαρνάμενον, τὰ δ' ἐν
Πεζομάχαισι· βυλαὶ
Δὲ πρεσβύτεραι, ἀκίνδυνον ἐμοὶ ἔπος
Ποτὶ ἅπανλα λόγον
Επαινεῖν παρέχονλι. χαῖ-

lium quendam per Graeciam majorem fuisse superiorem, laxa mente luctatur *et* inani. Sed *omissis hisce* amoenam conscendam classem, de virtute *Hieronis* dicturus. Juventuti quidem *tuae* auxiliatur audacia gravium bellorum: unde censeo etiam te tam immensam gloriam invenisse, * cum inter equestres viros pugnantem, tum inter pedestres: consilia vero tua senioris, tutam mihi materiam ad omnem rationem laudandi praebent. Ave. Hoc

ρε. τόδε μὲν κατὰ Φοίνισσαν ἐμπολὰν
Μέλος ὑπὲρ πολιᾶς ἁλὸς πέμπεται.
Τὸ Καστόρειον
Δ' ἐν Αἰολίδεσσι χορδαῖς
Θέλων, ἄθρησον χάριν ἑπλακτύπου
Φόρμιγγος ἀντόμενος.
Γένοι' οἷος ἐσσί, μαθὼν· καλός τοι
Πίθων παρὰ παισὶν, αἰεὶ

στροφὴ δ'. κώλων ιε'.

Καλός. ὁ δὲ Ῥαδάμανθυς εὖ
Πέπραγεν, ὅτι φρενῶν
Ἔλαχε καρπὸν ἀμώμη-
τον· ὐδ' ἀπάταισι θυμὸν
Τέρπεται ἔνδοθεν·
Οἷα ψιθύρων παλάμαις ἕπετ' αἰεὶ

tune ad-modum Phoeniciae mercis carmen trans canum mare mittitur. Castoreum vero meum in Aeoliis fidibus si approbas, considera gratiam septisonae citharae obviam *i.e. prompta*. Sis, qualis es, quum scias. Pulcher sane simiolus apud pueros, semper pulcher. Rhadamanthus autem beatus est, quod mentis sortitus est fructum inculpatum: neque dolis *in* animo oblectatur intus: qualia susurronum adartes sequuntur semper mor-

Βροτῶν. ἄμαχον κακὸν
Αμφοτέροις, διαβολιᾶν ὑποφάτιες,
Οργαῖς ἀτενὲς ἀλωπέκων ἴκελοι.
Κέρδει δὲ, τί μάλα τοῦτο κερ-
δαλέον τελέθει;
Ἄτε γὰρ εἰνάλιον πόνον ὀ-
χοίσας βαθὺ σκευᾶς ἑτέρας, ἀβά-
πλιστός εἰμι, φελλὸς ὡς,
Ὑπὲρ ἔρκος ἅλμας.

ἀντιστροφὴ δ'. κώλων ιε'.

Αδύναλα δ' ἔπος ἐκβαλεῖν
Κραταιὸν ἐν ἀγαθοῖς,
Δόλιον ἀστόν. ὅμως μὰν
Σαίνων ποτὶ πάντας ἄγαν,
Πάγχυ διαπλέκει.

talium. Inextricabile malum *sunt* utrisque, calumniarum interpretes, moribus impense vulpibus similes. *Quoad* lucrum vero, quid adeo hoc lucrosum est? Nimirum enim marinum laborem sustinente profunde funiculo altero, immersabilis sum, suberis instar, super septum maris-sali... *Impossibile est* verbum emittere, valens inter bonos, dolosum civem. Et tamen adulans omnes admodum, valde omni... perplexa-facit. Non partici...

Οὔ οἱ μετέχω Θρᾴσεος. φίλον εἶη
φιλεῖν· ποτὶ δ' ἐχθρὸν ἄ-
τ' ἐχθρὸς ἐὼν, λύκοιο δίκαν ὑποθεύσομαι,
Αλλ' ἄλλοΐε πατέων ὁδοῖς σκολιαῖς.
Εν πάϊλα δὲ νομὸν, εὐθύγλωσ-
σος ἀνὴρ προφέρει·
Παρὰ τυραννίδι· χ' ὥπόταν ὁ
Λαβρος ϛρατὸς· χ' ὥταν πολιν οἱ σοφοὶ
Τηρέωνϊι. χρὴ δὲ πρὸς
Θεὸν ὐκ ἐρίζειν,

ἐπῳδὸς δ'. κώλων ιδ'.

Ος ἀνέχει τοτὲ μὲν τὰ κείνων·
Τοτ' αὖ δ' ἑτέροις ἔδω-
κεν μέγα κῦδος. ἀλλ' ὐ-
δὲ ταῦτά γε νῦν ἰαίνει φθονερῶν. ϛάθμας

audaciam. Amicum liceat amare: contra inimicum vero utpote inimicus existens, lupi more curram, aliis *vestigiis* alias inambulans viis obliquis. Ad omnem autem administrationem, recti linguis vir prodest: *et* in tyrannide: et quando ferox populus: et quando urbem sapientes custodiunt. Oportet vero contra Deum non contendere, * qui stabilit interdum quidem res illorum: interdum rursus vero aliis dare-solet magnam gloriam. Sed neque haec animum oblectant

Δέ τινος ἑλκόμενοι
Περισσᾶς, ἐνέπαξαν ἕλ-
κος ὀδυναρὸν ἑᾷ πρόσθε καρδίᾳ,
Πρὶν ὅσα φροντίδι μηχανῶνται τυχεῖν.
Φέρειν δ' ἐλαφρῶς,
Επαυχένιον λαβόντα
Ζυγόν γ' ἀρήγει. ποτὶ κέντρον δέ τοι
Λακτιζέμεν, τελέθει
Ολιοθηρὸς οἶμος. ἄδονται δ' εἴη
Με τοῖς ἀγαθοῖς ὁμιλεῖν.

invidorum. Libra vero alicujus, qui trahuntur abundante, infligere solent ulcus dolorificum suo prius cordi, quam quae cogitatione quaerunt assequantur. Ferre vero leviter, super-humeros assumptum jugum *mihi* prodest. Contra simulum vero calcitrare, est perniciosa ratio. Placentem vero liceat me cum bonis conversari.

ΕΙΔΟΣ Γ'.

ΤΩι ΑΥΤΩι ΙΕΡΩΝΙ, ΚΕΛΗΤΙ.

στροφὴ α'. κώλων ιγ'.

Ηθελον Χείρωνά κε Φιλλυρίδαν
Εἰ χρεὼν τᾶθ' ἀμετέρας ἀπὸ γλώσ-
σας κοινὸν εὔξασθαι ἔπος,
Ζώειν τὸν ἀποιχόμενον,
Οὐρανίδα γόνον εὐ-
ρυμέδοντα Κρόνου,
Βάσσαισί τ' ἄρχειν Παλίου,
Φῆρ' ἀγρότερον,
Νῶν ἔχοντ' ἀνδρῶν φίλον· οἷ-
ος ἐὼν θρέψεν ποτὲ
Τέκτον' ἀνωδυνίας
Ἄμερον γυαρκέος Ασκλαπιὸν

ODE III. EIDEM HIERONI, CELETE VICTORIAM ADEPTO.

Velim Chironem Phillyriden, si fas-sit hoc nostra a lingua ter commune optare carmen, vivere defunctum, coelo-sati proboleni late potentem Satur-ni, vallibusque *denuo* imperare Pelii, bestiam *quidem* agrestem, *sed* mentem habentem viris amicum: qualis existens educavit olim effectorem indolentiae mitem membris-sufficientis Æsculapium heroa, omni-

Ἄρωα, παντοδαπᾶν ἀλκτῆρα νόσων.

ἀντιστροφὴ ά. κώλων ιγ'.

Τὸν μέν εὐΐππου Φλεγύα θυγάτηρ,
Πρὶν τελέσαι ματροπόλῳ σὺν Ἐλειθυίᾳ, δαμεῖσα χρυσέοις
Τόξοισιν ὑπ' Ἀρτέμιδος,
Εἰς Ἀΐδα δόμον, ἐν
Θαλάμῳ, κατέβα,
Τέχναις Ἀπόλλωνος. χόλος
Δ' οὐκ ἀλίθιος
Γίνεται παίδων Διός. ἃ
Δ' ἀποφλαυρίξασά μιν
Ἀμπλακίαισι φρενῶν,
Ἄλλον ἄϊνησε γάμον, κρύβδαν πατρὸς
Πρόσθεν ἀκερσεκόμᾳ μιχθεῖσα Φοίβῳ.

um propulsatorem morborum. * Quem boni-equitis Phlegyae filia, antequam finiisset cum matribus praesente Lucina, domita aureis sagittis a Diana, in Plutonis domum, in thalamo, descendit, technis Apollinis. Ira enim irrita est filiorum Jovis. vero contempto ipso *Ap* ne errore mentis, alias vit nuptias, clam patre tea intonso commixta *Phoe*

ἐπῳδὸς ά. κώλων ιέ.

Καὶ φέροισα σπέρμα Διὸς καθαρὸν,
Οὐκ ἔμειν' ἐλθεῖν τράπεζαν νυμφίαν,
Οὐδὲ παμφώνων ἰαχὰν
Ὑμεναίων, ἄλικες
Οἷα παρθένοι φιλέοισιν ἑταῖραι
Ἑσπερίαις ὑποκυ-
ρίζειν ἀοιδαῖς. ἄλλά τοι
Ἤρατο τῶν ἀπεόν-
των. οἷα κἠ πολλοὶ πάθων.
Ἐστι δὲ φῦλον ἐν ἀν-
θρώποισι ματαιόταλον,
Ὅστις αἰσχύνων ἐπιχώ-
ρια, παπταίνει τὰ πόρσω,
Μεταμώνια θη-

* Quumque ferret semen dei purum, non expectavit dum veniret mensa sponsalis, neque omnisonorum clamor hymenaeorum, coaetaneae uti virgines solent sociae vespertinis juveniliter-ludere cantibus. At amavit absentia. Qualiter etiam multi affecti-fuerunt. Est vero genus inter homines vanissimum, quicunque contemnens indigena, circumspi-

ρεύων ἀκράντοις ἐλπίσιν.

στροφὴ ϛ'. κώλων ιγ'.

Εχε τοιαύταν μεγάλαν αὐάταν
Καλλιπέπλυ λῆμα Κορωνίδος. ἐλ-
θόντος γὰρ εὐνάθη ξένυ
Λέκτροισιν ἀπ' Αρκαδίας.
Οὐ δ' ἔλαθε σκοπόν. ἐν
Δ' ἄρα μηλοδόκῳ
Πυθῶνι τόσ' εἰσάϊεν
Ναὸν βασιλεὺς
Λοξίας, κοινῶνι παρ' εὐ-
θυτάτῳ, γνώμαν πιθών,
Πάντα ἴσανλι νόῳ.
Ψευδέων δ' ὐχ ἅπλεται· κλέπλει τέ μιν
Οὐ θεὸς, ὐ βροτὸς, ἔργοις ὔτε βυλαῖς.

cit-ad remota, vana consectans irrita spe. *Habuit hujusmodi magnam calamitatem bene-vestitae fastus Coronidis. Venientis enim cubuit hospitis *in* stratis, ab Arcadia. Non autem latuit speculatorem. In enim ovium-mactatarum-receptrice Pythone haec-omnia sensit templi *ibidem* rex Loxias, *quum* consiliarium apud rectissimum, opinionem *de Coronide* ratam fecisset, omnia *apud* scientem intellectum. Nam mendaciis non tangitur: fallitque eum nec deus, nec homo,

ἀντιστροφὴ Β'. κώλων ιγ'.

Καὶ τότε γνὺς Ἰσχυος Εἰλατίδα
Ξεινίαν κοίταν, ἄθεμίν τε δόλον,
Πέμψεν κασιγνήταν μένει
Θύοισαν ἀμαμακέτῳ,
Ες Λακέρειαν. ἐπεὶ
Παρὰ Βοιβιάδος
Κρημνοῖσιν ὤκει παρθένος.
Δαίμων δ' ἕτερος,
Ες κακὸν τρέψαις ἐδαμά-
σατό νιν. ϗ γειτόνων
Πολλοὶ ἐπαῦρον. ἁμᾶ
Δ' ἔφθαρεν, πολλάν τ' ὄρει πῦρ ἐξ ἑνὸς
Σπέρμαλος ἐνθορὸν αἰΐσσωσεν ὕλαν.

nec factis nec consiliis. * *Itaque* et tunc sentiens Ischyis Elatidae peregrinum concubitum, nefariumque dolum, misit sororem *Dianam* animi ardore furentem impetuoso, in Laceream. Nam ad Boebiadis ripas habitabat virgo. Daemon vero alter *malus scilicet*, ad malum qui impulerat, perdidit eam. Et vicinorum multi participes fuerunt. Nam simul perdidit, multamque *in* monte ignis ex uno semine insiliens

ἐπῳδὸς Β'. κώλων ιε'.

Αλλ' ἐπεὶ τείχει θέσαν ἐν ξυλίνῳ
Σύγγονοι κύραν, σέλας δ' ἀμφέβραμε
Λάβρον Αφαίςȣ, τότ' ἔειπεν Απόλλων, ȣ̓κ ἔτι
Τλάσομαι ψυχᾷ γένος ἀμὸν ὀλέσσαι
Οἰκτροτάτῳ θανάτῳ,
Ματρὸς βαρείᾳ σὺν πάθᾳ.
Ὡς φάτο. βάμαλι δ' ἐν
Πρώτῳ, κιχὼν παῖδ', ἐκ νεκρῶν
Ἄρπασε. καιομένα
Δ' αὐτῷ διέφαινε πυρά.
Καὶ ῥά μιν Μάγνηλι φέρων
Πόρε Κενταύρῳ, διδάξαι
Πολυπήμονας ἀν-

vastavit silvam. *At postquam strue collocarunt in lignea cognati puellam, fulgorque circumcurrit creber Vulcani, tunc dixit Apollo: Nondum sustinebo animo genus meum perdere miserandissima morte, matris gravi cum calamitate. Sic dixit. Gressuque in primo, complexus puerum, ex cadavere eripuit. Ardens autem ipsi divisa apparuit pyra. Et sane eum Magnesio afferens tradidit Centauro, ut docerent *eum* multinocuos hominibus

θρώποισιν ἰᾶσθαι νόσους.

τροφὴ γ'. κώλων ιγ'.

Τοὺς μὲν ὧν, ὅσοι μόλον, αὐτοφύτων
Ἑλκέων ξυνάονες, ἢ πολιῷ
Χαλκῷ μέλη τετρωμένοι,
Ἢ χερμάδι τηλεβόλῳ,
Ἢ θερινῷ πυρὶ περ-
θόμενοι δέμας, ἢ
Χειμῶνι· λύσαις ἄλλον ἀλ-
λοίων ἀχέων
Ἐξαγεν· τοὺς μὲν μαλακαῖς
Ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων,
Τοὺς δὲ προσανέα πί-
νοντας, ἢ γύοις περάπτων πάντοθεν
Φάρμακα, τοὺς δὲ τομαῖς, ἔσασεν ὀρθούς.

sanare morbos. * Eos igitur, quotquot venere, sponte-enatorum ulcerum participes, aut fulgido aere membra vulnerati, aut saxo eminus-jacto, aut aestivo calore depopulati corpus, aut frigore-hyberno: liberans alium ex aliis doloribus eduxit: alios quidem mollibus incantationibus curans, alios vero convenientia bibentes, aut membris circum-nectens undique pharmaca, aliosque sectionibus, restituit sanos.

ἀντιστροφὴ γ'. κώλων ιγ'.

Αλλὰ κέρδει κὴ σοφία δέδεται.
Ετραπεν κἀκεῖνον ἀγάνορι μι-
σθῷ χρυσὸς ἐν χερσὶν φανεὶς,
Ανδρ' ἐκ θανάτυ κομίσαι,
Ηδη ἁλωκότα. χερ-
σὶ δ' ἄρα Κρονίων
Ῥίψαις δι' ἀμφοῖν, ἀμπνοὰν
Στέρνων καθέλεν
Ωκέως· αἴθων δὲ κεραυ-
νὸς ἐνέσκηψε μόρον.
Χρὴ τὰ ἐοικότα πὰρ
Δαιμόνων μαςευέμεν θναταῖς φρεσὶ,
Γνόντα τὸ πὰρ ποδὸς, οἵας εἰμὲν αἴσας.

* Verum lucro etiam sapientia irretiri-solet, pervertit *enim* et illum ingenti mercede aurum in manibus apparens, virum e morte ut-reduceret, jam captum *i. e. mortuum*. Manibus igitur Saturnius *fulmen* jaculatus per utrumque, respirationem pectorum abstulit celeriter: ardensque fulmen inflixit mortem. Oportet conveniencia e diis quaerere mortalibus mentibus, scientem quod ante pedes, qualis simus sortis.

ἐπῳδὸς γ'. κώλων ιε'.

Μὴ φίλα ψυχὰ βίον ἀθάναλον
Σπεῦδε. τὰν δ' ἔμπρακλον ἄνλῳ μαχανάν.
Εἰ δὲ σώφρων ἄντρον ἔναι'
Ετι Χείρων, καί τί οἱ
Φίλτρον ἐν θυμῷ μελιγάρυες ὕμνοι
Ἀμέτεροι τίθεν· ἰ-
ατῆρά τοι κέν μιν πίθον,
Καί νυν ἐσλοῖσι παρα-
χεῖν ἀνδράσι θερμᾶν νόσων,
Ἤ τίνα Λατοΐδα
Κεκλημένον, ἢ πατέρος.
Καί κεν ἐν ναυσὶ μόλον, Ι-
ονίαν τέμνων θάλασσαν,
Ἀρέθυσαν ἐπὶ

* Ne anime mi vitam immortalem affecta. Sed possibilem exerce artem. Si vero prudens antrum *suum* inhabitaret adhuc Chiron, et aliquod ei incitamentum in animo dulciloqui hymni nostri ponerent: medicum, utique ipsi persuaderem, *ut* et nunc *aut seipsum* bonis praeberet viris calidorum morborum, aut aliquem Latoidae dictum, aut patris *ejus, i. e. Jovis filium:* et sane in navibus proficiscerer, Ionium sulcans mare, Arethusam apud

Κράναν, παρ' Αἰτναῖον ξένον,

στροφὴ δ'. κῶλων ιγ'.

Ὃς Συρακόσαισι νέμει, βασιλεὺς
Πραΰς ἀστοῖς, ὐ φθονέων ἀγαθοῖς,
Ξείνοις δὲ θαυμαστὸς πατήρ.
Τῷ μὲν διδύμας χάριτας,
Εἰ κατέβαν, ὑγίει-
αν ἄγων χρυσέαν,
Κῶμόν τ' ἀέθλον Πυθίων,
Αἴγλαν στεφάνοις,
Τὰς ἀρισεύων Φερένι-
κος ἔλε Κίρρᾳ ποτέ·
Ἀστέρος ὐρανίου,
Φαμὶ, τηλαυγέστερον κείνῳ φάος
Ἐξικόμαν κε, βαθὺν πόντον περάσας.

fontem, ad Ætnaeum hospitem, * qui Syracusas gubernat, rex clemens civibus, non invidens bonis, hospitibus autem admirandus pater. Cui quidem geminam gratiam, si descendissem, *et* sanitatem afferens auream, celebrationemque certaminum Pythiorum, quae esset splendor coronae, quas vincens Pherenicus eque accepit Cirrhae aliquando stella coelesti, opinor, splendidius ille lumen venirem tique profundo mari traject

* Sed v
lo matr
meum
celebra
dam de
ro serm
mam ô

ἀντιστροφὴ δ'. κῶλων ιγ'.

Αλλ' ἐπεύξασθαι μὲν ἐγὼν ἐθέλω
Ματρὶ, τὰν κῦραι παρ' ἐμὸν πρόθυρον
Σὺν Πανὶ μέλπονται θαμὰ
Σεμνὰν θεὸν ἐνύχιαι.
Εἰ δὲ λόγων συνέμεν
Κορυφὰν Ἱέρων
Ορθὰν ἐπίστα· μανθάνων
Οἶδα προτέρων·
Ἓν παρ' ἐσλὸν, πήματα σὺν
Δύο δαίονται βροτοῖς
Αθάνατοι. τὰ μὲν ὤν
Οὐ δύνανται νήπιοι κόσμῳ φέρειν,
Αλλ' ἀγαθοὶ, τὰ καλὰ τρέψαντες ἔξω.

[a] Sed vota facere equidem volo matri, quam puellae juxta meum vestibulum cum Pane celebrant frequenter venerandam deam nocturnae. Si vero sermonum intelligere summam ô Hiero veram potes: edoctus scis *ex hominibus* prioribus: *quod* unum ad bonum damna una gemina distribuant mortalibus immortales. Illa vero non possunt stulti decenter ferre. Sed boni, meliora qui-obvertere-solent extra.

ἐπῳδὸς δ'. κώλων ιε'.

Τὶν δὲ μοῖρ' εὐδαιμονίας ἔπελαι.
Λαγέταν γάρ τοι τύραννον δέρχεται,
Εἴ τιν' ἀνθρώπων, ὁ μέγας
Πότμος. αἰὼν δ' ἀσφαλὴς
Οὐκ ἔγεντ', ἔτ' Αἰακίδᾳ παρὰ Πηλεῖ,
Οὔτε παρ' ἀντιθέῳ
Κάδμῳ· λέγονται μὰν βροτῶν
Ὄλβον ὑπέρλατον οἳ
Σχεῖν· οἵτε κὴ χρυσαμπύκων
Μελπομενᾶν ἐν ὄρει
Μοισᾶν, κὴ ἐν ἑπταπύλοις
Αἴων Θήβαις, ὁπόθ' Ἁρ-
μονίαν γᾶμεν βοῶπιν·
Ὁ δὲ Νηρέος εὐ-

*Tibi vero sors felicitatis contingit. Ducem-populorum etenim tyrannum respicit, si quenquam hominum, magnum fatum. Vita vero omnis-calamitatis-expers non fuit, neque Æacidam apud Peleum, neque apud divinum Cadmum: dicuntur tamen mortalium felicitatem summam qui habuisse: quique et aureis-reticulis-redimitas canentes in monte *Pelio* musas, et in septem-portas-habentibus audierunt Thebis, quando Harmoniam duxit magnis-oculis-insignem. Alter

ξέλιξ Θέτιν παῖδα κλυτάν.

στροφὴ ε'. κώλων ιγ'.

Καὶ θεοὶ δαίσαντο παρ' ἀμφοτέροις·
Καὶ Κρόνου παῖδας βασιλῆας ἴδον
Χρυσέαις ἐν ἕδραις· ἔδνά τε
Δέξαντο· Διὸς δὲ χάριν
Ἐκ προτέρων μεταμει-
ψάμενοι καμάτων,
Ἔσασαν ὀρθὰν καρδίαν.
Ἐν δ' αὖτε χρόνῳ,
Τὸν μὲν ὀξείαισι θύγα-
τρες ἐρήμωσαν πάθαις
Εὐφροσύνας μέρος αἰ
Τρεῖς. ἀτὰρ λευκωλένῳ γε Ζεὺς πατὴρ
Ἦλυθεν ἐς λέχος ἱμετρὸν Θυώνᾳ.

ero *Peleus* Nerei prudentis Thetin filiam inclytam. * Et ii epulati-sunt apud utrosque: t Saturni filios reges viderunt ureis in thronis: muneraque-ponsalia *ab illis* acceperunt: ovis vero gratia ex prioribus mutata-fortuna-erepti malis, firmarunt cor rectum. At posteriore tempore illi quidem *Cadmo* acutis filiae abstulerunt malis laetitiae partem tres. Sed albis-ulnis Jupiter pater venit in cubile amabile Thyonae.

ἀντιστροφὴ ε'. κώλων ιγ'.

Τᾷ δὲ παῖς, ὃν περ μόνον ἀθανάτα
Τίκτεν ἐν Φθίᾳ Θέτις, ἐν πολέμῳ
Τόξοις ἀπὸ ψυχὰν λιπών,
Ὧρσεν πυρὶ καιόμενος
Ἐκ Δαναῶν γόον. εἰ
Δὲ νόῳ τις ἔχει
Θνατῶν ἀλαθείας ὁδόν·
Χρὴ πρὸς μακάρων
Τυγχάνοντ' εὖ παχέμεν. ἄλ-
λοτε δ' ἀλλοῖαι πνοαὶ
Ὑψιπετᾶν ἀνέμων.
Ὀλβος ὠκ ἐς μακρὸν ἀνδρῶν ἔρχεται.
Ὅς πολὺς εὖτ' ἂν ἐπιβρίσας ἔπηται·

* Hujus autem filius, quem solum immortalis peperit in Phthia Thetis, in bello sagittis anima amissa, concitavit igni concrematus *editum* a Danais planctum. Si vero mente quis habet mortalium veritatis viam: decet *illum* a beatis a- secutum *quamcunque* sorte bene ferre. Alias vere alii fa- tus *sunt* alte-volantium ventō- rum. Divitiae non ad longa hominum veniunt. Quae ma- nae si praegravantes *me*

ἐπῳδὸς ε'. κῶλων ιϛ'.

Σμικρὸς ἐν σμικροῖς, μέγας ἐν μεγάλοις
Ἔσομαι. τὸν δ' ἀμφέποντ' αἰεὶ φρασὶ
Δαίμον' ἀσκήσω, κατ' ἐμὰν
Θεραπεύων μαχανάν.
Εἰ δέ μοι πλοῦτον θεὸς ἄφρον ὀρέξαι,
Ἐλπίδ' ἔχω κλέος εὑ-
ρέσθαι κεν ὑψηλὸν πρόσω.
Νέστορα καὶ Λύκιον
Σαρπηδόν', ἀνθρώπων φάτις,
Ἐξ ἐπέων κελαδεν-
τῶν, τέκμονες οἷα σοφοὶ
Ἄρμοσαν, γινώσκομεν. ἀ
Δ' ἀρετὰ κλειναῖς ἀοιδαῖς

quantur: * parvus inter parvos, magnus inter magnos ero. Procurantem vero semper animo deum continuis exercitiis colam, pro meis horum viribus. Si vero mihi divitias deus lautas praebeat, spem habeo, gloriam me inventurum excelsam in futurum. Nestorem *quippe* et Lycium Sarpedonem, hominum famas, ex carminibus sonoris, artifices qualia sapientes concinnarunt, scimus. Virtus e-

Χρονία τελέθει.
Παίροις δὲ πράξαθ' εὐμαρές.

nim inclytis carminibus diu- assequi facile est.
turna est. Paucis vero hoc-

ΕΙΔΟΣ Δ'.

ΑΡΚΕΣΙΛΑΩι ΚΥΡΗΝΑΙΩι, ΑΡΜΑΤΙ.

στροφὴ ά. κώλων ιδ'.

Σάμερον μὲν χρή σε παρ' ἀνδρὶ φίλῳ
Στάμεν, εὐίππυ βασιλῆι Κυρά-
νας, ὄφρα κωμάζοντι σὺν Ἀρκεσίλᾳ,
Μᾶισα, Λατοίδαισιν ὀφειλόμενον
Πυθῶνί τ' αὔξῃς ὕμνον ὕμνων.
Ἔνθα ποτὲ χρυσέων
Διὸς αἰητῶν πάρεδρος,
Οὐκ ἀποδάμυ Απόλ-
λωνος τυχόντος γ', ἱέρεα
Χρῆσεν, οἰκιστῆρα Βάττον
Καρποφόρυ Λιβύας· ἱερὰν
Νᾶσον ὡς ἤδη λιπών,

ODE IV. ARCESILAO CYRENAEO, CURRU VICTORIAM ADEPTO.

Hodie oportet te apud virum amicum stare, bellicosae regem Cyrenes, ut festa-agente cum Arcesilao, ô musa, Latoidis debitum Delphisque augeas ventum-secundum odarum. Ubi olim aureis Jovis aquilis assidens *Pythia*, non absens Apollo quum-esset, sacerdos oraculo-edixit, conditorem Battum frugiferae Lybiae *futurum:* sacra insula ut jam re-

Κτίσειεν εὐάρμαλον
Πόλιν ἐν ἀργινόεντι μαζῷ·

ἀντιστροφὴ α'. κώλων ιδ'.

Καὶ τὸ Μηδείας ἔπος ἀγκομίσαι-
θ', ἑβδόμᾳ κὴ σὺν δεκάτᾳ γενεᾷ,
Θήραιον· Αἰήτα τό ποτε ζαμενὴς
Παῖς ἀπέπνευσ' ἀθανάτᾳ στόμαλος,
Δέσποινα Κόλχων. εἶπε δ' ὕτως
Ἡμιθέοισιν Ιά-
σονος αἰχμητᾶο ναύταις·
Κέκλυτε παῖδες ὑπερ-
θύμων τε φωτῶν κὴ θεῶν·
Φαμὶ γὰρ τᾶς δ' ἐξ ἁλιπλάγ-
κτω ποτὲ γᾶς, Επάφοιο κόραν
Ασέων ῥίζαν φυτεύ-

licta conderet curribus-praestantem urbem in albicante ubere *terrae:* * et Medeae vaticinium reportaret, cum septima et decima generatione, Theraeum: Ætae quod quondam cordata filia efflavit *ab* immortali ore, regina Colcho-

rum. Dixit vero sic semidea Jasonis bellicosi nautis: audite filii magnanimorumque virorum et deorum: dico enim ex hac marivaga aliquando terra, Epaphi filiam urbium radicem plantaturam esse quae-

σεσθαι μελησίμβροτον,
Διὸς ἐν Ἀμμωνος θεμέθλοις.

ἐπῳδὸς α'. κώλων ιγ'.

Ἀντὶ δελφίνων δ' ἐλαχυπτερύγων
Ἵππους ἀμείψαντες θοὰς,
Ἀνία τ' ἀντ' ἐρετμῶν,
Δίφρους τε νωμάσοισιν ἀελλόποδας.
Κεῖνος ὄρνις ἐκτελευτά-
σει, μεγάλαν πολίων ματρόπολιν
Θήραν γενέσθαι· τόν ποτε
Τριτωνίδος ἐν προχοαῖς
Λίμνας, θεῷ ἀνέρι εἰδομένῳ,
Γαῖαν διδόντι ξείνια,
Πρώραθεν Εὔφαμος καταβὰς
Δέξατ'· αἴσιον δ' ἐπὶ οἱ Κρονίων

sit-curae-mortalibus. Jovis in Ammonis fundamentis * Pro delphinis vero parvas-habentibus alas equas permutantes veloces, habenasque pro remis, currusque gubernabunt citos. Illud augurium efficiet, magnarum urbium metropolin Theram fieri: quod olim Tritonidos in ostiis paludis, adeo homini assimilato, terram dante pro-xeniis, e-prora Euphemus descendens accepit: faustum autem ei Saturnius

Ζεὺς πατὴρ ἔκλαγξε βροντὰν,

στροφὴ β'. κώλων ιδ'.

Ἀνίκ' ἄγκυραν ποτὶ χαλκόγενυν
Ναῒ κρημνάνλων ἐπέταασε, θοᾶς
Ἀργῦς χαλινόν. δώδεκα δὲ πρότερον
Ἀμέρας ἐξ ὠκεανῦ φέρομεν
Νώτων ὕπερ γαῖας ἐρήμων
Εἰνάλιον δόρυ, μή-
δεσιν ἀνσπάσανλες ἀμοῖς.
Τυτάκι δ' οἰοπόλος
Δαίμων ἐπῆλθεν, φαιδίμαν
Ανδρὸς αἰδοίᾳ πρόσοψιν
Θηκάμενος· φιλίων δ' ἐπέων
Αρχετο, ξείνοις ἄτ' ἐλ-
θόντεσσιν εὐεργέται

Jupiter pater superintonuit tonitru, * quando ad anchoram aereas genas-habentem, de nave suspendentibus forte accessit, velocis Argus fraenum. Duodecim vero prius dies ex oceano ferebamus super terga terrae deserta marinum lignum, consiliis quum extrax semus meis. Tunc vero sol vagus deus accessit, illustre viri venerandi faciem quae assumpsisset: amica vero ve ba ordiebatur, hospitibus v lut advenientibus benefici co

Δεῖπν' ἐπαγγέλλονλι πρῶτον.

ἀντιστροφὴ Β'. κώλων ιδ'.

Αλλὰ γὰρ νόστυ πρόφασις γλυκερᾶ
Κώλυεν μεῖναι. φάτο δ', Εὐρύπυλος
Γαιάοχυ παῖς ἀφθίτυ Εννοσίδα
Εμμέναι. γίγνωσκε δ' ἐπειγομένυς.
Αν δ' εὐθὺς ἁρπάξαις ἀρύρας
Δεξιτερᾷ προτυχὼν
Ξείνιον, μάστευσε δῦναι.
Οὐδ' ἀπίθησέ νιν· ἀλ-
λ' ἥρως ἐπ' ἀκταῖσιν θορών,
Χειρί οἱ χεῖρ' ἀντερείσαις,
Δέξαλο βώλακα δαιμονίαν.
Πεύθομαι δ' αὐτὰν κατα-
κλυσθεῖσαν ἐκ δόραλος,

nam denunciant primum. *Verumtamen reditus occasio dulcis prohibebat manere. Dixit vero, *se* Eurypolum terracontinentis filium immortalis Neptuni esse. Agnoscebat vero *nos* festinantes. Statim itaque arripiens terrae dextra obvium hospitale-munus, quaesivit *Euphemo* dare. Neque inobediens fuit ipsi: sed heros *Euphemus* in littora prosiliens, manui ejus manum quumcontra-porrexisset, accepit glebam felicem. Audio autem eam submersam e ligno *i. e. na-*

Εναλίᾳ βᾶμεν σὺν ἄλμᾳ,

ἐπῳδὸς Β'. κώλων ιγ'.

Ἐσπέρας ὑγρῷ πελάγει σπομέναν.
Ἦ μάν νιν ὄτρυνον θαμὰ
Λυσιπόνοις θεραπόν-
τεσσι φυλάξαι. τῶν δ' ἐλάθοντο φρένες.
Καὶ νῦν ἐν τᾷδ' ἄφθιτον νά-
σῳ κέχυται Λιβύας εὐρυχόρου
Σπέρμα, πρὶν ὥρας. εἰ γὰρ οἴ-
κοι νιν βάλε πὰρ χθόνιον
Αἴδα σόμα, Ταίναρον εἰς ἱεράν,
Εὔφαμος ἐλθὼν, υἱὸς ἱπ-
πάρχου Ποσειδάωνος, ἄναξ,
Τόν ποτ' Εὐρώπα Τιτυοῦ θυγάτηρ
Τίκτε Καφισοῦ παρ' ὄχθας·

vi, marina abiisse cum salsugine, * vespere humido pelago subtractam. Certe ipsam mandabam saepe a labore liberantibus heros famulis servare. At eorum oblitae sunt mentes. Et nunc in hacce immortale insula diffusum est Libyae spaciosae semen, ante tempus. Si enim domi ipsam projecisset juxta terrestre inferni ostium, Taenarum ad sacram Euphemus ubi pervenisset, filius equitum praesidis Neptuni, rex, quem olim Europa Tityi filia peperit Cephisi ad ripas:

στροφὴ γ'. κώλων ιδ'.

Τετράτων παίδων κ' ἐπιγεινομένων
Αἷμά οἱ κείναν λάβε σὺν Δαναοῖς
Εὐρεῖαν ἄπειρον· τότε γὰρ μεγάλας
Ἐξανίσανται Λακεδαίμονος, Ἀρ-
γείᾳ τε κόλπῳ, καὶ Μυκηνᾶν.
Νῦν γε μὰν ἀλλοδαπᾶν
Κριτὸν εὑρήσει γυναικῶν
Ἐν λέχεσιν γένος, οἵ
Κεν τάνδε σὺν τιμᾷ Θεῶν
Νᾶσον ἐλθόντες, τέκωνται
Φῶτα κελαινεφέων πεδίων
Δεσπόταν· τὸν μὲν πολυ-
χρύσῳ ποτ' ἐν δώματι
Φοῖβος ἀμνάσει θέμιστιν,

* quartis liberis prognatis sanguis ejus illam accepisset cum Danais latam continentem. Tunc enim e magna summoventur Lacedaemone, Argivoque sinu, et Mycenis. Nunc vero peregrinarum selectum inveniet mulierum in lectis genus *virorum*, qui hancce cum honore deorum *in* insulam venientes, gignant virum nigrorum camporum dominum *Battum:* quem quidem auri-divite aliquando in aede Phoebus admonebit oraculis, * Py-

ἀντιστροφὴ γ'. κώλων ιδ'.

Πύθιον ναὸν καταβάντα, χρόνῳ
Δ' ὑστέρῳ νέεσσι πολεῖς ἀγαγὲν
Νείλοιο πρὸς πῖον τέμενος Κρονίδα.
Ἦ ῥὰ Μηδείας ἐπέων στίχες. ἔ-
πληξαν δ' ἀκίνητοι σιωπᾷ
Ἥρωες ἀντίθεοι,
Πυκινὰν μῆτιν κλύοντες.
Ὦ μάκαρ υἱὲ Πολυ-
μνάστου, σὲ δ' ἐν τούτῳ λόγῳ
Χρησμὸς ὦρθωσεν μελίσσας
Δελφίδος αὐτομάτῳ κελάδῳ·
Ἀ σε χαίρειν εἰς τρὶς αὐ-
δάσασα, πεπρωμένον
Βασιλῆ' ἄμφανεν Κυράνας,

thium templum ingressum, tempore insequente navibus multos ducere Nili ad pingue sacellum Saturnii. *Erant* sane Medeae verborum series *hae*. Obstupuerunt vero immoti silentio heroes divini, sapiens vaticinium audientes. O beate fili Polymnesti, te vero in hoc sermone oraculum erexit sacerdotis Delphicae spontanea voce: quae te salvere terquum-jussisset, fatalem regem declaravit Cyrenes, * dif-

ἐπῳδὸς γ'. κώλων ιγ'.

Διὸθρόᾳ φωνᾶς ἀνακρινόμενον
Ποινά τίς ἔσαι πρὸς θεῶν.
Ἦ μάλα δὴ μετὰ κῆ
Νῦν, ὥστε φοινικανθέμῳ ἦρος ἀκμᾷ,
Παισὶ τύτοις, ὄγδοον θάλ-
λει μέρος Ἀρκεσίλας· τῷ μὲν Ἀπόλ-
λων, ἅ τε Πυθὼ, κῦδος ἐξ
Ἀμφικτυόνων ἔπορεν
Ἱπποδρομίας. ἀπὸ δ' αὐτὸν ἐγὼ
Μοίσαισι δώσω, κῆ τὸ πάγ-
χρυσον νάκος κριῦ. μετὰ γὰρ
Κεῖνο πλευσάντων Μινυᾶν, θεόπομ-
ποί σφισιν τιμαὶ φύτευθεν.

cilis vocis interrogantem li-
eratio quaenam futura esset
ivinitus. Utique inter prae-
entes, seu floribus purpurati
eris vigore, posteros hosce,
ctãva floret pars Arcesilas:
i quidem Apollo, Pythoque,
gloriam per Amphictyonas
praebuit cursus equestris. Ego vero eam musis tradam,
et totum-aureum vellus arietis. Ad vero illud quum navigassent Minyae, a deo missi
ipsis honores plantati sunt.

στροφὴ δ'. κῶλων ιδ'.

Τίς γὰρ ἀρχὰ δέξαιο ναυτιλίας;
Τίς δὲ κίνδυνος κρατερῶις ἀδάμαντος δῆσεν ἄλοις; θέσφαλον ἦν Πελίαν
Ἐξ ἀγαυῶν Αἰολιδᾶν θανέμεν,
Χείρεσσιν ἢ βυλαῖς ἀκνάμπτοις.
Ἦλθε δέ οἱ κρυόεν
Πυκινῷ μάντευμα θυμῷ,
Παὰ μέσον ὀμφαλὸν εὐδένδροιο ῥηθὲν ματέρος·
Τὸν Μονοκρήπιδα πάντως
Ἐν φυλακᾷ σχεθέμεν μεγάλᾳ,
Εὖτ' ἂν αἰπεινῶν ἀπὸ
Σταθμῶν ἐς εὐδείελον
Χθόνα μόλῃ κλειτᾶς Ιωλκοῦ,

* Quodnam initium susceptum fuit navigationis? Quod vero periculum validis ex-adamante *illos* alligavit clavis? Fatale erat Peliam ab illustribus Aeolidis interfici, *sive* manibus, sive consiliis inflexibilibus. Venit autem ei horrendum adprudentem vaticinium animum, apud medium umbilicum arborosae editum matris *ut* unum-calceum-gestantem omnino in observatione haberet magna, si quando *talis* ab *montium* stabulis in bene-conspicuam *i. e. planam* terram

ἀντιστροφὴ δ'. κώλων ιδ'.

Ξεῖνος, αἴτ' ὢν ἀστός. ὃ δ' ἄρα χρόνῳ
Ἵκετ', αἰχμαῖσιν διδύμαισιν ἀνὴρ
Εκπαγλος· ἑσθὰς δ' ἀμφότερόν μιν ἔχεν,
Ἃ τε Μαγνήτων ἐπιχώριος ἁρ-
μόζοισα θαητοῖσι γυίοις,
Αμφὶ δὲ παρδαλέα
Στέγελο φρίσσοντας ὄμβρους·
Οὐδὲ κομᾶν πλόκαμοι
Κερθέντες οἴχοντ' ἀγλαοὶ,
Αλλ' ἅπαν νῶτον καταίθυσ-
σον. τάχα δ' εὐθὺς ἰὼν, σφετέρας
Εσάθη γνώμας ἀταρ-
βάτοιο πειρώμενος,
Εν ἀγορᾷ πλήθοντος ὄχλῳ.

nerit inclytae Iolci, * peregrinus, sive existens civis. At ille tandem venit, armis geminis vir terribilis: vestisque gemino-modo cum texit, *una* quae Magnesiis usitata erat, conveniens admirandis membris, *i.e.* *interior*; *altera exterior* vero circum*jecta* pardi-pellis arcebat horrorem incutientes imbres: neque comarum villi detonsi abierant pulchri, sed totum tergum quatiebant. Mox vero recta accedens, sui stetit animi imperterriti periculum faciens, in foro quum frequens-

ἐπῳδὸς δ'. κώλων ιγ'.

Τὸν μὲν ὐ γίνωσκον. ὀπιζομένων
Δ' ἔμπας τὶς εἶπεν κὴ τόδε·
Οὔτί πυ ἧτος Απόλ-
λων; ὐδὲ μὰν χαλκάρματός ἐςι πόσις
Αφροδίτας. ἐν δὲ Νάξῳ
Φαντὶ θανεῖν λιπαρᾷ Ιφιμεδεί-
ας παῖδας, Ωτον, κὴ σὲ τολ-
μάεις Επιάλτα ἄναξ.
Καὶ μὰν Τιτυὸν βέλος Αρτέμιδος
Θήρευσε κραπνὸν, ἐξ ἀνι-
κάτυ φαρέτρας ὀρνύμενον·
Οφρα τὶς τᾶν ἐν δυνατῷ φιλωτά-
των ἐπιψαύειν ἔραλαι.

esset-turba. * Quem quidem non agnoscebant. Reverentium *eum* tamen aliquis dixit ita: numquid hic *est* Apollo? neque enim aereo-curru-utens est Amasius Veneris. In Naxo autem aiunt obiisse fertili Iphimedeae filios, Otum, et te ὁ audax Ephialta rex. Et sane Tityum sagitta Dianae confecit velox, ex invicta pharetra deprompta: ut aliquis eas-quae-sunt in possibili cupiditates attingere amet. *

στροφὴ ε'. κώλων ιδ'.

Τοὶ μὲν ἀλλάλοισιν ἀμειβόμενοι,
Γάρυον τοιαῦτ'. ἀνὰ δ' ἡμιόνους,
Ξεστᾶ τ' ἀπήνα, προτροπάδαν Πελίας
Ἵκετο σπεύδων. τάφε δ' αὐτίκα, πα-
πλήνας ἀρίγνωτον πέδιλον,
Δεξιτερῷ μόνον ἀμ-
φὶ ποδί. κλέπτων δὲ θυμῷ
Δεῖμα, προσέννεπε· ποί-
αν γαῖαν, ὦ ξεῖν', εὔχεαι
Πατρίδ' ἔμμεν; ἦ τίς ἀνθρώ-
πων σὲ χαμαιγενέων πολιᾶς
Ἐξανῆκεν γαστρός; ἐ-
χθίστοισι μὴ ψεύδεσι
Καταμιάνας, εἰπὲ γένναν.

quidem inter-sese verba-permutantes loquebantur talia. Mulabus autem politaque rheda, concitate Pelias supervenit properans. Expavit autem statim, adspecto bene-notabili calceo, dextrum tantum circa pedem. Occultans tamen animo pavorem, allocutus est *hominem:* quamnam terram, ô hospes, dicis patriam *tuam* esse? et quis hominum te terrigenum cano emisit ventre? odiosissimis *mihi* mendaciis *te* non polluens, dic *vere* genus

ἀντιστροφὴ ε'. κώλων ιδ'.

Τὸν δὲ θαρσήσας ἀγανοῖσι λόγοις
Ὧδ' ἀμείφθη· φαμὶ διδασκαλίαν
Χείρωνος οἴσειν. ἄντροθε γὰρ νέομαι
Παὶ Χαρικλοῦς, καὶ Φιλύρας· ἵνα Κεν-
ταύρω με κοῦραι θρέψαν ἀγναί.
Εἴκοσι δ' ἐκτελέσαις
Ενιαυτὸς, ὅτε ἔργον,
Οὔτ' ἔπος εὐτράπελον
Κείνοισιν εἰπὼν, ἰκόμαν
Οἶκαδ', ἀρχαίαν κομίζων
Πατρὸς ἐμοῦ, βασιλευομέναν
Οὐ κατ' αἶσαν, τάν ποτε
Ζεὺς ὤπασεν λαγέτᾳ
Αἰόλᾳ καὶ παισὶ τιμάν.

tuum. * Huic autem sumpta fiducia placidis verbis sic respondit: dico disciplinam Chironis me afferre. Ex antro enim redeo a Chariclo et Philyra: ubi Centauri me filiae educarunt castae. Viginti autem postquam complevi annos, *et* neque factum *commisi*, neque verbum turpe inter illos dixi, redii domum, regnum recuperaturus patris mei, quod occupatur non juxta fatum, quod olim Jupiter dedit populorum duci Aeolo et liberis *ejus* honorarium.

ἐπῳδὸς ε'. κώλων ιγ'.

Πεύθομαι γάρ μιν Πελίαν ἄθεμιν
Λευκᾶις πιθήσαντα φρασὶν
Ἀμετέραν ἀποσυ-
λᾶσαι βιαίως ἀρχεδικᾶν τοκέων·
Τοί μ', ἐπεὶ πάμπρωτον εἶδον
Φέγγος, ὑπερφιάλῳ ἀγεμόνος
Δείσαντες ὕβριν, κᾶδος ὡς-
εί τε φθιμένῳ δνοφερὸν
Ἐν δώμασι θηκάμενοι μετὰ κω-
κυτῷ γυναικῶν, κρύβδα πέμ-
πον σπαργάνοις ἐν πορφυρέοις,
Νυκτὶ κοινάσαντες ὁδὸν, Κρονίδᾳ
Δὲ τράφεν Χείρωνι δῶκαν.

* Audio enim illud Pellam iniquum stultae obsecutum menti a-nostris depraedatum-fuisse violenter juste-imperantibus parentibus: qui me, postquam primum vidi lumen, superbi ducis veriti injuriam, funus tanquam defuncti atrum in aedibus quum posuissent cum ejulatu mulierum, clam emiserunt fasciis in purpureis, noctu communicantes iter, Saturnidae vero ad-nutriendum Chironi dederunt.

στροφὴ ς'. κώλων ιδ'.

Αλλὰ τύτων μὲν κεφάλαια λόγων
Ισε. λευκίππων δὲ δόμυς πατέρων
Κεδνοὶ πολῖται φράσατέ μοι σαφέως.
Αἴσονος γὰρ παῖς ἐπιχώριος, ὐ
Ξείναν ἰκόμαν γαῖαν ἄλλων.
Φὴρ γέ με θεῖος Ιά-
σονα κικλήσκων προσηύδα.
Ὡς φάτο. τὸν μὲν ἐσελ-
θόντ' ἔγνω ὀφθαλμὸς πατρός.
Εκ δ' ἄρ' αὐτῦ πομφόλυξαν
Δάκρυα γηραλέων βλεφάρων·
Ἂν περὶ ψυχὰν ἐπεὶ
Γάθησεν ἐξαίρετον,
Γόνον ἰδὼν κάλλιστον ἀνδρῶν.

* Sed horum quidem capita sermonum scitis. Equestrium vero aedes parentum ô inclyti cives indicate mihi aperte. Æsonis enim filius indigena, non peregrinam veni in terram aliorum. Centaurus vero me divinus Jasonem nominans appellavit. Sic dixit. Illum quidem ingressum cognovit oculus patris. Ex ejus vero ebullierunt lachrymae senilibus palpebris: suo in animo quandoquidem gavisus est eximie, filium quum vidisset pulcherrimum hominum.

ἀντιστροφὴ ς'. κώλων ιδ'.

Καὶ κασίγνητοι σφίσιν ἀμφότεροι
Ἦλυθον, κεῖνός γε κατὰ κλέος, ἐγ-
γὺς μὲν Φέρης, κράναν Ὑπερηΐδα λιπών,
Ἐκ δὲ Μεσσάνας, Ἀμυθάν· ταχέως
Δ' Ἄδμητος ἦκεν, καὶ Μέλαμπος,
Εὐμενέοντες ἀνε-
μιόν. ἐν δαιτὸς δὲ μοίρᾳ,
Μειλιχίοισι λόγοις
Αὐτὸς Ἰάσων δέγμενος,
Ξείνια ἁρμόζοντα τεύχων,
Πᾶσαν ἐν εὐφροσύναν τάνυεν,
Ἀθρόαις πέντε δραπὼν
Νύκτεσσιν ἔν θ' ἁμέραις
Ἱερὸν εὐζωᾶς ἄωτον.

Et fratres *Aesonis* ad eos amvenerunt, illius ad famam; propinquo quidem Pheres, ntem Hypereidem linquens; Messene vero Amythaon: tim vero Admetus venit, et clampus, bene-cupientes patrueli. In convivii vero parte, amicis verbis eos Jason excipiens, *et* munera hospitalia convenientia praebens, omnem ad hilaritatem *eos* perducebat, totis quinque decerpens noctibus atque diebus sacrum hila-

ἐπῳδὸς ε'. κώλων ιγ'.

Αλλ' ἐν ἕκλα, πάνλα λόγον θέμενος
Σπουδαῖον ἐξ ἀρχᾶς ἀνὴρ,
Συγγενέσιν παρεκοι-
νᾶθ'. οἳ δ' ἐπέσποντ'. αὖφα δ' ἀπὸ κλισιᾶν
Ωρτο σὺν κείνοισι. καί ῥ' ἦλ-
θον μέγαρον Πελία δ'· ἐσύμενοι
Δ' εἴσω κατέσαν. τῶν δ' ἀχέ-
σαις αὐτὸς, ὑπηντίασεν,
Τυρῶς ἐρασιπλοκάμῳ γενεᾷ.
Πραΰν δ' Ιάσων μαλθακᾷ
Φωνᾷ ποτιςάζων ἔαρον,
Βάλλετο χρηπῖδα σοφῶν ἐπέων·
Παῖ Ποτειδᾶνος Πετραίᾳ,

ris-vitae florem. * At in sexto, omnem sermonem proponens serium ab initio vir, cum consanguineis communicabat. Illi vero obsequebantur. Statim vero ex sedibus proruit cum illis. Et sane venerunt ad aedes *Peliae:* festinantesque ingressi steterunt. *Et* in u quum audisset ipse, obvi processit, Tyrus capillitii diosae filius. Placidum Jason molli voce instillan monem, jecit fundamen sapientum verborum: fili tuni Petraei, * sunt qui

στροφὴ ζ'. κῶλων ιδ'.

Εντὶ μὲν θνατῶν φρένες ὠκύτεραι
Κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον,
Τραχεῖαν ἑρπόντων πρὸς ἐπίσδαν δ' ὅμως.
Αλλ' ἐμὲ χρὴ κ) σὲ θεμισαμένους
Ορνὰς, ὑφαίνειν λοιπὸν ὅλβον.
Εἰδότι τοι ἐρέω·
Μία βῶς Κρηθεῖ τε μάτηρ
Καὶ θρασυμήδεϊ Σαλ-
μωνεῖ· τρίτασι δ' ἐν γοναῖς
Αμμες αὖ κείνων φυτευθέν-
τες, θένος ἀελίῳ χρύσεον
Λεύσομεν. μοῖραι δ' ἀφί-
σαντ', εἴ τις ἔχθρα πέλει
Ομογόνοις, αἰδῶ καλύψαι.

ominum mentes velociores
lucrum laudandum prae ju-
itia iniquum, asperum eun-
um ad tempus-subsequens
men. At me oportet et te
gitime-fraenatis affectibus,
ere reliquam felicitatem.
ienti tibi dico: una bucula
Cretheoque mater *fuit* et au-
dacis-consilii Salmoneo: ter-
tiis vero in generationibus nos
deinceps ab illis-fati, robur
solis aureum cernimus. Par-
cae autem prohibent, si qua
simultas intercedit cognatis,
pudorem tegere. * Non decet

ἀντιστροφὴ ζ'. κώλων ιδ'.

Οὐ πρέπει νῶν χαλκοτόροις ξίφεσιν,
Οὐδ' ἀκόντεσσι μεγάλαν προγόνων
Τιμὰν δάσασθαι. μῆλά τε γάρ τοι ἐγὼ
Καὶ βοῶν ξανθὰς ἀγέλας ἀφίη-
μ', ἀγρούς τε πάλας, τὰς ἀπύρας
Ἀμετέρων τοκέων,
Νέμεαι, πλῶτον πιαίνων.
Κ' ἔ με πονεῖ τεὸν οἶ-
κον ταῦτα πορσύνοντ' ἄγαν·
Ἀλλὰ κ' σκᾶπλον μόναρχον,
Καὶ θρόνος, ᾧ ποτε Κρηθεΐδας
Εγκαθίζων, ἱππόταις
Εὔθυνε λαοῖς δίκας.
Τὰ μὲν ἄνευ ξυνᾶς ἀνίας

nos - duos aes - penetrantibus gladiis, aut jaculis magnam majorum gloriam partiri. Oves quippe tibi ego et boum flavos greges relinquo, agrosque omnes, quos postquam abstulisti a - meis parentibus, depasceris, opes *tuas* pingue- faciens. Neque me angit, tuam domum haec amplific valde: sed *angit me* et sce trum monarchicum, et thr nus-regius, cui olim Cethe des *Aeson* insidens, equestrib dirigebat populis jura. Ha quidem sine communi mal

ἐπῳδὸς ζ'. κώλων ιγ'.

Λῦσον ἄμμιν, μή τι νεώτερον ἐξ
Αὐτῶν ἀναζήσῃς κακόν.
Ὣς ἄρ' ἔειπεν. ἀχᾶ
Δ' ἀνταγόρευσεν χὠ Πελίας· ἔσομαι
Τοῖος. ἀλλ' ἤδη μὲ γηραι-
ὸν μέρος ἀλικίας ἀμφιπολεῖ.
Σὸν δ' ἄνθος ἥβας ἄρτι κυ-
μαίνει· δύνασαι δ' ἀφελεῖν
Μᾶνιν χθονίων. κέλεαι γὰρ ἐὰν
Ψυχὰν κομίζαι Φρίξος, ἐλ-
θόντα πρὸς Αἰήτα θαλάμους,
Δέρμά τε κριῦ βαθύμαλλον ἄγειν,
Τῷ ποτ' ἐκ πόντου σαώθη,

stia *redde nobis, ne quod recentius ex illis exsuscites malum. Sic utique dixit. Placide autem vicissim-allocutus-est et Pelias: ero talis. Sed jam me senilis pars aetatis circundat. Tuae vero flos aetatis adhuc in-vigore-est: potesque auferre iram *deorum* inferorum. Jubet enim suam animam reducere *Phrixus*, profectum ad Æetae thalamos, pellemque arietis villosam auferre, quo olim e mari serva-

στροφὴ η'. κώλων ιδ'.

Εκ τε ματρῶας ἀθέων βελέων.
Ταῦτά μοι θαυμαζὸς ὄνειρος ἰὼν
Φωνεῖ. μεμάντευμαι δ' ἐπὶ Καστα λίᾳ,
Εἰ μετάλλατόν τι· κ) ὡς τάχος ἀ-
τρύνει με τεύχειν ναῒ πομπάν.
Τῦτον ἄεθλον ἐκὼν
Τέλεσον· καί τοι μοναρχεῖν
Καὶ βασιλευέμεν ὄ-
μνυμι προήσειν· καρτερὸς
Ὅρκος ἄμμι μάρτυς ἔσω
Ζεὺς ὁ γενέθλιος ἀμφοτέροις.
Σύνθεσιν ταύταν ἐπαι-
νήσαντες, οἱ μὲν χρίθεν.
Ατὰρ Ιάσων αὐτὸς ἤδη

tus-fuit: * èque novercae impiis telis. Haec mihi admirandum somnium accedens clamat. At oraculum-consului apud Castaliam, si quid explorari-posset: et quam celerrime urget me *deus* facere navi profectionem. Hoc certamen *tu*, sponte perfice: et tibi monarchiam-obtinere ac regnare juro me-permissurum: *ad* validum jusjurandum nobis testis adsit Jupiter genitivus ambobus. Pactum hoc quumapprobassent, ipsi quidem separati-discessere. At Jason ipse

ἀντιστροφὴ ή. κώλων ιδ'.

Ὄρνυεν κάρυκας, ἐόνλα πλόον
Φαινέμεν παντᾶ. τάχα δὲ Κρονίδα-
ο Ζηνὸς υἱοὶ τρεῖς ἀκαμαντομάχαι
Ηλθον, Αλκμάνας θ' ἑλικοβλεφάρυ,
Λήδας τε. δαιοὶ δ' ὑψιχαῖται
Ανέρες, ἐννοσίδα
Γένος, αἰδεσθέίλες αἰλκὰν,
Εκ τε Πύλυ, χὴ ἀπ' ἄ-
κρας Ταινάρυ· τῶν μὲν κλέος
Εσλὸν, Εὐφάμυ τ' ἐκράνθη,
Σόν τε Περικλύμεν' εὐρυβία.
Ἐξ Απόλλωνος δὲ, φορ-
μικτὰς ἀοιδᾶν πατὴρ
Εμολεν εὐαίνηλος Ορφεύς.

jam * incitabat praecones, instantem navigationem denunciare ubique. Statim vero Saturnidae Jovis filii tres indefatigati-pugnatores venerunt, Alcmenaeque rotunda-habentis supercilia, Ledaeque. Duo vero alte-comati viri, Neptuni genus, reveriti *suum* robur, equo Pylo, et a promontorio Taenaro: quorum quidem gloria insignis completa est, Euphemique, tuaque ô Periclymene late-potens. Ex Apolline vero, citharoedus carminum pater accessit bene-laudatus

ἐπῳδὸς ἡ. κώλων ιγ'.

Πέμπε δ' Ἑρμᾶς χρυσόραπις διδύμους
Υἱούς, ἐπ' ἄτρυτον πόνον,
Τὸν μὲν Ἐχίονα, κε-
χλαδόνλας ἥβᾳ, τὸν δ' Ερυλον. ταχέως
Δ' ἀμφὶ Παγγαίῳ θέμεθλα
Ναιετάονλες ἔβαν. κῆ γὰρ ἑκὼν
Θυμῷ γελανεῖ θᾶσσον ἔν-
τυεν βασιλεὺς ἀνέμων
Ζήταν Κάλαΐν τε πατὴρ Βορέας,
Ανδρας πλεροῖσι νῶτα πε-
φρίκονλας ἄμφω πορφυρέοις.
Τὸν δὲ παμπειθῆ γλυκὺν ἡμιθέοι-
σιν πόθον γ' ἔνδαιεν Ἥρα

Orpheus. * Misitque Mercurius auream-virgam-gestans duos filios, ad difficilem laborem, unum quidem Echionem, ferventes pubertate, alterum vero Erytum. Statim autem circa Pangaei fundamenta habitantes venerunt. Etenim promptus animo hilari ocius adornavit princeps ventorum Zeten Calainque pater Boreas, viros alis terga horrentes ambos purpureis. At omnia-persuadens dulce semideis desiderium indidit Juno

στροφὴ β'. κώλων ιδ'.

Ναὸς Αργῦς· μή τινα λειπόμενον,
Τὸν ἀκίνδυνον παρὰ ματρὶ μένειν
Αἰῶνα πέσοντ'· ἀλλ' ἐπὶ κῆ θανάτῳ
Φάρμακον κάλλιστον ἐᾶς ἀρετᾶς,
Ἁλιξιν εὑρέσθαι σὺν ἄλλοις.
Ες δὲ Ιωλκὸν ἐπεὶ
Κατέβα ναυτῶν ἄωτος·
Λέξατο πάντας ἐπαυ-
νήσας Ιάσων. κῆ ῥά οἱ
Μάντις ὀρνίχεσσι κλά-
δοισι θεοπροπέων ἱεροῖς
Μόψος, ἄμβασε στρατὸν
Πρόφρων. ἐπεὶ δ' ἐμβόλῳ
Κρέμασαν ἀγκύρας ὕπερθεν·

navis Argus: nequis relictus, periculorum-expers apud matrem maneret vitam coquens: sed pro morte etiam condimentum pulcherrimum suae virtutis, coaetaneis invenire cum aliis. In Iolcum vero postquam descendit nautarum flos: numeravit *et collegit* omnes postquam-laudasset Jason. Et sane ei vates auguriis et sortibus vaticinans sacris Mopsus, navem-ascendere-fecit exercitum promptus. Postquam autem a-rostro suspenderunt ancoras de-

ἀντιστροφὴ θ'. κώλων ιδ'.

Χρυσέαν χείρεσι λαβὼν φιάλαν
Αρχὸς ἐν πρύμνᾳ, πατέρ' Οὐρανιδᾶν
Εγχεικέραυνον Ζῆνα, κὴ ὠκυπόρους
Κυμάτων ῥιπὰς ἀνέμων τ' ἐκάλει,
Νύκτας τε, κὴ πόντῳ κελεύθους,
Αματά τ' εὔφρονα, κὴ
Φιλίαν νόστοιο μᾶραν.
Εκ νεφέων δέ οἱ ἀν-
τάϋσε βροντᾶς αἴσιον
Φθέγμα· λαμπραὶ δ' ἦλθον ἀκτῖ-
νες στεροπᾶς ἀπορηγνύμεναι·
Αμπνοὰν δ' ἥρωες ἔ-
σασαν θεῦ σάμασι
Πιθόμενοι. κάρυξε δ' αὐτοῖς

super: "auream manibus accipiens phialam dux in puppi, patrem Coelitum fulminatorem Jovem, cum *pro* celeriter-meantibus fluctuum motibus ventorumque invocabat, tum noctibus, et maris viis, diebusque felicibus, et optabili reditus fortuna. E nubibus vero ei respondit trui fausta vox: splendidique venerunt radii ex-fulgurantes rumpentes. Respirationem autem heroes fecerunt dei signis persuasi. Praeconio

ἐπῳδὸς θ'. κώλων ιγ'.

Ἐμβαλεῖν κώπαισι τερασκόπος, ἀ-
δείας ἐνίπλων ἐλπίδας.
Εἰρεσία δ' ὑπεχώ-
ρησε τραχειᾶν ἐκ παλαμᾶν ἄκορος.
Σὺν Νότῳ δ' αὔραις ἐπ' Αξεί-
νῳ σῶμα πεμπόμενοι ἦλυθον. ἔν-
θ' ἁγνὸν Ποσειδάωνος ἔσ-
σαντ' εἰναλίῳ τέμενος.
Φοίνισσα δὲ Θρηϊκίων ἀγέλα
Ταύρων ὑπᾶρχεν, ᾗ θεό-
κλιτον λίθων βωμοῖο θέναρ.
Ἐς δὲ κίνδυνον βαθὺν ἱέμενοι,
Δεσπόταν λίσσοντο ναῶν,

o indicavit ipsis * incum-
ere remis prodigiorum-spe-
ulator, dulces indicans spes.
emigatio autem successit a-
eris e manibus indefessa.
um Noti autem flatibus ad
xini *ponti* os transmissi vene-
nt. Ubi sacrum Neptuni con-
stituerunt marini delubrum.
Fulvus autem Thraciorum
grex taurorum aderat, et di-
vinitus facta e saxis arae pla-
nicies. In periculum vero pro-
fundum tendentes domino sup-
plicabant navium *Neptuno*,

στροφὴ ί'. κώλων ιδ'.

Συνδρόμων κινηθμὸν ἀμαιμάκελον
Ἐκφυγεῖν πετρᾶν. δίδυμοι γὰρ ἔσαν,
Ζωαὶ, κυλινδέσκοντό τε κραιπνότεραι
Ἢ βαρυγδόπων ἀνέμων ῥίχες· ἀλ-
λ' ἤδη τελευτὰν κεῖνος αὐταῖς
Ἡμιθέων πλόος ἄ-
γαγεν. ἐς Φᾶσιν δ' ἔπειτ' ἐν-
ήλυθον· ἔνθα κελαι-
νώπεσσι Κόλχοισι βίαν
μίξαν, Αἰήτᾳ παρ' αὐτῷ.
Πότνια δ' ὀξυτάτων βελέων,
Ποικίλαν ἴυγγα, τε-
τρακνάμον' ὀλυμπόθεν,
Ἐν ἀλύτῳ ζεύξασα κύκλῳ,

* *ut* concurrentium impetum ineluctabilem effugerent petrarum. Geminae enim erant, vivae, volvebanturque velociores quam graviter-stridentium ventorum acies: sed jam mortem illa eis semideorum navigatio adduxit. Phasin autem deinde ingressi-sunt: ubi nigris-aspectu Colchis robur *suum* miscuerunt. Ætam apud ipsum. Domina autem acutissimorum telorum, versi colorem torquillam, quatuor radios-habente coelitus, in dissolubili quum-alligasset

ἀντιστροφὴ ί. κώλων ιδ'.

Μαινάδ' ὄρνιν Κυπρογένεια φέρεν
Πρῶτον ἀνθρώποισι· λιτάς τ' ἐπαοι-
δὰς ἐκδιδάσκησεν σοφὸν Αἰσονίδαν·
Ὀφρα Μηδείας τοκέων ἀφέλοι-
τ' αἰδῶ, ποθεινὰ δ' Ἑλλὰς αὐτὰν
Ἐν φρεσὶ κᾶμομέναν
Δονέοι μάστιγι πειθῶς.
Καὶ τάχα πείρατ' ἀέ-
θλων δείκνυεν πατροΐων.
Σὺν δ' ἐλαίῳ φαρμακώσα-
σ' ἀντίτομα χερεᾶν ὀδυνᾶν,
Δῶκε χρίεσθαι. καταί-
νησάν τε κοινὸν γάμον
Γλυκὺν ἐν ἀλλάλοισι μίξαι.

ta, * furiosam avem Cypria attulit primum hominibus: preculasque incantatrices edocuit sapientem Æsonidem: ut e- Medea parentum auferret reverentiam; desiderabilisque Graecia ipsam in pectore ardentem versaret flagello Suadae. Et *sane* illa mox terminos certaminum ostendebat paternorum. Simul-cum oleo vero ubi-miscuisset remedia durorum dolorum, dedit *illi ut* ungeretur. Pactique-sunt communes nuptias dulces inter se

ἐπῳδὸς ί. κώλων ιγ'.

Αλλ' ὅτ' Αἰήτας ἀδαμάντινον ἐν
Μέσοις ἄροτρον σχίμψαλο,
Καὶ βόας, οἳ φλόγ' ἀπὸ
Ξανθᾶν γενύων πνέον καιομένοιο πυρὸς,
Χαλκέαις δ' ὁπλαῖς ἀράσσε-
σκον χθόν' ἀμειβόμενοι, τὰς ἀγαγὼν
Ζεύγλᾳ πέλασσε μῶνος. ὀρ-
θὰς δ' αὔλακας ἐντανύσαις,
Ηλαυν'· ἀναβωλακίας δ' ὀργυ-
ὰν χίζε νῶτον γᾶς. ἔει-
πεν δ' ὧδε· τῦτ' ἔργον, βασιλεὺς
Ὅς τις ἄρχει ναὸς, ἐμοὶ τελέσας,
Αφθιτον στρωμνὰν ἀγέσθω,

jungere. * At postquam Æetas adamantinum in mediis aratrum firmasset, et boves, qui flammam e flavis malis spirabant ardentis ignis, aereisque ungulis crepitum excitabant in terra per vices; hos adductos jugo admovit solus. Rectos autem sulcos extendens, agebat: et arationis jugerum *illis* resecabat, dorsum terrae. Et ita dicebat: hoc opus, rex qui praecst *huic* navi, mihi si perfecerit, incorruptibile stragulum auferat,

στροφὴ ια'. κώλων ιδ'.

Κῶας αἰγλᾶεν χρυσέῳ θυσάνῳ.
Ὡς ἄρ' αὐδάσανθος, ἀπὸ χρόκεον
Ῥίψας Ἰάσων εἷμα, θεῷ πίσυνος
Εἶχετ' ἔργῳ. πῦρ δέ νιν οὐκ ἀΐλλει,
Παμφαρμάκῳ ξείνας ἐφετμαῖς.
Σπασάμενος δ' ἄροτρον,
Βοέοις δήσας ἀνάγκας
Ἐντεσιν αὐχένας· ἐμ-
βάλλων τ' ἐριπλεύρῳ φυᾷ
Κέντρον αἰανὲς, βιατὰς
Ἐξεπόνησ' ἐπιτακτὸν ἀνὴρ
Μέτρον. ἴϋξεν δ' ἀφω-
νήτῳ περ ἔμπας ἄχει,
Δύνασιν Αἰήτας ἀγαθείς.

fleece splendid with golden fringe. So spoke he, and Jason, casting off the saffron garment, confiding in the goddess, betook himself to the work. The fire however did not hurt him, by the all-healing virtue of the stranger's charms. Having drawn the plough, and bound with thongs the necks of the oxen, and with the goad urging their sides, he by his manful toil performed the task imposed by the king. He groaned however, though dumb, with pain, the power of Aietes

ἀντιστροφὴ ά. κώλων ιδ'.

Πρὸς δ' ἑταίροι καρτερὸν ἄνδρα φίλας
Ὦρεγον χεῖρας· σεφάνοισί τέ μιν
Ποίας ἔρεπλον· μειλιχίοις τε λόγοις
Ἀγαπάζοντ'. αὐτίκα δ' Ἀελίᾳ
Θαυμαστὸς υἱὸς δέρμα λαμπρὸν
Ἐννεπεν, ἔνθα νιν ἐκ-
τάνυσαν Φρίξᾳ μάχαιραι.
Ἤλπετο δ' ὐκέτι οἱ
Κεῖνόν γε πράξασθαι πόνον.
Κεῖτο γὰρ λόχμᾳ· δράκοντος
Δ' εἶχε λαβροτάταν γενύων,
Ὃς πάχει μάκει τε πεν-
τηκόντορον ναῶν κράτει,
Τέλεσαν ἂν πληγαὶ σιδήρᾳ.

miratus. *Socii vero ad fortem virum amicas porrigebant manus: coronisque eum herbae redimiebant: blandisque sermonibus excipiebant. Statim autem Solis admirandus filius vellus splendidum indicabat, ubi illud extenderant Phrixi gladii. Sperabat autem non item ei huncce perfectum iri laborem. Jacebat enim in saltu: draconisque custodiebatur impetuosissimis genis, qui crassitie longitudineque quinquaginta remorum navem superabat, quam confecerant ictus

ἐπῳδὸς ιά. κώλων ιγ'.

Μακρά μοι νεῖσθαι κατ' ἀμαξιτὸν· ὥ-
ρα γὰρ συνάπλει· καί τινα
Οἶμον ἴσαμι βραχύν·
Πολλοῖσι δ' ἄγημαι σοφίας ἑτέροις.
Κτεῖνε μὲν γλαυκῶπα τέχναις
Ποικιλόνωλον ὄφιν, ὦ 'ρκεσίλα,
Κλέψεν τε Μήδειαν σὺν αὐ-
τᾷ, τὰν Πελιαοφόνον
Ἐν τ' ὠκεανῷ πελάγεσι μίγεν,
Πόντῳ τ' ἐρυθρῷ, Λημνιᾶν
Τ' ἔθνει γυναικῶν ἀνδροφόνων.
Ἔνθα χᾷ γήων ἀέθλοις ἐπεδεί-
ξαντο χρίσιν, ἐσθᾶτος ἀμφὶς·

erri * Jamdudum mihi rede-
dum est in viam curruum:
ora enim urget: et quandam
am novi brevem: multis-
ue dux-sum sapientiae *hujus*
iis interfecit quidem caesi-
oculos habentem technis
rio-tergo praeditum serpen-
tem, ô Arcesilae, clamque-ab-
duxit Medeam volentem, Pe-
liaecidam. Inque oceani ma-
ribus versati sunt. marique ru-
bro, Lemniarumque gente foe-
minarum viricidarum. Ubi et
membrorum certaminibus ex-
hibuerunt specimen, vestis gra-

στροφὴ ιϛ'. κώλων ιδ'.

Καὶ συνεύναθεν. κ᾽ ἐν ἀλλοδαπαῖς
Περ ἀρόραις τυτάκις ὑμετέρας
Ακτῖνας ὅλβε δέξαλο μοιρίδιον
Ἅμαρ, ἢ νύκτες. τόθι γὰρ γένος Εὐ-
φάμε φυτευθὲν, λοιπὸν αἰεὶ
Τέλλετο. κ᾽ Λακεδαι-
μονίων μιχθέντες ἀνδρῶν
Ηθεσιν, ἔν ποτε Καλ-
λίσταν ἀπώκησαν χρόνῳ
Νᾶσον. ἔνθεν δ᾽ ὔμμι Λατοί-
δας ἔπορεν Λιβύας πεδίον
Σὺν θεῶν τιμαῖς ὀφέλ-
λειν, ἄρυ χρυσοθρόνε
Διανέμειν θεῖον Κυράνας,

tia: * et *cum* iis concubuerunt. Et in peregrinis licet terris tunc vestros radios felicitatis accepit fatalis dies, vel noctes. Ibi enim genus Euphemi satum, deinceps semper oriebatur. Et Lacedaemoniorum permixti virorum sedibus, olim in Callistam m grarunt successu-temporis i sulam. Inde vero vobis L toides dedit Libyae campu cum deorum honoribus exa lere, urbem thronum-regis-q reum-habentis gubernare di nam Cyrenes, * recti cons

ἀντιστροφὴ ιϛ'. κώλων ιδ'.

Ορθόβυλον μῆτιν ἐφευρομένοις.
Γνῶθι νῦν τὰν Οἰδιπόδα σοφίαν.
Εἰ γάρ τις ὄζυς ὀξυτόμῳ πελέκει
Ἐξερείψαι κεν μεγάλας δρυὸς, αἰ-
χύνοι δέ οἱ θαητὸν εἶδος·
Καὶ φθινόκαρπος ἐοῖ-
σα, διδοῖ ψᾶφον περ' αὐτᾶς,
Εἴ ποτε χειμέριον
Πῦρ ἐξίκηται λοίθιον,
Ἢ σὺν ὀρθαῖς κιόνεσσι
Δεσποσύναισιν ἐρειδομένα,
Μόχθον ἄλλοις ἀμφέπει
Δύσανον ἐν τείχεσιν,
Εὖν ἐρημώσασα χῶρον.

tricem prudentiam adeptis. Cognosce nunc Oedipi sapientiam. Si enim quis ramos acuta securi prosterneret magnae quercus, foedaretque ipsi admirandam formam: *tamen* etiamsi fructus-amisisset, daret argumentum de scipsa, si quando ad-hybernum ignem veniret ultimum *i. e. tandem*, aut cum rectis columnis *domus* principis fulta, laborem aliis *lignis minus generosis* sustineret difficilem in muris, suum ubi-deseruit locum. * Es

ἐπῳδὸς ιϐ'. κώλων ιγ'.

Εσὶ δ' ἰατὴρ ἐπικαιρόταλος·
Παιάν τέ σοι τιμᾷ φάος.
Χρὴ μαλακὰν χέρα προς-
βάλλονλα, τρώμαν ἕλκεος ἀμφιπολεῖν.
Ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖ-
σαι κ᾽ ἀφαυροτέροις· ἀλλ' ἐπὶ χώ-
ρας αὖθις ἔσαι, δυσπαλὲς
Δὴ γίνελαι ἐξαπίνας,
Εἰ μὴ θεὸς ἀγεμόνεσι κυβερ-
νατὴρ γένηται. τὶν δὲ τύ-
των ἐξυφαίνονλαι χάριτες.
Τλᾶθι τᾶς εὐδαίμονος ἀμφὶ Κυρά-
νας θέμεν σπουδὰν ἅπασαν.

vero medicus opportunissimus: Paeanque tibi honorat vitam. Oportet mollem manum adhibentem, os ulceris curare. Facile quippe *est* civitatem concutere etiam imbecillioribus: at in sedem iterum collocare, difficile utique est repente, nisi deus principibus gubernator fuerit. Tibi vero harum rerum contexuntur gratiae. Persevera felicem in Cyrenen impendere studium omne.

στροφὴ ιγ'. κώλων ιδ'.

Τῶν δ' Ὁμήρου κ᾽ τόδε συνθέμενος
Ἴθμα πόρσυν'· ἄγγελον ἐσλὸν ἔφα
Τιμὰν μεγίσαν πράγματι παντὶ φέρειν.
Αὔξεται κ᾽ Μοῖσα δι' ἀγγελίας
Ὀρθᾶς. ἐπέγνω μὲν Κυράνα,
Καὶ τὸ κλεεννόταλον
Βάττου μέγαρον, δικαίαν
Δαμοφίλου πραπίδων.
Κεῖνος γὰρ ἐν παισὶ νέος·
Ἐν δὲ βουλαῖς πρέσβυς, ἐγκύρ-
σας ἑκατονταετεῖ βιοτᾷ.
Ὀρφανίζει μὲν κακὰν
Γλῶσσαν φαεννᾶς ὀπός·
Ἔμαθε δ' ὑβρίζοντα μισεῖν,

* Homericarum autem etiam hanc considerans sententiam praesta: nuncium bonum inquit honorem maximum negotio cuivis afferre. *Quin* augetur etiam Musa per nunciationem rectam. Cognovit sane Cyrene, et celeberrima domus Batti, justitiam Demophili mentis. Ille enim inter pueros juvenis: in consiliis vero senex, *quasi* assecutus centennem vitam. Privat sane maledicam linguam serena voce *sua*: didicitque contumeliosum odisse, * non contendens

ἀντιστροφὴ ιγ'. κώλων ιδ'.

Οὐκ ἐρίζων ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς·
Οὐδὲ μακύνων τέλος ὄφελον. ὁ γὰρ
Καιρὸς πρὸς ἀνθρώπων βραχὺ μέτρον ἔχει.
Εὖ νιν ἔγνωκε· θεράπων δέ οἱ ὤν
Δράσας ὀπαδεῖ. φαντὶ δ' ἔμμεν
Τῶτ' ἀνιαρόταλον,
Καλὰ γινώσκοντ', ἀνάγκᾳ
Ἐκτὸς ἔχειν πόδα. κῆ
Μὰν κεῖνος Ἄτλας οὐρανῷ
Προσπαλαίει νῦν γε, πατρώ-
ας ἄπο γᾶς, ἄπο τε κλεάνων.
Λῦσε δὲ Ζεὺς ἄφθιτος
Τιτᾶνας. ἐν δὲ χρόνῳ
Μεταβολαὶ, λήξαντος ὕβρι,

contra bonos; neque procrastinans exsecutionem ullam. Nam occasio inter homines breve spacium habet. Bene eam novit: famulusque *illam* haud fugitivus sequitur. Aiunt vero esse hoc molestissimum, *eum qui* honesta *et bona* novit, necessitate extra *illorum tractationem* habere pedem. Et sane ille Atlas cum-coelo colluctatur nunc, *procul* patria a tellure, et a possessionibus *suis*. Solvit vero Jupiter immortalis Titanas. In tempore autem mutationes *fiunt*, cessante ve-

ἐπῳδὸς ιγ'. κώλων ιγ'.

Ἰσίων. ἀλλ' εὔχεται, ὑλομέναν
Νᾶσον διαντλήσας ποτὲ,
Οἶκον ἰδεῖν· ἐπ' Απόλ-
λωνός τε κράνα συμποσίας ἐφέπων,
Θυμὸν ἐκδόσθαι πρὸς ἥβαν·
Πολλάκις ἔν τε σοφοῖς, δαιδαλέαν
Φόρμιγγα βαςάζων πολί-
ταις, ἡσυχίᾳ θιγέμεν·
Μήτ' ὤν τινι πῆμα πορὼν, ἀπαθὴς
Δ' αὐτὸς πρὸς ἀςῶν. καί κε μυ-
θήσαιθ', ὁποίαν Αρκεσίλᾳ
Εὗρε παγὰν ἀμβροσίων ἐπέων,
Πρόσφαλον Θήβᾳ ξενωθείς.

to *prior*, * velorum. Sed optat, perniciosum morbum si exantlaverit tandem, domum videre: ad Apollinisque fontem compotationes exercens, animum tradere juvenili-hilaritati: saepe etiam inter sapientes, affabre-factam citharam gestans cives, in-otio-quieto pulsare: nec sane cuiquam damnum ferens, nec patiens ipse a civibus *quicquam*. Et sane narrare-optat, qualem Arcesilao invenerit fontem immortalium versuum, nuper Thebis *apud me* hospitio-exceptus.

ΕΙΔΟΣ Ε'.

ΤΩι ΑΥΤΩι ΑΡΚΕΣΙΛΑΩι, ΑΡΜΑΤΙ.

στροφὴ α'. κώλων ιδ'.

Ὁ Πλοῦτος εὐρυσθενὴς,
Ὅταν τὶς ἀρετᾷ κεκραμένον καθαρᾷ βροτήσιος ἀνὴρ,
Πότμῳ παραδόντος αὐτὸν, ἀνάγῃ
Πολύφιλον ἑπέταν.
Ὦ θεόμοιρ' Ἀρκεσίλα,
Σὺ τοί νιν κλυτᾶς
Αἰῶνος ἄκραν βαθμίδων
Απο, σὺν εὐδοξίᾳ
Μετανίσσεαι, ἔκατι χρυσαρμάτου Κάστορος·
Εὐδίαν, ὃς μετὰ χειμέριον

ODE V. EIDEM ARCESILAO, CURRU VICTORIAM ADEPTO.

Divitiae late-potentes *sunt*, quum quis virtute temperatas pura mortalis vir, fortuna tradente eas, fecerit multorum-amicorum-conciliatrices comites. O divinitus-sortem adepte Arcesilaë, tu utique eas ab inclytae aetatis extremis gradibus usque, cum gloria accedis, voluntate aureum-currum habentis Castoris· tranquillam, qui post hybernum

Ομβρον, τεὰν καταιθύσ-
σει μάκαιραν ἑσίαν.

ἀντιστροφὴ ά. κώλων ιδ'.

Σοφοὶ δ' ἔτι κάλλιον
Φέρονλι κὴ τὰν Θεόσ-
δοτον δύναμιν. Σὲ δ' ἐρχόμενον ἐν
Δίκᾳ, πολὺς ὄλβος ἀμφινέμεται·
Τὸ μὲν, ὅτι βασιλεὺς
Εσσὶ μεγάλαν πολίων·
Εχει συγγενὴς
Δ' ὀφθαλμὸς αἰδοιέσταλον
Γέρας τεᾷ τῦτο μι-
γύμενον φρενί· μάκαρ δὲ κὴ
Νῦν, κλεεννᾶς ὅτι
Εὔχος ἤδη παρὰ Πυθιάδος

imbrem, tuam illustrat beatam domum * Sapientes vero adhuc pulchrius ferunt divinitus datam potentiam. Te vero ambulantem in justitia, magna felicitas amplectitur: partim, quia rex es magnarum urbium: *partim quia* habet congenitus oculus honoratissimum praemium hoc tuae admistum prudentiae: *partim* vero beatus et nunc es gloriosa quod decus jam a Pythiade

Ἵπποις ἑλὼν, δέδεξαι
Τόνδε κῶμον ἀνέρων,

ἐπῳδὸς α'. κώλων ιδ'.

Απολλώνιον ἄθυρμα. τῷ, μὴ
Μὶν λαθέτω, Κυράνα,
Γλυκὺν ἀμφὶ κᾶπον
Αφροδίτας ἀειδόμενον·
Παντὶ μὲν θεὸν αἴτιον ὑπερτιθέμεν·
Φιλεῖν δὲ Κάρρωτον ἔξοχ' ἑταίρων.
Ὅς ἁ τὰν Επιμηθέος
Αγων ὀφινόᾳ θυγατέρα Πρό-
φασιν, Βατιδᾶν
Αφίκετο δόμους θεμισκερόντων·
Αλλ' ἀριθάρμαλον,
Ὑδαλὶ Καϛαλίας

equis adeptus, accepisti hunce chorealem hymnum virorum, * Apollineum ludicrum. Idcirco, ne ipsum fugiat, Cyrenae, pulchrum circa hortum Veneris celebratum: omni-rei deum autorem supra omnia facere: amare vero Carrhotum eximie supra-socios. Qui non Epimethei ducens sero-sapientis filiam Prophasin, Batidarum pervenit ad-domos jura-colentium: sed praestantissimo-curru-partum, ad

Ξενωθεὶς, γέρας ἀμ-
φέβαλε τεαῖσι κόμαις,

στροφὴ Ϛ'. κώλων ιδ'.

Ακηράτοις ἀνίαις,
Ποδαρκέων δυωδεκα-
δρόμων τέμενος. κατέκλασε γὰρ ἐν-
τέων ϑένος ὐδέν· ἀλλὰ κρέμαται,
Ὁπόσα χεριαρᾶν
Τεκτόνων δαιδάλματ' ἄγων.
Κρισαῖον λόφον
Ἀμειψεν ἐν κοιλόπεδον
Νάπος ϑεῦ· τόαν' ἔχει
Κυπαρίσσινον μέλαθρον ἀμ-
φ' ἀνδριάντι χεδὸν,
Κρῆτες ὃν τοξοφόροι τέγει

um Castaliae hospitio-exceptus, praemium imposuit
is comis, * salvis habenis, e-
rum pedibus sufficienter-
rcurrens duodecim-cursu-
in delubro. Fregit enim in-
umentorum robur nullum:
pendent *dedicata*, quaecun-
que manibus-compingentium
fabrorum opera-artificiosa af-
ferens, Crisaeum ad collem
per-vices-circumduxit ad ca-
vum saltum dei: ea omnia *e-
nim* habet cyparissina trabs
ad statuam prope, Cretenses
quam sagittarii in-cacumine

Παρναασίῳ καθέσαντο, μονόδροπον φυτόν.

ἀντιστροφὴ β'. κώλων ιδ'.

Ἐκόνλι τοίνυν πρέπει
Νόῳ τὸν εὐεργέταν
Ὑπαντιάσαι. Αλεξιβιάδα,
Σὲ δ' ἠύκομοι φλέγονλι χάριτες.
Μακάριος, ὃς ἔχεις
Καὶ πεδὰ μέγαν κάμαλον,
Λόγων φερτάτων
Μναμήϊον. ἐν τεσσαράκοντα γὰρ πετόνλεσιν ἀνιόχοις, ὅλον δίφρον κομίξας ἀταρβεῖ φρενὶ,
Ηλθες ἤδη Λιβύας πεδίον

Parnassio collocarunt ex una arbore natam plantam. Spontanea itaque decet mente benefactori occurrere. Alexibiada, te vero pulchricomae illustrant gratiae. Beatus es, qui habes etiam post magnum laborem, sermonum praestantissimorum monumentum. Nam ter quadraginta enim lapsis aurigas integrum currum portans intrepido animo, tu isti jam in Libyae cam-

Ἐξ ἀγλαῶν ἀέθλων,
Καὶ πατρωΐαν πόλιν.

ἐπῳδὸς Β'. κῶλων ιδ'.

Πόνων δ' ὅ τις ἀπόκλαρός ἐσσιν,
Οὔτ' ἔσεται. ὁ Βάττῳ
Δ' ἔπειαι παλαιὸς
Ὄλβος, ἔμπας τὰ κὴ τὰ νέμων.
Πύργος ἄρσεος, ὄμμά τε φαεννόταλον
Ξένοισι. κεῖνόν γε κὴ βαρύκομποι
Λέοντες περὶ δείματι
Φύγον, γλῶτταν ἐπεί σφιν ἀπένεικεν
Ἑρποντίαν.
Ὁ δ' ἀρχαγέτας ἔδωκ' Ἀπόλλων
Θῆρας αἰνῷ φόβῳ,
Ὄφρα μὴ ταμίᾳ

ex splendidis certaminibus, et *ad* patriam urbem. * Laborum vero nemo exsors est, neque erit. Batti vero sequitur prisca felicitas, et tamen haec et illa tribuens. Turris *ille est* urbis, oculusque clarissimus hospitibus. Illum sane et frendentes leones prae timore fugerunt, linguam postquam illis attulit transmarinam. Nam autor coloniae deducendae dedit Apollo bestias gravi metui, ut ne praesidi

Κυράνας ἀτελὴς
Γένοιτο μαντεύμασιν.

στροφὴ γ'. κώλων ιδ'.

Ὃ" κ᾽ βαρειᾶν νόσων
Ακέσματ᾽ ἄνδρεσσι κ᾽
Γυναιξὶ νέμει· πόρεν τε κίθαριν·
Δίδωσί τε Μῶισαν οἷς ἂν ἐθέλῃ,
Απόλεμον ἀγαγὼν
Ες πραπίδας εὐνομίαν·
Μυχόν τ᾽ ἀμφέπει
Μαντήϊον· τῷ, κ᾽ Λακε-
δαίμονι, ἔν τ᾽ Αργεϊ, κ᾽
Ζαθέᾳ Πύλῳ, ἔναισεν ἀλ-
κᾶνίας Ἡρακλέος
Εκγόνους, Αἰγιμιῦ τε. τὸ δ᾽ ἐ-

Cyrenes irritus fieret in-oraculis. * Qui et gravium morborum remedia viris et mulieribus communicat: praebetque citharam: datque Musam quibuscunque voluerit, pacificam inducens in mentes legum-bonam-constitutionem: recessumque regit fatidicum: per-quem, et in-Lacedaemone, inque Argis, et divina Pylo, habitare-fecit strenuos Herculis posteros, Ægimiique.

μὸν γαρύοιτ' ἀπὸ Σπάρ-
τας ἐπήραλον κλέος·

ἀντιστροφὴ γ'. κώλων ιδ'.

Ὄθεν γεγενναμένοι,
Ἰκονλο Θήρανδε φῶ-
τες Αἰγεΐδαι, ἐμοὶ πατέρες, ὔ
Θεῶν ἄτερ· ἀλλὰ μοῖρά τις ἄγεν
Πολύθυτον ἐς ἔρανον.
Ενθεν ἀναδεξάμενοι,
Απολλον, τεὰ
Καρνεῖα, ἐν δαιτὶ σεβί-
ζομεν Κυράνας ἀγα-
κλιμέναν πόλιν, ἔχονλι τὰν
Χαλκοχάρμαι ξένοι
Τρῶες Αντανορίδαι. σὺν Ἑλέ-

At mea praedicetur e Sparta amabilis gloria: * unde oriundi venerunt in Theram viri Ægeidae, mei majores, non sine numine: sed fatum quoddam duxit *eos* multarum victimarum ad epulum. Inde postquam accepimus, ♂ Apollo, tua Carnea, in convivio celebramus Cyrenes pulchre exstructam urbem, quam incolunt armis aereis gaudentes hospites Trojani Antenoridae.

νᾳ γὰρ μόλον, καπνωθεῖ-
σαν πάτραν ἐπεὶ ἴδον

ἐπῳδὸς γ'. κώλων ιδ'.

Εν ἄρει. τὸ δ' ἐλάσιππον ἔθνος
Ενδυκέως δέχονται
Θυσίαισιν, ἄνδρες
Ιχνέονλες σφε δωροφόροι,
Τὸς Αριστοτέλης ἄγαγε, ναυσὶ θοαῖς
Ἁλὸς βαθεῖαν κέλευθον ἀνοίγων.
Κκτίσεν δ' ἄλσεα μείζονα
Θεῶν, εὐθύτομόν τε κατέθηκεν
Απολλωνίαις
Αλεξιμβρότοις πεδιάδα πομπαῖς
Εμμεν, ἱππόκροτον
Σκυρωτὰν ὁδόν· ἔν-

Cum Helena enim venerunt, in-fumum-conversam patriam postquam viderunt * in bello. Equestris autem gens amice excipiunt sacris convivis, viri inquirentes eos *et* munera-afferentes, quos Aristoteles ad-

duxit, navibus velocibus ma
tis profundam viam aperien
Condidit autem lucos majore
deorum, directamque fecit
pollinicis mala-ab hominibus
arcentibus planiciem pom
esse, equis perstrepentem Scy

θα πρυμνοῖς ἀγορᾶς
Επίδιχα κεῖται θανών.

τροφὴ δ'. κώλων ιδ'.

Μάκαρ μὲν ἀνδρῶν μέτα
Εναιεν· ἥρως δ' ἔπει-
τα λαοσεβής. ἄτερθε δὲ πρὸ δω-
μάτων ἕτεροι λαχόντες αἶσαν
Βασιλέες ἱεροὶ
Εντί. μεγάλαν δ' ἀρετὰν
Δρόσῳ μαλθακᾷ
Ῥανθεῖσαν, ὕμνων θ' ὑποχεύ-
μασιν, ἀκούοντί ποι
Χθονίᾳ φρενὶ, σφὸν ὄλβον. ὑ-
ῷ τε κοινὰν χάριν
Ενδικόν τ' Αρκεσίλᾳ· τὸν ἐν ἀ-

rotam viam: ubi in postremis fori seorsim jacet mortuus. * Beatus quidem homines inter habitabat: herosque postea fuit populo-cultus. Seorsim vero ante domos caeteri sortiti sepulchrum reges sacri sunt. Magnam vero virtutem rore molli aspersam, hymnorumque liquoribus, audiunt alicubi sub-terris-agente mente, suam felicitatem, filioque communem gratiam justeque-debitam Arcesilae: quem in cantione

οιδᾶ νέων πρέπει χρυ-
σάορα Φοῖβον ἀπύειν,

ἀντιστροφὴ δ'. κώλων ιδ'.

Εχονλα Πυθώνοθεν
Τὸ καλλίνικον λυτή-
ριον δαπανᾶν, μέλος χάριεν. ἄν-
δρα κεῖνον ἐπαινέονλι συνελοί.
Λεγόμενον ἐρέω·
Κρέοντα μὲν ἀλικίας
Νόον φέρβεται·
Γλῶσσάν τε θάρσος τε, τανύ-
πλερος ἐν ὄρνιξιν αἰ-
ετὸς ἔπλετο· ἀγωνίας
Δ' ἔρκος οἷον, θένος·
Εν τε Μοίσαισι πολυνὸς ἀπὸ

juvenum decet aureo-enseinsignem Phoebum resonare, * quum-habeat ex Pythone hymnum-callinicum, persolutorium sumptuum, carmen venustum. Virum illum laudant prudentes. Vulgo-dictum dico: praestantiorem sane aetate mentem alit: linguaque animique-magnitudine, alas-expandens inter volucres aquila est: certaminisque, muri instar, robore: interque musas volatilis usque

Ματρὸς φίλας· πέφανται
Θ' ἁρματηλάτας σοφός·

ἐπῳδὸς δ'. κῶλων ιδ'.

Ὅσαι τ' εἰσὶν ἐπιχωρίων καλῶν ἔσοδοι, τετόλμακε· θεός τέ οἱ τὸ
Νῦν τε πρόφρων τελεῖ δύνασιν. [ρες
Καὶ τὸ λοιπὸν, ὦ πλεῖσα Κρονίδαι μάκα-
Διδοῖτ', ἐπ' ἔργοισιν ἀμφί τε βυλαῖς
Ἔχειν· μὴ φθινοπωρὶς ἀ-
νέμων χειμερία καταπνοὰ, δα-
μαλίζοι χρόνον.
Διός τοι νόος μέγας κυβερνᾷ
Δαίμον' ἀνδρῶν φίλων.
Εὔχομαί νιν, Ολυμ-

a matre chara: inventusque curruum-agitator scitus: * et quotquot sunt indigenarum bonorum *morum* ingressus, *eos ille* aggressus est: deusque illi nunc etiam propitius perficit virtutem. Et deinceps ô plurima Saturnidae beati detis, in factis et circa consilia versari: ne fructibus-exitialis ventorum hybernus flatus profliget *ei* tempus. Jovis utique mens magna gubernat fortunam virorum *ipsi* charo-

πία τῦτο δόμεν
Γέρας, ἐπὶ Βάττ̃ι γένει.

rum. Precor eum, ex-Olympia hoc ut-conferat munus, in Batti genus.

ΕΙΔΟΣ ϛ'.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩι, ΑΡΜΑΤΙ.

στροφὴ α'. κώλων θ'.

Ακύσατ'· ἢ γὰρ ἐλικώπιδος Αφροδίτας
Αρυραν, ἢ Χαρίτων ἀναπολίζομεν,
Ομφαλὸν ἐριβρόμυ χθονὸς,
Ες ναὸν προσοιχόμενοι· Πυθιόνικος
Ενθ' ὀλβίοισιν Εμμενίδαις,
Πλαμία τ' Ακράγαντι, κὴ μὰν Ξενοκράτϕ,
Ἑτοῖμος ὕμνων
Θησαυρὸς ἐν πολυχρύσῳ
Απολλωνία τειχίσαι νάπᾳ.

ἀντιστροφὴ α'. κώλων θ'.

Τὸν ὅτε χειμέριος ὄμβρος ἐπακτὸς ἐλθὼν,

ODE VI. XENOCRATI AGRIGENTINO, CURRU VICTORIAM ADEPTO

* Audite: aut enim pulchri-oculae Veneris arvum, aut Charitum instauramus, quod-est-umbilicus horrisonae ter-ae, ad templum euntes: Pythi-am victoriam-celebrans ubi felicibus Emmenidis, fluviali-que Agrigento, atque etiam Xe-nocrati, paratus hymnorum thesaurus in divite Apollineo *quasi* muro-asservatus est luco. * Quem nec hybernus imber

Ερεβόμε νεφέλας ϛρατὸς ἀμείλιχος,
Οὔτ' ἄνεμος ἐς μυχὰς ἁλὸς
Αξοι, παμφόρῳ χεράδι τυπτόμενος· φάει δὲ πρόσωπον ἐν καθαρῷ,
Πατρὶ τεῷ, Θρασύβυλε, κοινάν τε γενεᾶ
Λόγοισι θνατῶν
Εὔδοξον ἅρματι νίκαν
Κρισαίαισιν ἐν πτυχαῖς ἀπαγγελεῖ.

ϛροφὴ Β'. κώλων θ'.

Σύ τοι χέθων νιν ἐπιδέξια χειρὸς, ὀρθὰν
Αγεις ἐφημοσύναν, τάν ποτ' ἐν ὄρεσι
Φαντὶ μεγαλοθενεῖ Φιλύρας υἱὸν ὀρθανιζομένῳ Πηλεΐδᾳ παραινεῖν· μάλιϛα μὲν Κρονίδαν,
Βαρυόπαν ϛεροπᾶν κεραυνῶν τε πρύταν

cum impetu veniens, horrisonae nubis exercitus immitis, neque ventus in recessus maris rapiat, promiscua glarea perculsus: sed luce *quoad* faciem in serena *constitutus*, patri tuo, Thrasybule, generique communem *tuo* sermonibus mortalium inclytam currulem victoriam Crisaeis in vallibus, pra dicabit. * Tu utique tenens um dexteritate manus, rectam refers admonitionem, quam lim in montibus aiunt tissimo Philyrae filium in- ciplinam-segregato commendasse: *ut* praecip quidem Saturnidem, gra

Θεῶν σέβεσθαι·
Ταύτας δὲ μή ποτε τιμᾶς
Ἀμείρειν γονέων βίον πεπρωμένον.

ἀντιστροφὴ β'. κώλων θ'.

Εγένετο καὶ πρότερον Ἀντίλοχος βιατὰς
Νόημα τοῦτο φέρων, ὃς ὑπερέφθιτο
Πατρὸς, ἐναρίμβροτον ἀμμεί-
ρας στράταρχον Αἰθιόπων Μέμνονα. Νεστό-
ρειον γὰρ ἵππος ἅρμ' ἐπέδα,
Πάριος ἐκ βελέων δαϊχθείς· ὃ δ' ἔφεπε
Κρατερὸν ἔγχος.
Μεσσανίᾳ δὲ γέροντος
Δοναθεῖσα φρὴν βόασε παῖδα ὅν.

στροφὴ γ'. κώλων θ'.

Καμαιπελὲς δ' ἄρ' ἔπος οὐκ ἀπέρι-ψεν αὐτοῦ.

um fulgurum fulminumque
esidem, inter deos coleret:
erim hoc vero nunquam ho-
re privaret parentum vitam
is concessam. * Fuit et an-
Antilochus violentus men-
hac praeditus, qui occubuit-
patre, homicidam quum
tinuisset ducem - exercitus
Æthiopum Memnonem. Nestoreum enim equus currum remorabatur, Paridis a telis saucius: at ille mittebat validam hastam *in Nestorem*. Messenii autem senis perculsa mens inclamavit filium suum. * Irritum autem verbum non emisit-ab ipso. Sed permanens

Μένων δ' ὁ θεῖος ἀνὴρ, πρίαλο μὲν θανά-
τοιο κομιδὰν πατρὸς· ἐδό-
κησέ τε τῶν πάλαι, γενεᾶ ὁπλοτέροισιν,
Ἔργον πελώριον τελέσας,
Ὕπαλος ἀμφὶ τοκεῦσιν ἔμμεν πρὸς ἀρεΐαν.
Τὰ μὲν παρήκει.
Τῶν νῦν δὲ, κῆ Θρασύβυλος
Πατρώαν μάλιϛα πρὸς ϛάθμαν ἔβα·

ἀντιϛροφὴ γ'. κώλων θ'.

Πάτρωΐ τ' ἐπερχόμενος, ἀγλαΐαν ἔδειξεν
Νόῳ δὲ πλῦτον ἄγει, ἄδικον ὕτε ὑ-
πείροπλον ἦβαν δρέπων, σοφί-
αν δ' ἐν μυχοῖσι Πιερίδων. τίν τ' Ἐλέλιχθον
Εὗρές θ' ὃς ἱππίαν ἔσοδον,
Μάλα ἀδόνλι νόῳ, Ποσειδᾶν, προσέρχεαι

divinus ille vir redemit morte *sua* recuperationem patris: visusque est *inter* majores *nostros* natu junioribus, facinus ingens operatus, supremus esse quoad virtutem erga parentes. *Atque* haec quidem olim facta sunt. At ex-iis qui nunc *sunt*, etiam Thrasybulus paternam maxime ad regulam g
ditur: * patruoque in-au
um-veniens, splendorem os
dit: sed prudentia divitias
git, injustam nec insolen
pubertatem decerpens, se
pientiam in recessibus
dum. Et ad te Terrae-qua
tor, qui invenisti introit

Γλυκεῖα δὲ φρὴν,
Καὶ συμπόταισιν ὁμιλεῖν,
Μελισσᾶν ἀμείβεται τρητὸν πόνον.

questrem, valde lubenti animo, Neptune, accedit. Dulcis vero mens, et cum-convivis conversatio, apum instar est cancellati operis.

ΕΙΔΟΣ Ζ'.

ΜΕΓΑΚΛΕΙ ΑΠΗΝΑΙΩι, ΤΕΘΡΙΠΠΩι.

στροφὴ, κώλων ζ'.

Κάλλιστον αἰ μεγαλοπόλιες Ἀθᾶναι
Προοίμιον Ἀλκμαιονιδᾶν
Εὐρυθενεῖ γενεᾷ, χρηπίδ' ἀοιδᾶν
Ἵπποισι βαλέσθαι. ἐπεὶ
Τίνα πάτραν; τίνα τ' οἶκον
Ναίοντ' ὀνυμάξομαι
Ἐπιφανέστερον Ἑλλάδι πυθέσθαι;

ἀντιστροφὴ, κώλων ζ'.

Πάσαισι γὰρ πολίεσι λόγος ὁμιλεῖ
Ἐρεχθέος ἀστῶν, Ἀπόλ-
λων, οἳ τεόν γε δόμον Πυθῶνι δίᾳ

ODE VII. MEGACLI ATHENIENSI, VICTORIA ADEPTO QUADRIJUGO CURRU.

Pulcherrimum grandiurbes Athenae *sunt* prooemium Alcmaeonidarum late-potenti stirpi, fundamentum carminum equis ut jaciatur *inde*. Siquidem quemnam patriam? quemque familiam inhabitantem *Graecia* nominabo illustrius Graeciae auditu? * Omnibus enim civitatibus fama communis-est Erechthei civium, Apollo, qui tuam aedem

Θαητὸν ἔτευξαν. ἄγον-
τι δέ με πένθε μὲν Ἰσθμοῖ
Νῖκαι· μία δ' ἐκπρεπὴς
Διὸς Ὀλυμπίας· δύο δ' ἀπὸ Κίρρας,

ἐπῳδὸς, κώλων θ'.

Ὦ Μεγάκλεες, ὑ-
μαί τε καὶ προγόνων.
Νέα δ' εὐπραγία
Χαίρω τι· τὸ δ' ἄχνυμαι,
Φθόνον ἀμειβόμενον
Τὰ καλὰ ἔργα. φαντί γε μὰν,
Οὕτω κεν ἀνδρὶ πὰρ μονίμαν
Θάλλοισαν εὐδαιμονίαν,
Τά τε καὶ τὰ φέρεσθαι.

thonem divinam, admiran-
m exstruxerunt. Ducunt
em me, quinque quidem in-
mo victoriae: una vero
ecellens Jovis *in* Olympia:
e vero e Cirrha, * ô Mega-
, vestraeque et progenito-
rum. Nupero autem successu-
felici gaudeo aliquantum: id
vero doleo, *quod* invidia alter-
net praeclara facinora. Aiunt
utique, sic *alternatim* homini
juxta stabilem *et* florentem fe-
licitatem, haec et illa offerri.

ΕΙΔΟΣ Η'.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗ, ΠΑΛΑΙΣΤΗ.

στροφὴ α'. κώλων θ'.

Φιλόφρον Ἡσυχία, Δίκας
Ὦ μεγισ́τόπολι
Θύγατερ, βουλᾶν τε καὶ πολέμων
Ἔχουσα κλαΐδας
Ὑπερτάτας, Πυθιόνικον
Τιμὰν Ἀρισ́ομένει
Δέκευ. τὺ γὰρ τὸ μαλθακὸν ἔρξαι
Τε, καὶ παθεῖν ὁμῶς ἐπίσ́ασαι
Καιρῷ σὺν ἀτρεκεῖ·

ἀντιστροφὴ α'. κώλων θ'.

Τὺ δ' ὁπόταν τις ἀμείλιχον

ODE VIII. ARISTOMENI AEGINETAE, PALAESTRITAE.

Blanda-mente Tranquillitas, Justitiae ô urbes-peramplificans filia, consiliorumque et bellorum habens claves supremas, Pythicae-victoriae honorem Aristomeni accipe. enim molliter agereque a fici pariter nosti opportu te cum vera * tu quando quis implacabile

Καρδίᾳ κότον ἐν-
ελάσῃ, τραχεῖα δυσμενέων
Ὑπαντιάξαισα
Κράτει, τιθεῖς ὕβριν ἐν ἄντλῳ.
Τὰν ὐδὲ Πορφυρίων
Μάθεν, παρ' αἶσαν ἐξερεθίζων.
Κέρδος δὲ φίλτατόν γ', ἐκόντος εἴ
Τις ἐκ δόμων φέροι.

ἐπῳδὸς α'. κώλων ιά'.

Βία δὲ κῆ μεγάλαυχον ἔσφα-
λεν ἐν χρόνῳ. Τυφὼς Κίλιξ ἑκατόγκρα-
νος ὃ μιν ἄλυξεν·
Οὐδὲ μὰν βασιλεὺς γιγάντων.
Δμᾶθεν δὲ κεραυνῷ,
Τόξοισί τ' Ἀπόλλω-

di iram immiserit, aspera hostilium *hominum* occurrens robori, ponis insolentiam *eorum* in sentina. Quam neque Porphyrio cognovit, praeter fas offendens Lucrum vero maxime amabile, volentis si quis ex aedibus *dono datum* asportet. * Violentia vero etiam superbum labefactare solet in tempore. Typhos Cilix centiceps non eam effugit: neque sane rex gigantum Sed domiti sunt fulmine *Jovis*, arcu-

νος. ὃς εὐμενεῖ νόῳ
Ξενάρκειον ἔδεκτο Κίρ-
ραθεν ἐξεφανωμένον
Υἱὸν ποίᾳ Παρνασίᾳ,
Δωριεῖ τε κώμῳ.

στροφὴ Β'. κῶλων θ'.

Επεσε δ' ὐ χαρίτων ἑκὰς
Ἀ δικαιόπολις,
Αρεταῖς κλεινα῀ισιν Αἰακιδᾶν
Θίγοισα, νᾶσος· τε-
λέαν δ' ἔχει δόξαν ἀπ' ἀρχᾶς.
Πολλοῖσι μὲν γὰρ ἀεί-
δελαι νικαφόροις ἐν ἀέθλοις
Θρέψασα, κὴ θοαῖς ὑπερτάτυς
Ἥρωας ἐν μάχαις.

busque Apollinis. Qui benevola mente Xenarceum excepit e-Cirrha coronatum filium herba Parnasia, Doricoque hymno. * Cecidit autem non a-Gratiis procul justitiam-incivitatibus-colens, virtutes inclytas Æacidarum attingens insula: perfectamque habet gloriam ab initio. Multis quippe celebratur victricibus in certaminibus quod-educarit, et acutis excellentissimos heroas in pugnis. * Quae sane

ἀντιστροφὴ Β'. κώλων β'.

Τὰ κὴ ἐν ἀνδράσιν ἐμπρέπει.
Εἰμὶ δ' ἄσχολος ἀ-
ναθέμεν πᾶσαν μακραγορίαν
Λύρᾳ τε κὴ φθέγμα-
τι μαλθακῷ, μὴ κόρος ἐλθὼν
Κνίσῃ. τὸ δ' ἐν ποσί μοι,
Ἰτω τρέχον, τεὸν χρέος, ὦ παῖ,
Νεώταλον καλῶν, ἐμᾷ ποτα-
χὸν ἀμφὶ μαχανᾷ.

ἐπῳδὸς Β'. κώλων ιά.

Παλαισμάτεσσι γὰρ ἰχνεύων μα-
τραδελφεὺς, Ολυμπίᾳ τε Θεόγνη-
τον ἀ κατελέγχεις,
Οὐδὲ Κλυτομάχοιο νίκαν

ter homines decus-habent. ...im vero otio-destitutus ad-...ponendum omnem oratio-...-prolixitatem lyraeque et ...ci molli; ne satietas veni-...s molesta-sit. Quod vero cir-...pedes mihi *est*, *id* procedat ...rens, tuum *scilicet* debitum, ô fili, recentissimum praeclarorum *gestorum*, meam volatile circa artem. * Luctis enim vestigando-quasi-sequens avunculos, et apud-Olympiam *victorem* Theognetum non dedecoras, neque Clytomachi vic-

Ἰ. Θμοῖ θρασύγυιον.
Αὔξων δὲ πάτραν Μι-
δυλιδᾶν, λόγον φέρεις
Τὸν, ὅν πέρ ποτε Οἰκλέος
Παῖς, ἐν ἑπταπύλοις ἰδὼν
Υἱὸς Θήβαις, ἠνίξατο
Παρμένοντας αἰχμᾷ,

στροφὴ γ'. κώλων θ'.

Ὁπότ' ἀπ' Αργεος ἦλυθον
Δευτέραν ὁδὸν ἐ-
πίγονοι. ὣδ' εἶπε· μαρναμένων
Φυᾷ, τὸ γενναῖον
Επιπρέπει ἐκ πατέρων παι-
σὶν λῆμα. θειάομαι
Σαφὲς δράκοντα ποικίλον αἰθᾶς

toriam in-Isthmo membris-robustis-reportatam. Augens vero tribum Midylidarum, sermonem reportas illum, quem olim Oiclei filius, in septiportis praevidens filios Thebis, vaticinando protulit constanter-urgentes bellum, * *quod gestum est*, quando ab Ar aggressi-sunt secundam exp ditionem Epigoni. Sic mo dixit: pugnantibus natura d ce, generosus addecet ea p tribus filios impetus. Intu aperte draconem varium cer

Αλκμᾶν' ἐπ' ἀσπίδος νωμῶντα, πρῶ-
τον ἐν Κάδμυ πύλαις.

ἀντιστροφὴ γ'. κώλων θ'.

Ὁ δὲ καμὼν προτέρᾳ πάθᾳ,
Νῦν ἀρείονος ἐν-
έχειαι ὄρνιχος ἀγγελίᾳ
Ἄδραστος ἥρως. τὸ
Δὲ οἴκοθεν ἀντία πράξει.
Μόνος γὰρ ἐκ Δαναῶν
Στρατοῦ, θανόντος ὀστέα λέξας
Υἱῶν, τύχᾳ θεῶν ἀφίξεται,
Λεῴ σὺν ἀβλαβεῖ,

ἐπῳδὸς γ'. κώλων ια'.

Ἀβαντος εὐρυχόρους ἀγυιάς.
Τοιαῦτα μὲν ὁ' ἐφθέγξατ' Ἀμφιάρηος.

co Alcmanem in clypeo ver-
antem, primum in Cadmi
rtis. * At afflictus priori cla-
e, nunc *in Epigonorum bello*
ustioris detinetur augurii
uncio Adrastus heros. E-do-
no vero adversa fortuna ute-
tur. Solus enim e Danaorum
exercitu, interfecti ossibus col-
lectis filii, fortunata sorte de-
orum effugiet, exercitu cum
incolumi, * *ad* Abantis spacio-
sos vicos. Talia quidem e-
dixit Amphiaraus. Gaudens

Χαίρων δὲ κἀ αὐτὸς,
Αλκμᾶνα σεφάνοισι βάλλω,
Ῥαίνω δὲ κἠ ὕμνῳ.
Γείτων ὅτι μοι, κἠ
Κτεάνων φύλαξ ἐμῶν,
Ὑπαντίασ' ἰόνλι γαίας
Ομφαλὸν παρ' ἀοίδιμον·
Μαντευμάτων τε ἐφάψαλο
Συγγόνοισι τέχναις.

στροφὴ δ'. κώλων θ'.

Τὺ δ' ἐκαλαβόλε, πάνδοκον
Ναὸν εὐκλέα δι-
ανέμων Πυθῶνος ἐν γυάλοις,
Τὸ μὲν μέγισον τό-
θι χαρμάτων ὤπασας· οἶκοι

vero et ipse, Alcmanem coronis peto, aspergoque hymno. Vicinus siquidem mihi, et possessionum custos mearum, occurrit eunti *mihi* terrae umbilicum ad celeberrimum: vaticiniaque attigit congenitis artibus. * Tu vero longe-jac[u]lans, omnes-recipiens [t]emplum celebre administrans [P]thonis in vallibus, maxim[e] quidem ibi gaudiorum p[ar]buisti; domi vero anta[e]

Δὲ πρόσθεν ἁρπαλέαν
Δόσιν πενταεθλίᾳ, σὺν ἑορταῖς
Ὑμᾶς ἐπάγαγες ὦναξ. ἐκόν-
τι δ' εὔχομαι νόῳ

ἀντιστροφὴ δ'. κώλων θ'.

Κατά τιν' ἁρμονίαν βλέπειν
Ἀμφ' ἕκαστον ὅσα
Νέομαι. κώμῳ μὲν ἀδυμελεῖ
Δίκα παρέστακε.
Θεῶν δὲ ὄπιν ἄφθιτον αἰτέω
Ξείναρχες, ὑμετέραις
Τύχαις. εἰ γάρ τις ἐσλὰ πέπαλαι,
Μὴ ξὺν μακρῷ πόνῳ, πολλοῖς σοφὸς
Δοκεῖ πεδαφρόνων,

...e-apprehensum donum quin-
...uertii, cum festis tuis ad-
...uxisti ô rex. Promta autem
...recor mente * videas, juxta
...uandam harmoniam quanta
...rca unumquemque compo-
...am. Hymno sane dulcisono
justitia adstare-solet. Deo-
rum autem curam immorta-
lem exposco ô Xenarces, ve-
strae fortunae. Si enim ali-
quis bona possidet non cum
magno labore, multis sapi-
ens videtur stultorum, * vie-

ἐπῳδὸς δ'. κώλων ιά'.

Βίον κορυσσέμεν ὀρθοβύλοι-
σι μαχαναῖς. τὰ δ' ὐκ ἐπ' ἀνδράσι κεῖται.
Δαίμων δὲ παρίσχει.
Αλλοτ' ἄλλον ὕπερθε βάλλων,
Αλλον δ' ὑπὸ χειρῶν,
Μέτρῳ καταβαίνει.
Μεγάροις δ' ἔχεις γέρας,
Μυχῷ τ' ἐν Μαραθῶνος. Ἡ-
ρας τ' ἀγῶν' ἐπιχώριον
Νίκαις τριοσαῖς, ὦ ῥιζόμε-
νες, δάμασσας ἔργῳ·

στροφὴ ε'. κώλων θ'.

Τέτρασι δ' ἔμπετες ὑψόθεν
Σωμάτεσσι, κακὰ

tum amplificare recta-consilia-datricibus artibus. Sed haec non penes viros sunt. Deus vero praebet. Alias alium sursum attollens, alium vero sub manibus mensura *certa* descendere-facit. Megaris autem habes praemium, re
suque in Marathonis. J
nisque certamen patrium
toriis triplicibus, ô Aris
nes, superasti fortun
* quatuorque illapsus-es d
per corporibus, mala illis

Φρονέων. τῶις ὕτε νόσος ὁμῶς
Επαλπνος ἐν Πυθι-
άδι κρίθη, ὐδὲ μολόνλων
Πὰρ ματέρ' ἀμφὶ γέλως
Γλυκὺς ὦρσεν χάριν· κατὰ λώρας
Δ' ἐχθρῶν ἀπάορoι πλώσονλι, συμ-
φορᾷ δεδαϊγμένοι.

ἀντιστροφὴ ε'. κώλων θ'.

Ὁ δὲ καλόν τι νέον λαχὼν,
Ἀβρόταλος ἐπὶ
Μεγάλας, ἐξ ἐλπίδος πέταλαι
Ὑποπτέροις ἀνο-
ρέαις, ἔχων χρέοσονα τέρψιν
Πλύτοιο. ἐν δ' ὀλίγῳ,
Βροτῶν τὸ τερπνὸν αὔξεται· ὕτω

litans. Quibus neque reditus pariter jucundus apud Pythiam judicatus-fuit, neque rersorum apud matrem undique risus dulcis excitavit festivitatem: per vicos vero abimicis semoti trepidant, camitate sauciati. * Qui vero bonum aliquod recens sortitus-est, splendore in magno, prae spe evolat alatis *quasi* strenuitatibus, habens praestantiorem oblectationem divitiis. In brevi vero *tempore*, *ut* mortalium voluptas crescit:

Δὴ κῆ πιτνεῖ χαμαὶ, ἀποτρόπῳ
Γνώμᾳ σεσεισμένον.

ἐπῳδὸς ε'. κώλων ια'.

Επάμεροι. τί δέ τις; τί δ' οὔτις;
Σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωποι. ἀλλ' ὅταν αἴγλα
Διόσδοτος ἔλθῃ,
Λαμπρὸν ἔπεσι φέγγος ἀνδρῶν,
Καὶ μείλιχος αἰών.
Αἴγινα φίλα μᾶ-
τερ, ἐλευθέρῳ ϛόλῳ
Πόλιν τάνδε κόμιζε, Διΐ
Καὶ κρεόντι σὺν Αἰακῷ,
Πηλεῖ τε, καὶ ῥίϛῳ Τελα-
μῶνι, σύν τ' Αχιλλεῖ.

sic *brevi tempore* vero etiam cadit humi, infausto consilio quassata. * Dici unius *sumus*. Quid nam *est* aliquis? quid verò nullus? Umbrae somnium homines. Sed cum splendor a-Jove-datus venerit, splendidum accedit lumen hominum, et suavis vita. O Ægina chara mater, libero coetui civitatem hancce cura, cum Jove, et rege Æaco, Peleoque, et praestantissimo Telamone, cumque Achille.

ΕΙΔΟΣ Θ'.

ΤΕΛΕΣΙΚΡΑΤΕΙ ΚΥΡΗΝΑΙΩι, ὁΠΛΙΤΟΔΡΟΜΩι.

στροφὴ α'. κώλων ιε'.

Εθέλω χαλκάσπιδα Πυθιονίκαν
Σὺν βαθυζώνοισιν ἀγγέλλων Τελεσι-
κράτη Χαρίτεσσι γεγωνεῖν,
Ολβιον ἄνδρα, διω-
ξίππου στεφάνωμα Κυράνας.
Τὰν ὁ ταχυτάεις ἀνεμο-
σφαράγων ἐκ Παλίου κόλ-
πων ποτε Λατοΐδας
Ἥρπασεν, ἤνεγκέ τε χρυσέῳ
Παρθένον ἀγροτέραν
Δίφρῳ· τόθι νιν πολυμήλου

ODE IX. TELESICRATI CYRENAEO, ARMATO CURSORI.

Volo aerei-clypei-gestatorem Pythicum victorem cum pulchre cinctis praedicans Telesicratem Gratiis celebrare, felicem virum, equestris coronamentum Cyrenes. Quam comatus vento-perstrepentibus ex Pelii sinibus quondam Latoides rapuit, vexitque *in Libyam* aureo virginem venatricem curru: ubi eam pecoro-

Καὶ πολυκαρποτάτας
Θῆκε δέσποιναν χθονὸς,
Ῥίζαν ἀπείρᾳ τρίταν
Εὐήραλον, θάλλοισαν οἰκεῖν.

ἀντιστροφὴ α'. κώλων ιε'.

Ὑπέδεκτο δ' ἀργυρόπεζ' Αφροδίτα
Δάλιον ξεῖνον, θεοδμάτων ὀχέων
Εφαπτομένα χερὶ κῶφα·
Καί σφιν ἐπὶ γλυκερᾶις
Εὐναῖς ἐρατὰν βάλεν αἰδῶ,
Ξυνὸν ἁρμόζοισα θεῷ
Τε γάμον μιχθέντι, κύρᾳ θ'
Ὑψέος εὐρυβίᾳ·
Ὃς Λαπιθάων ὑπερόπλων
Τυτάκις ἦν βασιλεὺς,

sae et maxime frugiferae fecit dominam terrae, *ut* radicem continentis-terrae tertiam amabilem, florens inhabitaret. * Excepit vero argentipes Venus Delium hospitem, divinitus-factos currus attingens manu leviter: et ipsis in de cibus cubilibus amabilem im misit verecundiam commu adaptans deoque nuptias co mixto, filiaeque Hypsei la potentis· qui Lapitharum mis-superborum tunc erat re

Ἐξ Ὠκεανῦ γένος ἥρως
Δεύτερος· ὃν ποτε Πίν-
δου κλεεννᾶις ἐν πτυχᾶις
Ναΐς εὐφρανθεῖσα Πη-
νειῦ λέχει Κρεΐοισ' ἔτικτεν,

ἐπῳδὸς α'. κώλων ιδ'.

Γαίας θυγάτηρ. ὁ δὲ τὰν εὐώλινον
Θρέψαλο παῖδα Κυράναν·
Ἃ μὲν, ἅθ' ἰσῶν παλιμβά-
μιος ἐφίλασεν ὁδούς,
Οὔτε δειπνων οἰκοριᾶν
Μεθ' ἑταιρᾶν τέρψιας·
Ἀλλ' ἀκόντεσσίν τε χαλκέοις
Φασγάνῳ τε μαρναμένα,
Κερᾴζεν ἀγρίους

Oceano *quoad* genus heros
cundus: quem olim Pindi
lebribus in vallibus Nais de-
rata Penei lecto Creusa pe-
rit * terrae filia. Ille autem
certis-decoram educavit fili-
Cyrenen: quae quidem

neque telarum retrogradas a-
mavit vias, neque convivio-
rum domesticas inter socias
delectationes: sed jaculisque
aeneis gladioque pugnans con-
ficiebat feras bestias: mul-

Θῆρας· ἦ πολλάν τε κἀ ἀσύχιον
Βυσὶν εἰράναν παρέχουσα πατρῴαις·
Τὸν δὲ σύγκοιτον γλυκὺν
Παῦρον ἐπὶ βλεφάροις
Ὕπνον ἀναλίσκοισα, ῥέπονλα πρὸς ἀῶ.

στροφὴ β'. κώλων ιε'.

Κίχε νιν λεόντι ποτ' εὐρυφαρέτρας
Ομβρίμῳ μύναν παλαίοισαν ἄτερ ἐγ-
χέων ἑκάεργος Απόλλων.
Αὐτίκα δ' ἐκ μεγάρων
Χείρωνα προσήνεπε φωνᾷ·
Σεμνὸν ἄντρον, Φιλλυρίδα,
Προλιπὼν, θυμὸν γυναικὸς,
Καὶ μεγάλαν δύνασιν
Θαύμασον, οἷόν περ ἀταρβεῖ

tam profecto et tranquillam bobus securitatem praebens paternis: et qui *alias est* concubitor suavis exiguum in palpebris somnum impendens, vergentem ad auroram.* Invenit eam aliquando lata-pharetra-instructus leone *cum* robusto solam luctantem sine culis longe-jaculationem ercens Apollo. Statim vero aedibus *evocatum* Chiron alloeutus-est sermone: ve rando antro, Phillyride, re *egressus*, animum foemine magnum robur admirare;

Νεῖκος ἄγει κεφαλᾷ,
Μόχθῳ καθύπερθε νεᾶνις
Ητορ ἔχοισα, φόβῳ
Δ' ὐ κεχείμανται φρένες·
Τίς νιν ἀνθρώπων τέκεν;
Ποίας δ' ἀποσπαθεῖσα φύτλας

ἀντιστροφὴ Θ'. κώλων ιε'.

Ορέων κευθμῶνας ἔχει σκιοέντων;
Γεύεται δ' ἀλκᾶς ἀπειράντῳ. ὁσία
Κλυτὰν χέρα οἱ προσενεγκεῖν;
Ἦ ῥὰ ϗ ἐκ λεχέων
Κεῖρεν μελιηδέα ποίαν;
Τὸν δὲ Κένταυρος ζαμενὴς,
Αγανᾷ χλιαρὸν γελάσας
Οφρύϊ, μῆτιν ἐὰν

lem intrepido contentionem prensat capite, supra laborem puella cor habens; timore vero non fluctuant praecordia. Quis eam hominum genuit? Qua et avulsa ex stirpe *montium recessus habitat umbrosorum? Et gustat strenuitatem immensam. Fas *ne est* inclytam manum ei inferre? Anne etiam e lectis demetere mellitam herbam? Huic vero Centaurus valde-gravis, placido blande ridens supercilio,

Εὐθὺς ἀπαμείβετο· κρυπταὶ
Κλαῖδες ἐντὶ σοφᾶς
Πειθοῦς ἱερᾶν φιλοτάτων
Φοῖβε· κἠν τε θεοῖς
Τοῦτο κἀνθρώποις ὁμῶς,
Αἰδέονται ἀμφανδὸν ἀ-
δείας τυχεῖν τοπρῶτον εὐνᾶς.

ἐπῳδὸς Β'. κώλων ιδ'.

Καὶ γάρ σε, τὸν ὑ θεμιτὸν ψεύδει θυγεῖν,
Ετραπε μείλιχος ὀργᾶ,
Παρφάμεν τοῦτον λόγον. κύ-
ρας δ' ὁπόθεν γενεᾶν
Εξερωτᾷς, ὦ ἄνα; κύ-
ριον ὃς πάντων τέλος
Οἶδα, κἠ πάσας κελεύθους,

consilium suum statim respondendo-exposuit: occultae claves sunt sapientis suadelae sacrorum amorum ô Phoebe: et inter deos hoc et homines pariter, verecundantur palam dulci frui primum cubili. * Namque te, quem non fas-est me dacium attingere, commot blandus affectus eloqui hu sermonem. Puellae vero u denam *sit* genus interroga, rex? certum qui omnium c tum nosti, et omnes vi

Ὅσσα τε χθὼν ἠρινὰ φύλ-
λ' ἀναπέμπει, χ' ὡπόσαι
Ἐν θαλάσσᾳ καὶ ποταμοῖς ψάμαθοι
Κύμασιν ῥιπαῖς τ' ἀνέμων κλονέονται,
Χ' ὥ, τι μέλλει, χ' ὥτε πό-
τ' ἔασεται, εὖ καθορᾷς.
Εἰ δέ γε χρὴ καὶ παρὰ σοφὸν ἀντιφερίξαι,

στροφὴ γ'. κώλων ιε'.

Ἐρέω. ταύτᾳ πόσις ἵκεο βᾶσαν
Τάνδε, καὶ μέλλεις ὑπὲρ πόντου, Διὸς ἔξ-
οχον ποτὶ κᾶπον ἐνεῖκαι.
Ἐνθά νιν ἀρχέπολιν
Θήσεις, ἐπὶ λαὸν ἀγείρας
Νασιώταν, ὄχθον ἐς ἀμ-
φίπεδον. νῦν δ' εὐρυλείμων

quotquot tellus verna folia emittat, quotque in mari et fluviis arenae fluctibus impetuque ventorum volvantur, quodque futurum est, et unde futurum sit, bene perspicis. Si tamen licet etiam cum sapiente *me* aequari, * dico. Huic maritus *futurus* venisti vallem in hancce, et es trans mare, Jovis eximium in hortum *eam* transportaturus. Ibi eam civitatis-reginam constitues, populum ubi adduxeris insularem, in collem campis-undique-cinctum. Nunc autem spa-

Πότνιά σοι Λιβύα
Δέξαι εὐκλεέα νύμφαν
Δώμασιν ἐν χρυσέοις
Πρόφρων· ἵνα οἱ χθονὸς αἶσαν
Αὐτίκα, συντελέθειν
Εννομον, δωρήσαι,
Οὔτε παγκάρπων φυτῶν
Νήποινον, ὅτ' ἀγνῶτα θηρῶν.

ἀντιστροφὴ γ'. κώλων ιε'.

Τόθι παῖδα τέξαι, ὃν κλυτὸς Ἑρμᾶς
Εὐθρόνοις Ὥραισι, καὶ Γαῖα, ἀνελὼν
Φίλας ὑπὸ ματέρος, οἴσει.
Ταὶ δ' ἐπιγωνίδιον
Καθημέναι βρέφος αὐταῖς,
Νέκταρ ἐν χείλεσι καὶ ἀμ-

tiosa-pratis veneranda in-gratiam-tui Libya suscipiet gloriosam nympham aedibus in aureis prompta: ubi eam terrae parte statim, ut iisdem-cum-ea-utatur legibus, donabit, neque omnis-generis fructus-ferentium plantarum expertem, neque nesciam ferarum. * Ibi filium pariet, quem inclytus Mercurius pulchris thronis Horis et Terrae, susceptum chara a matre afferet. Illae vero genibus-insidentes deponentes infantem sibi, nectar labiis et ambrosiam instil-

ϐροσίαν ϛάξοισι, θήσον-
ταί τέ νιν ἀθάναλον
Ζῆνα, χὴ ἁγνὸν Απόλλωνα,
Ανδράσι χάρμα φίλοις,
Αγχιϛον ὀπάονα μήλων,
Αγρέα χὴ νόμιον
Τοῖϛδ' Αριϛαῖον καλεῖν.
Ὡς ἄρ' εἰπὼν, ἔντυεν
Τερπνὰν γάμῳ χραίνειν τελευτάν.

ἐπῳδὸς γ'. κώλων ιδ'.

Ωκεῖα δ' ἐπειγομένων ἤδη θεῶν
Πρᾶξις, ὁδοί τε βραχεῖαι.
Κεῖνο κεῖν' ἦμαρ διαίτα-
σεν. θαλάμῳ δὲ μίγεν
Εν πολυχρύσῳ Λιβύας.

labunt, facientque ipsum immortalem, *ceu* Jovem et sanctum Apollinem, viris gaudium amicis, proximum pedissequum ovium, *ut* venatorem et pastoralem propter haec Aristaeum vocent. Sic sane locutus, instigavit *eum ut* jucundum nuptiarum perficeret exitum. * Celer autem *est* properantium jam deorum actio, viaeque breves. Illud illa dies peregit. Thalamo vero commixti sunt in precioso Libyae:

Ἵνα καλλίξαν πόλιν
Ἀμφέπει, κλεινάν τ' ἀέθλοις.
Καί νυν ἐν Πυθῶνι νὶν ἀ-
γαθέᾳ Καρνειάδα
Υἱὸς εὐθαλλεῖ συνέμιξε τύχᾳ·
Ἐνθα νικάσας, ἀνέφανε Κυράναν.
Ἀ" νιν εὔφρων δέξεται,
Καλλιγύναικι πάτρᾳ
Δόξαν ἱμερτὰν ἀγαγόντ' ἀπὸ Δελφῶν.

στροφὴ δ'. κώλων ιε'.

Ἀρεταὶ δ" αἰεὶ μεγάλαι πολύμυθοι.
Βαιὰ δ" ἐν μακρῶισι ποικίλλειν, ἀκοὰ
Σοφῶις. ὁ δὲ καιρὸς, ὁμοίως
Παντὸς ἔχει κορυφάν.

ubi pulcherrimam urbem *Cyrenen* tutatur, inclytamque certaminum-praemiis. Et sane apud Pythonem ipsam divinam Carneadae filius florentissima potiri-fecit fortuna: ubi victor *patriam suam* professus-est Cyrenen. Quae ipsum benevola excipiet, *quod* pulchras-foeminas-habenti patriae gloriam amabilem attulit e Delphis. *Virtutes autem magnae semper multum praedicantur. Sed pauca in prolixis ornate-edisserere, audito sapientibus *est*. Opportunitas autem similiter cu-

Εγνων ποτὲ κ᾽ Ιόλαον
Οὐκ ἀτιμάσανλά νιν, ἑ-
πλάπυλοι Θῆβαι· τὸν, Εὐρυ-
σθῆος ἐπεὶ κεφαλὰν
Επραθε φασγάνῳ ἀκμᾷ,
Κρύψαν ἔνερθ᾽ ὑπὸ γᾶν,
Διφρηλάτα Αμφιτρύωνος
Σάματι· πατροπάτωρ
Ενθά οἱ Σπαρτῶν ξένος
Κεῖτο, λευκίπποισι Κα-
δμείων μετοικήσας ἀγυιᾶις.

ἀντιστροφὴ δ'. κώλων ιε'.

Τέκε οἱ κ᾽ Ζηνὶ μιγεῖσα δαίφρων
Εν μόναις ὠδῖσιν Αλκμήνα, διδύμων
Κραΐσιμαχον θέος ὑῶν.

[illegible]ovis rei habet caput. Cog-
[illegible]overunt aliquando et Iolaum
[illegible]on aspernatum eam *opportu-*
[illegible]*itatem* septiportes Thebae:
[illegible]uem, Eurysthei postquam, ca-
[illegible]ut amputavit ensis acie, oc-
[illegible]ultaverunt inferne sub terra,
[illegible]d curruum agitatoris Amphi-
tryonis monumentum: paternus avus ubi ei Spartarum hospes jacebat, *quum ad* equis-albis-tritos Cadmaeorum commigrasset vicos. * Peperit ei et Jovi commixta prudens in unico partu Alcmena, geminorum in-pugnis-victoriosum ro-

Κωφὸς ἀνήρ τις, ὃς Ἡ-
ρακλεῖ σόμα μὴ παραβάλλει,
Μηδὲ Διρκαίων ὑδάτων
Αεὶ μέμναται, τά νιν θρέ-
ψαντο καὶ Ἰφικλέα.
Τοῖσι τέλειον ἐπευχᾶ
Κωμάσομαί, τι παθὼν
Εσλόν. Χαρίτων κελαδεννᾶν
Μή με λίποι καθαρὸν
Φέγγος. Αἰγίνᾳ τε γὰρ
Φαμὶ, Νίσῳ τ' ἐν λόφῳ,
Τρὶς δὴ πόλιν τάνδ' εὐκλεΐξαι,

ἐπῳδὸς δ'. κώλων ιδ'.

Σιγαλὸν ἀμαχανίαν ἔργῳ φυγών.
Οὕνεκεν εἰ φίλος ἀσῶν,

bur filiorum. Mutus vir aliquis *est*, qui Herculi os non applicat, neque Dircaearum aquarum semper meminit, quae illum *Herculem* educarunt et Iphiclem. Quibus perfectum voto carmen pangam, aliquo affectus bono. Gratiarum celebrium ne me deficiat purum lumen. In Æginaque enim d co, Nisique in colle, *Telesi tem* ter civitatem hanc cel brem fecisse, * taciturnam i opiam ipso facto fugiens. Q propter si *quis ei* amicus *est*

Εἴ τις ἀντάεις, τό γ' ἐν ξυ-
νῶν πεπονᾰμένον εὖ,
Μὴ, λόγον βλάπλων ἀλίοι-
ο γέρονλος, χρυπλέτω.
Κεῖνος, αἰνεῖν χὴ τὸν ἐχθρὸν,
Παντὶ θυμῷ σύν τε δίκᾳ
Καλὰ ῥέζοντ', ἔννεπεν.
Πλεῖσα νικάσαντά σε, χὴ τελεῖαις
Ὡρίαις ἐν Παλλάδος εἴδον· ἄφωνοι
Θ' ὡς ἑκάσα φίλταλον
Παρθενικαὶ πόσιν, ἢ
Υἱὸν εὔχοντ', ὦ Τελεσίκραλες, ἔμμεν·

στροφὴ ε'. κώλων ιε'.

Εν Ολυμπίοισί τε, χὴ βαθυκόλπυ
Γᾶς ἀέθλοις, ἔν τε χὴ πάνλεσσ' ἐπιχω-

vium, si quis adversarius, hoc utique publice gestum bene, ne, praeceptum violans marini senis, celet. Ille *enim*, laudare etiam inimicum, toto animo cumque justitia praeclara-facinora gerentem, jubebat. Saepissime victorem te, etiam in sacris statis Palladis vidi: tacitaeque ut quaelibet charissimum virgines maritum, aut filium optabant *te*, ô Telesicrates, *sibi* esse: * in Olympicis quoque, et profunde-sinuosae terrae certaminibus, inque omnibus etiam indigenis

ρίοις. ἐμὲ δ' ἤν τις, ἀοιδᾶν
Δίψαν ἀκειόμενον,
Πράσσει χρέος αὖτις ἐγεῖραι,
Καὶ παλαιὰν δόξαν ἐῶν
Προγόνων. οἷοι Λιβύσσας
Ἀμφὶ γυναικὸς ἔβαν
Ἰρασσαν πρὸς πόλιν Ἀνταί-
ου, μετὰ καλλίκομον
Μναστῆρες ἀγακλέα κύραν.
Τὰν μάλα πολλοὶ ἀρι-
στῆες ἀνδρῶν αἴτεον
Σύγγονοι· πολλοὶ δὲ καὶ
Ξείνων. ἐπεὶ θαητὸν εἶδος

ἀντιστροφὴ ε'. κώλων ιε'.

Ἐπλεθ' χρυσοστεφάνοιο δὲ ἥβας

i. e. Libycis. Me itaque aliquis, carminum siti medentem, injungit munus rursus excitandi, et veterem gloriam vestrorum majorum. Quales Libyssam ob foeminam profecti sunt Irasam ad urbem Antaei, ad pulchricomam procelebberrimam puellam. Quam valde multi optimates virorum petebant cognati: sed multi peregrinorum. Quocirca stupenda forma *ejus* erat auro-coronatae vero pubertas

Καρπὸν ἀνθήσαντ' ἀποδρέψαι ἔθελον.
Πατὴρ δὲ θυγατρὶ φυτεύων
Κλεινότερον γάμον, ἄ-
χθεν Δαναόν ποτ' ἐν Αργει,
Οἷον εὗρεν τεσσαράκον-
τα καὶ ὀκτὼ παρθένοισι,
Πρὶν μέσον ἆμαρ ἐλεῖν,
Ωκύταλον γάμον. ἔσα-
σεν γὰρ ἅπανία χορὸν
Εν τέρμασιν αὐτίκ' ἀγῶνος·
Σὺν δ' ἀέθλοις ἐκέλευ-
σεν διακρῖναι ποδῶν,
Ἅνίνα χήσοι τις ἡ-
ρώων, ὅσοι γαμβροί σφιν ἦλθον.

a fructum florescentem decerpere volebant. Pater autem filiae procurans illustrius conjugium, audivit Danaum quondam in Argo, quales invenerit quadraginta et octo virginibus, antequam medium diem occuparet, velocissimas nuptias. Collocavit enim universum coetum *procorum* in metis statim certaminis: et inter se certaminibus jussit dijudicare pedum, quamnam habiturus esset aliquis heroum, quotquot generi ipsi advenerant. * Sic vero dabat Libys

ἐπῳδὸς ε'. κώλων ιδ'.

Οὕτω δ' ἐδίδυ Λίβυς ἁρμόζων κόρᾳ
Νυμφίον ἄνδρα. ποτὶ γραμ-
μᾷ μὲν αὐτὰν ϛᾶσε, κοσμή-
σαις τέλος ἔμμεν ἄκρον.
Εἶπε δ' ἐν μέσοις, ἀπάγε-
σθαι, ὃς πρῶτος θορὼν
Αμφὶ οἱ ψώσειε πέπλοις.
Ενθ' Αλεξίδαμος, ἐπεὶ
Φύγε λαιψηρὸν δρόμον,
Παρθένον κεδνὰν χερὶ χειρὸς ἑλὼν,
Αγεν ἱππευτᾶν Νομάδων δι' ὅμιλον.
Πολλά μιν κεῖνοι δίκον
Φύλλ' ἔπι, κ) ϛεφάνυς.
Πολλὰ δὲ πρόσθεν πλερὰ δέξαλο νικᾶν.

adaptans puellae *filiae* sponsum virum. Ad lineam *enim* ipsam constituit, cum ornasset terminus *ut illa* esset extremus. Dixitque in mediis, ut abduceret *eam is*, qui primus prosiliens circa eam attigisset amictus. Ibi Alexidamus, postquam *prae aliis* emensus est rapidum cursum, virginis veneranda manu manum apprehendens, duxit *eam* equestrium Nomadum per agmen. Multa in ipsum illi projiciebant folia et serta. Multas etiam ante alas accepit victoriarum.

ΕΙΔΟΣ Ι'.

ΙΠΠΟΚΛΕΑ ΘΕΣΣΑΛΩι, ΔΙΑΥΛΟΔΡΟΜΩι.

στροφὴ α'. κώλων ι'.

Ολβία Λακεδαῖμον·
Μάκαιρα Θεσσαλία. πατρὸς
Δ' ἀμφοτέραις ἐξ ἑνὸς
Αριστομάχου γένος Ἡρακλέος βασιλεύει.
Τί κομπέω παρὰ καιρόν;
Αλλά με Πυθώ τε, καὶ τὸ
Πελινναῖον ἀπύει,
Αλεύα τε παῖδες, Ἱπποκλέα
Θέλουσαι ἀγαγεῖν ἐπικωμίαν
Ανδρῶν κλυτὰν ὅπα.

ODE X. HIPPOCLEAE THESSALO, DIAULI CURSORI.

Felix ô Lacedaemon: ô beata Thessalia. Patre vero utrisque ex uno Aristomacho genus Herculis imperat. Quid glorior intempestive? Sed me Pythoque et Pelinnaeum vocat *et incitat*, Alevaeque filii, Hippocleae volentes adducere laudatricem virorum inclytam

ἀντιστροφὴ α'. κώλων ί.

Γεύεται γὰρ ἀέθλων·
Στρατῷ τ' Αμφικτυόνων ὁ Παρ-
νάσιος αὐτὸν μυχὸς
Διαυλοδρομᾶν ὕπαλον παίδων ἀνέειπεν.
Απολλον, γλυκὺ δ' ἀνθρώ-
πων τέλος, ἀρχά τε, δαίμο-
νος ὀρνύντος, αὔξεται,
Ὅ μέν πω τεοῖσι μήδεσι τῦ-
τ' ἔπραξε· τὸ δὲ συγγενὲς ἐμβέβα-
κεν ἴχνεσιν πατρὸς

ἐπῳδὸς α'. κώλων η'.

Ολυμπιονίκα,
Διὶ ἐν πολεμαδόκοις Αρεος ὅπλοις.
Εθηκε κ᾽ βαθυλείμωνα

vocem. * Specimen-edit enim certaminum: *in* concilioque Amphictyonum Parnassius eum recessus diauli cursorum supremum juvenum renunciavit. *O* Apollo, dulcis vero hominibus *est* exitus, principiumque, Numine impellente, incrementa-caput, hic utique tuis consiliis hoc patravit: sed et congenita-indoles insistere fecit *eum* vestigiis patris * olympionicae, *qui vicit* bis in bello-idoneis Martis armis. Fecit

Αγὼν ὑπὸ Κίρρας
Πέτραν καλησίποδα Φρικίαν.
Ἔστοιτο μοῖρα καὶ ὑστέραισιν
Ἐν ἀμέραις, ἀγάνορα
Πλοῦτον ἀνθεῖν σφίσιν.

στροφὴ β'. κῶλων ι'.

Τῶν δ' ἐν Ἑλλάδι τερπνῶν
Λαχόντες οὐκ ὀλίγαν δόσιν,
Μὴ φθονεραῖς ἐκ θεῶν
Μετατροπίαις ἐπικύρσαιεν. θεὸς εἴη
Ἀπήμων κέαρ. εὐδαί-
μων δὲ καὶ ὑμνητὸς ἕτος
Ἀνὴρ γίνεται σοφοῖς,
Ὅς ἂν χερσὶν ἢ ποδῶν ἀρετᾷ
Κρατήσας, τὰ μέγις' ἀέθλων ἕλῃ

et ampla-vireta habente certamen sub Cirrhae rupe victorem-pedum Phriciam. Sequatur fortuna et posterioribus in diebus, magnanimos-facientes divitiae ut-floreant ipsis. * Inque Graecia voluptatum sortiti non exiguam portionem, ne in-invidas divinitus mutationes incidant. Deus sit innoxius *eis* corde. Fortunatus vero et celebratus iste vir fit sapientibus, qui manibus aut pedum virtute cum vicerit, ma-

Τόλμα τε, καὶ θένει·

ἀντιστροφὴ Β'. κώλων ι'.

Καὶ ζώων ἔτι, νεαρὸν
Κατ' αἶσαν υἱὸν ἰδὴ τυχόν-
τα σεφάνων Πυθίων.
Ὁ χάλκεος οὐρανὸς οὔπω ἀμβατὸς αὐτοῖς.
Ὅσαις δὲ βρότεον ἔθνος
Ἀγλαΐαις ἁπλόμεθα,
Περαίνει πρὸς ἕκαλον
Πλόον. ναυσὶ δ', ὅτε πεζὸς ἰὼν,
Ἄν εὕροις ἐς Ὑπερβορέων ἀγῶ-
να θαυμαστὰν ὁδόν.

ἐπῳδὸς Β'. κώλων η'.

Παρ' οἷς ποτε Περσεὺς
Εδαίσαλο λαγέτας, δώματ' ἐσελθὼν,

xima praemiorum reportavit audaciaque et robore: * et vivens adhuc, juvenem decenter filium viderit adeptum coronas Pythias. Æreum coelum nondum ascendendum ipsis. Quoscunque vero *nos* mortale genus splendores attingimus, *eorum quilibet* perducit ad extremam navigationem. *Neque* vivens vero, neque pedes profectus, inveneris ad Hyperboreorum certamen admirandam viam: * apud quos olim Perseus epulatus-est dux, *nostros eorum* ingressus, inch

Κλειτὰς ὄνων ἑκατόμβας
Επιτόσαις θεῷ
Ῥέζονίας· ὧν θαλίαις ἔμπεδον
Εὐφαμίαις τε μάλις' Απόλλων
Χαίρει γελᾷ δ' ὁρῶν ὕβριν
Ορθιᾶν κνωδάλων.

στροφὴ γ'. κώλων ί.

Μῶισα δ' οὐκ ἀποδαμεῖ
Τρόποις ἐπὶ σφετέροισι· παν-
τᾶ δὲ χοροὶ παρθένων, [ταυ·
Λυρᾶν τε βοαὶ, καναχαί τ' αὐλῶν δονέον-
Δάφνα τὲ χρυσέα κό-
μας ἀναδήσαντες, εἰλα-
πινάζουσιν εὐφρόνως·
Νόσοι δ', ὅτε γῆρας ὑλόμενον

asinorum hecatombas quum-
invenisset deo sacrificantes:
quorum festis-dapibus jugiter
laetisque-acclamationibus ma-
ime Apollo gaudet: ridetque
videns injuriam arduarum be-
tiarum. * Musa autem non

exulat amoribus ipsorum: sed
ubique chori virginum, lyra-
rumque sonitus, strepitusque
tibiarum agitantur: lauroque
perpulchra comas redimientes,
epulantur hilariter-et-amice:
neque morbi vero, neque seneo-

Κέκραλαι ἱερᾷ γενεᾷ· πόνων
Δὲ καὶ μαχᾶν ἄτερ

ἀντιστροφὴ γ'. κώλων ί.

Οἰκέοισι, φυγόντες
Ὑπέρδικον Νέμεσιν. θρασεί-
ᾳ δὲ πνέων καρδίᾳ
Μόλεν Δανάας ποτὲ παῖς, ἀγεῖτο δ' Αθάνα,
Ες ἀνδρῶν μακάρων ὅ-
μιλον· ἔπεφνέν τε Γοργό-
να, καὶ ποικίλον κάρα
Δρακόντων φόβαισιν ἤλυθε να-
σιώταις λίθινον θάνατον φέρων.
Εμοὶ δὲ θαυμάσαι,

ἐπῳδὸς γ'. κώλων η'.

Θεῶν τελεσάντων,

tus perniciosa permixta - est sacrae genti: laborum vero et bellorum expertes * habitant, evitantes ultricem Nemesin. Audaci autem spirans corde venit Danaës olim filius, dux vero erat Minerva, ad virorum *horum* beatorum coetum: o ciditque Gorgonem, et vari gatum caput draconum jub rediit insularibus lapide mortem afferens. Mihi aute in-admirando, * diis perficie

Οὐδέν πολε φαίνεται ἔμμεν ἄπιστον.
Κώπαν χάσον· ταχὺ δ' ἄγκυραν ἔρεισον χθονὶ
Πρώραθε, χαιράδος ἅλκαρ πέτρας.
Εγκωμίων γὰρ ἄωτος ὕμνων
Επ' ἄλλοτ' ἄλλον, ὥς τε μέλισσα, θύνει λόγον.

στροφὴ δ'. κώλων ι'.

Ελπομαι δ' Εφυραίων
Οπ' ἀμφὶ Πηνειὸν γλυκεῖαν προχεόντων ἐμὰν,
Τὸν Ἱπποκλέα ἔτι κὴ μᾶλλον σὺν ἀοιδαῖς
Ἑκαλι στεφάνων, θαητὸν ἐν ἅλιξιν θησέμεν, ἔν τε παλαιτέροις,

tibus, nil unquam esse videtur incredibile. Remum inhibe: mox vero ancoram fige interra e-prora *projectam*, latentis remedium scopuli. Laudatoriorum enim flos hymnorum in alium subinde, velut apis, festinat sermonem. *Spero autem, Ephyraeis *Thessalis* vocem circa Peneium dulcem fundentibus meam, Hippocleam adhuc etiam magis cum carminibus ob coronas, admirandum inter co-aetaneos ef-

νέαισίν τε παρθένοισι μέλη-
μα. κὴ γὰρ ἑτέροις ἑτέρων ἔρως
Ἐκνιξέ γε φρένας.

ἀντιστροφὴ δ'. κώλων ί.

Τῶν δ' ἕκαστος ὀρθεῖ,
Τυχών κεν, ἁρπαλέαν χέθει
Φροντίδα, τὰν γὰρ ποδός.
Τὰ δ' εἰς ἐνιαυτὸν, ἀτέκμαρτον προνοῆσαι.
Πέποιθα ξενίᾳ προς-
ανεῖ Θώρακος, ὅς περ
Ἐμὰν ποιπνύων χάριν,
Τόδ' ἔζευξεν ἅρμα Πιερίδων
Τετράορον, φιλέων φιλέοντ', ἄγων
Ἀγωνία προφρόνως.

fecturum, et seniores; juvenculisque virginibus curam. Etenim aliis aliorum amor mulcere-solet pectora. * Quorum autem quisque *desiderio* rapitur, *ea* consecutus, avide-arreptam tenet curam, quae *est* ad pedes. At in annum signum-non-est-datum praevidere. Fretus-sum hospitalitate amica Thoracis: qui meum expetens officium, hunc junxit currum Pieridum quadrijugum, amans amantem, ducens ducentem benevole. * Explo-

ἐπῳδὸς δ'. κώλων ἡ'.

Πειρῶνλι δὲ, καὶ χρυ-
σὸς, ἐν βασάνῳ πρέπει, καὶ νόος ὀρθός.
Ἀδελφεούς τε ἐπαινή-
σομεν ἐσλούς· ὅτι
Ὑψοῦ φέρονλι νόμον Θεσσαλῶν
Αὐξονλες. ἐν δ' ἀγαθοῖσι κεῖνλαι
Πατρωΐαι κεδναὶ πολί-
ων κυβερνάσιες.

ranti vero, etiam aurum in Lydio-lapide excellit, et *similiter* mens recta. Atqui fratres quoque collaudabimus probos: quoniam in-altum efferunt legem Thessalorum augentes. Penes enim probos repositae sunt patriae nobiles civitatum gubernationes.

ΕΙΔΟΣ ΙΑ'.

ΘΡΑΣΥΔΑΙΩι ΘΗΒΑΙΩι ΠΑΙΔΙ, ΣΤΑΔΙΕΙ.

στροφὴ α'. κώλων θ'.

Καδμυ κόραι, Σεμέλα
Μὲν Ολυμπιάδων ἀγῆατις,
Ινὼ δὲ Λευκοθέα ποντιᾶν
Ὁμοθάλαμε Νηρηϊδων,
Ιτε σὺν Ἡρακλέος ἀριστογόνῳ
Ματρὶ, παρὰ Μελίαν, χρυσέων
Ες ἄδυτον τριπόδων
Θησαυρὸν, ὃν περίαλλ' ἐτί-
μασε Λοξίας,

ἀντιστροφὴ α'. κώλων θ'.

Ισμήνιον δ' ὀνύμα-

ODE XI. THRASYDAEO THEBANO ADOLESCENTI, CURSORI STADII.

O Cadmi filiae, Semele quidem Olympiadum socia, Ino vero Leucothea marinarum cohabitatrix Nereidum, ite cum Herculis optimae-prolis-procreatrice matre, ad Meliam, aureorum ad secretum tripodum thesaurum, quem eximie honoravit *Apollo* Loxias, * Ismeniumque

ξεν ἀλαθέα μαντεῖον θῶκον.
Ὦ παῖδες Ἁρμονίας, ἔνθα καί
Νῦν ἐπίνομον ἡρωΐδων
Στρατὸν ὁμηγυρέα καλεῖ συνίμεν,
Ὅφρα Θέμιν ἱεράν, Πυθῶ-
νά τε, χ᾽ ὀρθοδίκαν
Γᾶς ὀμφαλὸν, κελαδῆτε ἄ-
χρᾳ σὺν ἑσπέρᾳ,

ἐπῳδὸς α'. κώλων ς'.

Ἑπταπύλοισι Θήβαις
Χάριν, ἀγῶνί τε Κίρρας·
Ἐν τῷ Θρασυδαῖος ἔμνασεν ἑξίαν
Τρίτος ἐπὶ σέφανον παλρώαν βαλών,
Ἐν ἀφνεαῖς ἀρούραισι Πυλάδα νικῶν,
Ξένᾳ Λάκωνος Ὀρέστα.

nominavit, veracem fatidicam sedem. O filiae Harmoniae, ibi etiam nunc collegam heroidum coetum congregatum *Melia* vocat ad-convenien-dum, ut Themida sacram, Pythonemque, et recte-judican-tem terrae umbilicum, resone-tis extrema cum vespera, *septiportis Thebis ad-gratiam, certaminique Cirrhae: in quo Thrasydaeus renovavit-memoriam laris paterni, tertius in *eum* coronam injiciens, in opulentis arvis Pyladae victor, hospitis Laconis Orestae.

στροφὴ ϛ'. κώλων θ'.

Τὸν δὴ, φονευομένῳ
Πατρὸς, Αρσινόα Κλυταιμνήστρας
Χειρῶν ὑπὸ κρατερᾶν ἐκ δόλῳ
Τροφὸς ἄνελε δυσπενθέος·
Ὁπότε Δαρδανίδα κόραν Πριάμῳ
Κασσάνδραν πολιῷ χαλκῷ,
Σὺν Αγαμεμνονίᾳ
Ψυχᾷ, πόρευ' Αχέροντος ἀ-
κτὰν παρ' εὔσκιον

ἀντιστροφὴ ϛ'. κώλων θ'.

Νηλὴς γυνά. πότερόν
Νιν ἄρ' Ιφιγένει', ἐπ' Εὐρίπῳ
Σφαχθεῖσα τῆλε πάτρας, ἔκνισε
Βαρυπάλαμον ὄρσαι λόχον·

*Quem sane, dum interficeretur pater, Arsinoe Clytaemnestrae manibus validis ex dolo nutrix eripuit luctuoso: quando Dardanidae filiam Priami Cassandram corusco aere, cum Agamemnonia anima, mittebat Acherontis ripam ad umbrosam * crudelis foemina. Utrum illam Iphigenia, ad Euripum mactata procul a patria, stimularit gravia molientes ut concitaret insidias;

Ἢ ἑτέρῳ λέχει δαμαλιζομέναν
Εννύχιοι παράγον κοῖται;
Τὸ δὴ νέαις ἀλόχοις
Εχθιστον ἀμπλάκιον· κα-
λύψαι τ' ἀμήχανον

ἐπῳδὸς β'. κώλων ς'.

Αλλοτρίαισι γλώσσαις·
Κακολόγοι δὲ πολῖται.
Ιχει τε γὰρ ὄλβος ὑ μείονα φθόνον.
Ὁ δὲ χαμηλὰ πνέων ἄφαντον βρέμει.
Θάνε μὲν αὐτὸς ἥρως Ατρεΐδας ἰκὼν
Χρόνῳ κλυταῖς ἐν Αμύκλαις·

στροφὴ γ'. κώλων θ'.

Μάντιν τ' ὄλεσε κόραν,
Επεὶ ἀμφ' Ἑλένᾳ πυρωθέντων

allo lecto lascivientem nocturni seduxerint concubitus? Quod sane juvenibus uxoribus odiosissimum *est* delictum: absondereque *illud* impossibile *alienis linguis: maledici enim *sunt* cives. Sustinetque opulentia non minorem invidiam. At humilia spirans, in-absondito fremit. Interiit quidem ipse heros Atrides reversus tandem inclytis in Amyclis. * Vatemque perdidit *secum* puellam, postquam ob Helenam exustorum Troja-

Τρώων ἔσυλε δόμους ἀβρότα-
τος. ὁ δ' ἄρα γέροντα ξένον
Στρόφιον ἐξίκετο νέᾳ κεφαλᾷ,
Παρνασσῦ πόδα ναίοντ'· ἀλ-
λὰ γε χρόνῳ σὺν Ἄρει
Πέφνέν τε μητέρα, θῆκέ τ' Αἴ-
γισθον ἐν φοναῖς.

ἀντιστροφὴ γ'. κώλων θ'.

Ἦ ῥ' ὦ φίλοι, κατ' ἀμευ-
σίπορον τρίοδον ἐδινάθην,
Ὀρθὰν κέλευθον ἰὼν τὸ πρίν· ἢ
Μέ τις ἄνεμος ἔξω πλόου
Ἔβαλεν, ὡς ὅτ' ἄκαλον εἰναλίαν.
Μῶισα, τὸ δὲ τεὸν, εἰ μιαθῷ
Συνέθευ παρέχειν

norum spoliavit domos opulento-luxu. Ille autem *Orestes* ad-senem hospitem Strophium pervenit puerili capite, Parnassi pedem incolentem: sed longe-post cum Marte et matrem interfecit, et posuit Ægisthum in caedibus. * Certe ô amici, per gressus-alternans trivium circumactus-sum, rectam viam incedens antea: aut me aliquis ventus extra navigationem jecit, ac si scapham marinam. *O* musa, hoc vero tuum est, si mercede pacta-es exhibere vocem

Φωνὰν ὑπάργυρον, ἄλλοτ' ἄλ-
λα χρὴ ταραοσέμεν,

ἐπῳδὸς γ'. κώλων ς'.

Ἢ πατρὶ Πυθιονίκω
Τόγέ νυν, ἢ Θρασυδαίῳ·
Τῶν εὐφροσύναἰε κὴ δόξ' ἐπιφλέγει.
Τὰ μὲν ἅρμασι καλλίνικοι πάλαι,
Ολυμπία τ' ἀγώνων πολυφάτων ἔχον
Θοὰν ἀκτῖνα σὺν ἵπποις·

στροφὴ δ'. κώλων θ'.

Πυθοῖ τε γυμνὸν ἐπὶ
Στάδιον καταβάντες, ἤλεγξαν
Ἑλλανίδα στρατιὰν ὠκύτα-
τι. θεόθεν ἐραίμαν καλῶν,
Δυνατὰ μαιόμενος ἐν ἀλικίᾳ.

argento-conductam, alias alia decet commiscere, * aut patri Pythionicae nunc quidem, aut Thrasydaeo: quorum laetitiaque et gloria accensa-splendet. Curribus quidem olim praeclari victores, Olympiaeque certaminum celeberrimorum habuere celerem fulgorem cum equis: * Delphisque nudum in stadium quum-descendissent, superarunt Graecanicam turbam velocitate. Divinitus optarim bona, possibilia quae-

Τῶν γὰρ ἀνὰ πόλιν εὑρίσκων
Τὰ μέσα μακροτέρῳ σὺν
Ὀλβῳ τεθαλότα, μέμφομ' ἀῦ-
σαν τυραννίδων·

ἀντιστροφὴ δ'. κώλων θ'.

Ξυναῖσι δ' ἀμφ' ἀρεταῖς
Τέταμαι· φθονεροὶ δ' ἀμύνοντ' ἄ-
τα. εἴτις ἄκρον ἐλὼν, ἡσυχίᾳ
Τε νεμόμενος, αἰνὰν ὕβριν
Ἀπέφυγεν· μέλανος ἂν ἐσχατιὰν
Καλλίονα θανάτῳ ἔσχεν,
Γλυκυτάτᾳ γενεᾷ
Εὐώνυμον κλεάνων κρατί-
σαν χάριν πορών.

rens in aetate. Bonorum enim civilium comperiens mediocria diuturniore cum felicitate florentia, improbo sortem regii-status: * vulgares vero circa virtutes occupatus-sum: invidi autem puniuntur noxa. Si qais fastigium adeptus, tranquilleque degens, gravem contumeliam effugit: *is* nigras terminum pulchriorem mortis consequi-solet, dulcissimae soboli bonae-famae bonorum praestantissimum donum prae-

ἐπῳδὸς δ'. κώλων ς'.

Ἄτε τὸν Ἰφικλείδαν
Διαφέρει Ἰόλαον
Ὑμνητὸν ἐόντα, καὶ Κάστορος βίαν,
Σέ τε ἄναξ Πολύδευκες, υἱοὶ θεῶν, [οἱ-
Τὸ μὲν παρ' ἅμαρ ἕδραισι Θεράπνας, τὸ δ'
κέοντας ἔνδον Ὀλύμπου.

bens. * Quod Iphicliden celebrem facit Iolaum hymnis decantatum, et Castoris robur, teque, ô rex Pollux, filii deorum, partim die-uno sedibus Therapnes, partim habitantes intra Olympum.

ΕΙΔΟΣ ΙΒ'.

ΜΙΔΑΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΙ, ΑΥΛΗΤΗΙ.

στροφὴ α'. κώλων ιδ'.

Αἰτέω σε φιλάγλαε, καλ-
λίστα βροτεᾶν πολίων,
Φερσεφόνας ἕδος, ἅ-
τ' ὄχθαις ἔπι μηλοβότοις
Ναίεις Ακράγαντος εὐ-
δμαλον κολώναν, ὦ ἄνα,
Ἴλαος, ἀθανάτων
Ανδρῶν τε σὺν εὐμενείᾳ,
Δέξαι σεφάνωμα τόδ' ἐκ
Πυθῶνος εὐδόξῳ Μίδᾳ,
Αὐτόν τέ νιν, Ἑλλάδα νικά-

ODE XII. MIDAE AGRIGENTINO, AULOEDO.

Rogo te ô splendoris-amica, pulcherrima humanarum urbium, Proserpinae sedes, quae ad ripas pecorosi inhabitas Agrigenti bene-aedificatum collem, ô regina, propitia *sis*, immortalium hominumque cum benevolentia, accipe coronam hanc ex Pythone glorioso Midae eumque *adeo* ipsum, Grae-

σαν̃λα τέχνᾳ· τάν ποτε
Παλλὰς ἐφεῦρε, θρασειᾶν Γοργόνων
Οὔλιον θρῆνον διαπλέξαισ' Αθάνα·

ἀντιστροφὴ α'. κώλων ιϛ'.

Τὸν παρθενίοις, ὑπό τ' ἀ-
πλάτοις ὀφίων κεφαλαῖς
Αϊὲ λειβόμενον,
Δυσπενθεῖ σὺν καμάτῳ,
Περσεὺς ὁπότε τρίτον ἄ-
ϋσεν κασιγνητᾶν μέρος,
Εἰναλίᾳ Σερίφῳ
Λαοῖσί τε μοῖραν ἄγων.
Ἦτοι τὸ, τε θεσπέσιον
Φόρκοι' ἀμαύρωσεν γένος,
Λυγρόν τ' ἔρανον Πολυδέκτᾳ

ciam qui-superavit arte: quam quondam Pallas invenit, audacium Gorgonum tristem lamentationem contexens Minerva: quam virgineis, subque deformibus serpentum capitibus audivit effusam, luctuosa cum aerumpa, quando Perseus tertiam debellavit sororum partem, marinae Seripho incolisque exitium fatale afferens. Utique et divinum Phorci delevit genus, et triste convivium Polydectae fecit, matris-

Θῆκε, ματρός τ' ἔμπεδον
Δυλοσύναν, τό, τ' ἀναγκαῖον λέχος,
Εὐπαράυ κρᾶτα συλήσας Μεδοίσας,

στροφὴ Β'. κώλων ιδ'.

Υἱὸς Δανάας· τὸν ἀπὸ
Χρυσῦ φαμὲν αὐτορύτυ
Εμμεναι. ἀλλ' ἐπεὶ ἐκ
Τύτων φίλον ἄνδρα πόνων
Ἐρρύσαλο παρθένος, αὐ-
λᾶν τεῦχε πάμφωνον μέλος·
Οφρα τὸν Εὐρυάλας
Εκ καρπαλιμᾶν γενύων
Χριμφθέντα, σὺν ἔντεσι μι-
μήσαιτ' ἐρικλάγκταν γόον,
Εὗρεν Θεός. ἀλλά νιν εὑρῶι-

que stabilem servitutem, coactumque lectum *tristem ei fecit*. pulcherrimae capita quum abstulisset Medusae, * filius Danaae: quem ab auro credimus sponte delapso *natum* esse. Sed postquam ex hisce charum virum laboribus liberavit virgo *Minerva*, tibiarum fecit omnisonum melos: utque Euryalae ex rapacibus genis emissum, instrumenti imitaretur perstreperum lectum, invenit *hoc* dea. At hoc

σ' ἀνδράσι θνατοῖς ἔχειν,
Ὠνόμασεν κεφαλᾶν πολλῶν νόμον,
Εὐκλέα λαοσσόον μναστῆρ' ἀγώνων,

ἀντιστροφὴ Β'. κῶλων ιδ'.

Λεπτῷ διανισσόμενον
Χαλκῷ θ' ἅμα, κὴ δονάκων,
Τοὶ παρὰ καλλιχόρῳ
Ναίοισι πόλει Χαρίτων,
Καφισίδος ἐν τεμένει,
Πιστοὶ χορευτᾶν μάρτυρες.
Εἰ δέ τις ὄλβος ἐν ἀν-
θρώποισιν, ἄνευ καμάτω
Οὐ Φαίνελαι· ἐκ δὲ τελευ-
τάσει νιν, ἤτοι σάμερον
Δαίμων. τόγε μόρσιμον ὐ παρ-

postquam invenit viri mortales ut haberent, nominavit capitum multorum legem, illustrem populos-cientem procum certaminum, * tenue transeuntem aes simul, et calamos, qui apud pulchro-in-loco-positam proveniunt urbem Charitum, Cephisidis in luco, fidi choros-agentium testes. Si vero aliqua felicitas inter homines *est*, sine labore *ea* non apparet: ad-finem tamen perducet eam vel hodie fortuna. Fatale quidem non

Θῆκε, ματρός τ' ἔμπεδον
Δυλοσύναν, τό, τ' ἀναγκαῖον λέχος,
Εὐπαράυ κρᾶτα συλήσας Μεδοίσας,

στροφὴ Β'. κώλων ιδ'.

Υἱὸς Δανάας· τὸν ἀπὸ
Χρυσῦ φαμὲν αὐτορύτυ
Εμμεναι. ἀλλ' ἐπεὶ ἐκ
Τύτων φίλον ἄνδρα πόνων
Ἐρρύσαλο παρθένος, αὐ-
λᾶν τεῦχε πάμφωνον μέλος·
Οφρα τὸν Εὐρυάλας
Εκ καρπαλιμᾶν γενύων
Χριμφθέντα, σὺν ἔντεσι μι-
μήσαιτ' ἐρικλάγκταν γόον,
Εὗρεν Θεός. ἀλλά νιν εὐρῶι-

que stabilem servitutem, coactumque lectum *tristem ei fecit*. pulcherrimae capita quum abstulisset Medusae, * filius Danaae: quem ab auro credimus sponte delapso *natum* esse. Sed postquam ex hisce charum virum laboribus liberavit virgo *Minerva*, tibiarum fecit omnisonum melos utque Euryalae ex rapaciben genis emissum, instrumenti imitaretur perstreperum lo tum, invenit *hoc* dea. At ho

σ' ἀνδράσι θνατοῖς ἔχειν,
Ὠνόμασεν κεφαλᾶν πολλῶν νόμον,
Εὐκλέα λαοσσόον μναστῆρ' ἀγώνων,

ἀντιστροφὴ Γ'. κώλων ιδ'.

Λεπτῷ διανισσόμενον
Χαλκῷ θ' ἅμα, κἠ δονάκων,
Τοὶ παρὰ καλλιχόρῳ
Ναίοισι πόλει Χαρίτων,
Καφισίδος ἐν τεμένει,
Πιστοὶ χορευτᾶν μάρτυρες.
Εἰ δέ τις ὄλβος ἐν ἀν-
θρώποισιν, ἄνευ καμάτω
Οὐ Φαίνεται· ἐκ δὲ τελευ-
τάσει νιν, ἤτοι σάμερον
Δαίμων. τόγε μόρσιμον ὐ παρ-

postquam invenit viri mortales ut haberent, nominavit capitum multorum legem, illustrem populos-cientem procum certaminum, * tenue transeuntem aes simul, et calamos, qui apud pulchro-in-loco-positam proveniunt urbem Charitum, Cephisidis in luco, fidi choros-agentium testes. Si vero aliqua felicitas inter homines *est*, sine labore *ea* non apparet: ad-finem tamen perducet eam vel hodie fortuna. Fatale quidem non

φυκτόν. ἀλλ' ἔξαι χρόνος
Οὗτος, ὃ καί τιν' ἀελπτία βαλὼν,
Εμπαλιν γνώμας, τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ὄπω.

est evitabile. Sed aderit tempus hoc, quod *cum* aliquem etiam desperatione percusserit, praeter expectationem, hoc quidem dabit, sed id nondum.

TOMI PRIMI

FINIS.